கடவுள் துணை.

நீதிநெறிவிளக்கமூலம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

நீரிற் குமிழி யிளமை நிறை செல்வம்
நீரிற் சுருட்டு நெடுந்திரைகள் — நீரில்
எழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கா ளென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று.

நூல்

அருளின்பமும்வீடும்பயக்கும்
டநலனிசையும் நாட்டும் — உறுங்கவலொ
ற்றுழியுங்கைகொடுக்குங்கல்வியினூங்கில்லை
றுயிர்க்குற்றதுணை.

தொடங்குங்காற் றுன்பமாயின்பம்பயக்கும்
மடங்கொன்றறிவகற்றுங்கல்வி — நெடுங்காமம்
முற்பயக்குஞ்சின்னீரவின்பத்தின்முற்றிழாய்
பிற்பயக்கும்பீழைபெரிது.

கல்வியேகற்புடைப்பெண்டிரப்பெண்டிர்க்குச்
செல்வப்புதல்வனேயீர்ங்கவியாச் — சொல்வளம்
மல்லல்வெறுக்கையாமாணவைமண்ணுறுத்துஞ்
செல்வமுமுண்டுசிலர்க்கு. (௩)

எத்துணையவாயினுங்கல்வியிடமறிந் ர்ந்துணர்
தூய்த்துணர்வில்லெனினில்லாகும் — உய்த்துணர்
சொல்வன்மையின்றெனினென்னாமஃதுண்டேற்
பொன்மலர்நாற்றமுடைத்து.

அவையஞ்சிமெய்விதிர்ப்பார்கல்வியுங்கல்லா
ரவையஞ்சாவாகுலச்சொல்லும் — நவையஞ்சி

ாத்துண்ணூர்செல்வமுநல்கூர்ந்தாரின்னலமும்
பூத்தலிற்பூவாமைநன்று. (ரு)

6. கலைமகளவாழ்க்கைமுகத்ததெனினும் [ன்செய
மலரணவண்டமிழோர்க்கொவ்வான் – மலரவ
வெற்றுடம்புமாய்வனபோன்மாயா புகழுகொண
மற்றிவர்செய்யுமுடம்பு. [௬

7. வருநதித்தாங்கற்றனவோம்பாதுமற்றும்
பரிந்துசிலகற்பான்றொடங்கல்–கருந்தனம் [ந
கைத்தலத்தவுய்த்துச சொரிந்திட டரிபபரித்தா
கெய்த்துப்பொருள்செய்திடல். (எ)

8. எனைத்துணையவேனுமிலம்பாட டாகல்வி [ன்
தினைத்துணையுஞ்சீர்ப்பாடிலவாம் – மனைத்தககா
மாண்பிலளாயின்மணமகனல்லறம்
பூண்டபுலப்படாபோல். (அ)

[லானெல்

9. இன்சொல்லன்றாழ் நடையனாயினு மொன்றில்
வன்சொல்லினல்லதுவாய்திறவா-என்சொலினுங்
கைத்துடையான் காற்கீ ழொதுங்குங்கடன்ஞா
பித்துடையவல்லபிற. [லம்

10. இவறன்மைகண்டுழ்மடையாரையாரும்
குறையிரக்துங்குற்றேவல்செய்ப–பெரிதுந்தாம்
முற்பகனோலாதார்[illegible]
கற்பன்றேகல்லாமையன்று.

நீதிநெறிவிளக்கமூலம்.

11. கற்றார்க்குக்கல்விநலனேகலனல்லால்
மற்றோரணிகலம்வேண்டாவாம்—முற்ற
முழுமணிப்பூணுக்குப்பூண்வேண்டாயாரே
அழகுக்கழகுசெய்வார். (கக)

12. முற்றுமுணர்ந்தவரில்லைமுழுவதூஉங்
கற்றனமென்றுகளியற்க—சிற்றுளியால்
கல்லுந்தகருந்தகராகனங்குழாய்
கொல்லுலைக்கூடத்தினால். (கஉ

13. தம்மின்மெலியாரைநோக்கித்தமதுடைமை
அம்மாபெரிதென்றகமகிழ்க—தம்மினுங்
கற்றாரைநோக்கிக்கருத்தழிககற்றதெல்லாம்
எற்றேயிவர்க்குநாமென். (கங)

14. கல்வியுடைமைபொருளுடைமையென்றிரண்டு
செல்வமுஞ்செல்வமெனப்படும்—இல்லார்
குறையிரந்துதம்முன்னர்நிற்பப்பொறாமுந்
தலைவணங்கித்தாழப்பெறின். (கச)

15. [illegible]ரியார்சிறியாரிடைப்பட்ட
மீச்[illegible]னிதாழ்ப—தூக்[illegible]
[illegible]மேலெழச்செல்லச்செல்லல்
கன்றேதாழ்க்குலைக்கு (கரு)

16. விலககியவோமபிவிதித்தனவேசெயயும
நலத்தகையாாநல்வினையுநதிதே-புலபபகையை
வெனறனம்நல்லொழுககி னினறேமபிறவெனறு
தமபாடுதம்மிற்கொளின். (கசு)

17. தன்னைவியப்பிப்பானறமபுகழ்தநீசசுடர்
நன்னீர்சொரிந்துவளாததறமல-தன்னை
வியவாமையன்றேவியப்பாவதின்யம
நயவாமையன்றேநலம். (கஎ)

18. பிறராற்பெருஞ்சுட்டுவேண்டுவான்யாண்டும்
மறவாமேநோற்பதொன்றுணடு-பிறர்பிறா
சீரெல்லாந்தூற்றிச்சிறுமைபுறங்காத்து
யார்யார்க்குந்தாழ்ச்சிசொலல். (கஅ)
[உம

19. கற்றுப்பிறர்க்குரைத்துத்தாமடங்கில்லார்வாய்ப்பபடு
வெறறுரைக்கேண்டோருமுடைமை-சொறறநீடு
நில்லாதவென்னென்று காணுமையமேர்ந்தொ
சொல்லாமேசூழ்ந்துசொலல். [ருவன

20. பிறாக்குபபயன்படத்தாங்கற்றவிற்பார்
தமக்குபபயன்வேறுடையார்-திறப்படூஉம
தீவினையஞ்சாவிறல்கொண்டுதென்புலத்
கோவினைவேலைகொளல்.

21 கற்பனவூழற்றார்கல்விக்கழகத்தாங்
கொற்கமின்றாதனைதவாயங்காத்தல்—மற்றுத்தம்
வல்லுருவஞ்சான்றியேனென்பவேமாப்பறவை
புல்லுருவஞ்சுவபோல. (உக)

22. கற்றனகல்லார்செவிமாட்டிக்கையுறாஉங்
குற்றந்தமதேபிறிதன்று—முற்றுணர்ந்துந்
தாமவர்தன்மையுணராராதம்முணரா
ஏதிலரைநோவதெவன். (உஉ)

23. வேத்தவைகாவார்மிகன்மக்கள்வேறுசிலர் [ய
காத்ததுகொண்டாங்குவப்பெய்தார்—மாத்தகை
அந்தப்புரத்ததுபூனைபுறங்கடைய
கந்துகொலபூட்கைககளிறு. (உங)

24. குலமகட்குத்தெய்வங்கொழுநனேமன்றப்
புதல்வர்க்குத்தந்தையுந்தாயும்—அறவோர்க்
கடிகளேதெய்வமனைவோர்க்குந்தெய்வம்
இலைமுகப்பைம்பூணிறை. (உச)

25. கண்ணிற்சொலிச்செவியினோக்குமிறைமாட்சி
ண்ணியத்தின்பாலதேயாயினும்—தண்ணளியால்
ம்பதையோம்பாதாரக் கென்னும் வயபபடை
னபயக்குமா ணல்லவர்க்கு. [மற

26. குடிகொன்றிறைகொள்ளுங்கோமகற்குக்கற்றா
மடிகொன்றுபால்கொளலுமாண்பே - குடியோ
ம்பிக் கொள்ளுமாகொளவோர்க்குககாண்டுமே
வெள்ளத்தின்மேலுமபல. [மாநிதியம

27. இன்றுகொளற்பாலநாளைகொளப்பொருள்
நின்றுகுறையிரப்பநேர்படான்-சென்றொருவன்
ஆவனகூறினெயிறலைப்பானறலைக்கும்
வேடலனவேந்துமலன். (உஎ)

28. முடிப்பமுடித்துப்பின்பூசுவபூசி
உடுப்பவுடுத்துண்பவுண்டு-இடித்திடித்துக்
கட்டுரைகூறிற்செவிக்கொளாகண்விழியா
நெட்டுயிர்ப்போடுற்றபிணம். (உஅ)

29. ஒற்றிற்றெரியாசிறைப்புறத்தோர்துமெனப்
பொற்றேருணையாத்தெரிதந்துங்-குற்றம்
அறிவரிதென்றஞ்சுவதே செங்கோன்மைசென்
முறையிடினுங்கேளாமையன்று. [று

30. ஏதிலார்யாதும்புகலவிறைமகன் [ன்று
கோதொரீஇக்கொள்கைமுதுக்குறைவு- நோநி
காக்கைவெளிதென்பாரென்சொலார்தாய்க்(
சாலபுடைத்தென்பாருமுண்டு.

31 கண்கூடாப்பட்டதுகேடெனினுங்கீழ்மக்கட்
குண்டோவுணர்ச்சிமற்றில்லாகும்—மண்டெரி
தான்வாய்மடுப்பினுமாசுணங்கண்டுயில்
பேராபெருமூசசெறிந்து. (௩௧)

32. நட்புப்பிரித்தல்பகைநட்டலொற்றிகழ்தல்
பகைத்தார்யாரையுமையுறுதல்—தக்கார
நெடுமொழிகோறல்குணம்பிறிதாதல்
கெடுவதுகாட்டுங்குறி. (௩௨)

33 கண்ணோக்கரும்பாநகைமுகமேநாண்மலரா
இன்மொழியின்வாய்மையேதீங்காயா—வண்மை
பலமாநலங்கனிந்தபண்புடையாரன்றே
சலியாதகற்பதரு. (௩௩)

34. வாங்குங்கவளத்தொருசிறிதுவாய்தப்பிற்
றூங்குங்களிறோதுயருறா—ஆங்கதுகொண்
டூருமெறும்பிங்கொருகோடியுய்யுமால்
ஆருங்கிளையோடயின்று. (௩௪)

. மாகஞ்சிறுகக்குவித்துவீதிக்குவை
யீகையிலெனக்கழுத்தமிக்கு[illegible]மாகொல்
கைமுகத்தவெள்வேலான்பார்வையிற்றீட
கைமுகத்தநன்குமதிப்பு. (௩௫)

36. களைகணாத்தம்மடைந்தார்க்குற்றுழியுமற்றோர்
விளைவுன்னிவெற்றுடம்புதாங்கார்-தளர்நடைய
தூனுடம்பென்றுபுகழுடம்போம்புதற்கே
தானுடம்பட்டார்கட்டாம. (௩௬)

37. தம்முடையாற்றலுமானமுந்தாற்றுத்தம
இன்னுயிரோம்பினுமோம்புக-பின்னர்ச
சிறுவரையாயினுமன்றதமக்காங்
இறுவரையில்லையெனின் (௩௭)

38 கலனழிந்தகற்புடைப்பெண்டிருமைந்து[டபின்
புலனொருங்கப்பொய்யொழிந்தாரும்-கொலைஞர
மொய்ம்புடைவீரருமஞ்சார்முரணமறலி
தும்பைமுடிசூடினும். (௩௮)

39. புழுநெளிந்துபுண்ணழுகியோசனைநாறுங்
கழிமுடைநாற்றத்ததேனும்-விழலர
விளிவின்றிவெயதுயிர்ப்பாமெய்ப்பயன்கொண்
சுளியார்சுமைபோடுதற்கு. [டார

40. இகழினிகழ்ந்தாங்கிறைமகிழ்ந்தொன்று
புகழினுமொக்கப்புகழ்ப-இகன்மன்னன்
சீர்வழிப்பட்டதேமன்பதைதம்மற்றென்செய்
நீர்வழிப்பட்டபுணை.

41. செவிசுடச்சென்றாங்கிடித்தறிவுமூட்டி
வெகுளினுமவ்வாயவெரீஇப்பேரா-கவிழ்மதத்த
கைம்மாவயத்தோட்டிபோலுமற்றெத்திறத்தும
அம்மாணபினவேயமைச்சு. (௪௧)

42. கைவரும்வேந்தனமக்கென்றுகாதலித்த
செவ்விதெரியாதுரையறக-ஒவ்வொருகால்
எண்மையனேனுமரியன்பெரிதம்மா
கண்ணிலனுள்வெயர்ப்பினன.

43. பழமைகடைபிடியார்கேண்மையும்பாரார்
கிழமைபிறிதொன்றுமகொளளார்-வெகுளினமற
காதன்மையுண்டேயிறைமாணடார்க்கேதிலருமம
ஆவலருமிலலையவாகரு. (௪௩)

44. மன்னர்புறங்கடைகாத்தும்வழிதேயாம்
எந்நலமகாண்டுமென்றெள்ளற்க-பனவென்டுநாள்
காததவையெலலாம கடைமுறைபோயக கை
வேத்தவையினமிகருசசெயும. [கொடுத்து

45. உறுதிபயப்பகடைபோகாவேனும்
றுவனைக்காறுமுயல்ப-இறுமுயிர்க்கும்
புண்மருத்தொழுக்கறிதனமுலல்லனபோல
வனவுமுண்டுசில. (௪௫)

46 முயலாதுவைத்துமுயற்றின்மையாலே
யுயலாகாவூழ்த்திறததவென்னா-மயலாயும்
ஊறறமிறுவிளக்கமூழுண்மைகாண்டுமென
றேறருரொறிகான்முகத்து. (௪௬)

47. உலையாமுயற்சிகளைகணூழின்
வலிசிநதும்வன்மையுமுணடே-உலகறியப
பானமுளைதின்றுமறலியுயிர்குடிதத
கானமுளையேசாலுஙகரி. (௪௭)

48. காலமறிந்தாங்கிடனறிந்துசெய்வினையின்
மூலமறிநதுவிளைவறிந்து-மேலுந்தாஞ்
சூழவனசூழ்ந்துதுணைமைவலிதெரிந
தாளவினையாளபபடும. (௪௮)

49. மெய்வருத்தம்பாரார்பசிநோககார்கண்டுஞ்சா
எவ்வெவர்தீமையுமேறகொள்ளார்-செவவி ⌊ா
அருமையுமபாராரவமதிப்புங்கொள்ளார்
கருமமேகணணாயினா. (௪௯)

50. சிறியபகையெனினுமோம்புதறேறரா
பெரிதும்பிழைபாடுடையா-நிறைகயத்
தாழ்நீரமடுவிறறவளைகுதிப்பினும
யானைநிழல்காண்பரிது.

கடவுள துணை.

நீதிநெறிவிளக்கம் பதவுரை.

——:o:——

விளஙகசசெயதலெனனும பொருளிலவநத விளககம எனனும பிறவினைததொழிறபெயர தீபம எனனும் பொருணை மேறசெனறு ஆகுபெயராய், இரணடாமுருபு தொககநெறி யின பயனிலையாயினறது, அது புறததிருளைநீககிக்கட்புலங களுககு விடயமாகினற பொருள்களை யககணகளுககுப புலபபடுததுமாறுபோல, அகததிருளைநீக்கி யுயிரகட்கு விட யமாகிய அறப்பயன முதலிய விதிபபொருளகளை யவவுயிர களுககுப புலபபடுததும இநநூறகுத் தொழிலபறறி வநத வுவமையாகுபெயராயக காரணககுறியாயிறறு.

இதனை இருமடியாகுபெயர எனினும் அமையும.

நீதிநெறிவிளக்கம் - நீதிநூலுட்கூறிய நெறியைவிளக குநதீபமஎன, மூனறுசொல் இரணடு சநதியாககி முனனது உருபும பயனும உடனறொகக ஏழாமவேற்றுமைத தொகை நிலைததொடர எனவும, பின்னது இரண்டாம வேறறுமைத தொகைநிலைத தொடர எனவுமகொளக. நீதிநூல மநு முத லிய நூல. நீதி தனனையுணரத்தும நூலினமே னிறறலிற [illegible]வாகுபெயர, அனறித தனக்கிடமாகிய நூலினமேல [illegible]ல தானியாகுபெயர எனினும் ஒக்கும். விளக்கம வி என்னும் தனவினைப்பகுதி விகாரப்பட்டுநினற விளக

கு பிறவினைப்பகுதி - உகரக்கேடுசந்தி - அம் தொழிற்பெயர் விகுதி. விளக்குதலாகிய வினைக்கு முதற்பொருளில் நின்ற தெனக்கொண்டு அம் வினைமுதற்பொருளில் வந்த விகுதி யெனினும் அமையும்.

இ - ள். இளமை - இளமைப்பருவமானது, நீரில் - நீரி னிடத்துண்டாகும், குமிழிஆகும் - குமிழியாம், நிறைசெல் வம்-நிறைந்த செல்வமானது, நீரில்-நீரினிடத்து, சுருட்டு ம்-(காற்றால்) மடக்கப்படும், நெடுமை - நெடிய, திரைகள் ஆகும்-அலைகளாம். யாக்கை - சரீரம், நீரில் - நீரினிடத்து, எழுத்துஆகும்-(எழுதிய) எழுத்தாம் (ஆதலின்) நமர்காள் - நம்மவர்களே, எம்பிரான்- எமது கடவுளாகிய நடேசனது, மன்று- பொன்னம்பலத்தை, வழுத்தாதது- வணங்காதிருந் தல் - என் - யாது (சொல்லுங்கள்) எ-று.

ஆன்மாக்கள் இம்மையி லனுபவித்தற்குரிய பொருள் களுள் இன்பநுகர்தற்கு இளமைப்பருவமும், அதற்குச் சாதனமாகிய செல்வமும் சரீரமும் முக்கியப்பொருள்கள் ஆதலின், அவற்றின் நிலையாமையை யுணர்த்த எடுத்துக் கொண்டவர் நீர்க்குமிழி தோன்றி யழிதல்போல இளமை தோன்றி யழிதலின், குமிழி இளமை எனவும், அலைகள் தோன்றும்போது பெரிதாகத் தோன்றிக் கரைசாரக் கரை சாரச் சுருங்குதல்போலச் செல்வம்தோன்றும்போது பெரி தாகத்தோன்றிவரவரச்சுருங்குதலின், செல்வம்நெடுந்திரை கள் எனவும், நீரில் எழுதிய எழுத்து அப்பொழுதே யழி தல்போலத் தோன்றிய சரீரம் உடனே யழிதலின், நீர்க்

எழுததாகும யாக்கை எனவுங்கூறி, அநநிலேயாய பொருள களேக கொண்டு நிலேதத பொருளேப பெறவேணடும என பாா எமபிரான மனறு வழுததாதது என எனவுங கூறினா. வழுததாதது - எழுவாய - என பயனிலே. குமிழி வினேமுதற பொருளில வநத தொழிறபெயா - குமிழ பகுதி - இ விகுதி- குமிழததல புடைததல. திரை காறறால அலேககபபடுங கட லநீரின விகாரம ஆதலால் செயபபடுபொருளில வநத ஐகா ர விகுதியொடு புணாநது குனறிய தொழிறபெயா, அனறி அலேதலாகிய வினேககு முதறபொருளில வநத இகர விகுதி யொடு புணாநது குனறிய தொழிறபெயா எனினும் அமை யும. எழுதது செயபபடு பொருளில வநத ஐகார விகுதி யொடு புணாநது குனறிய தொழிற பெயா - எழுது பகுதி- ஐகார விகுதி புணாநது குனறியவழிவிரிநததகரம விகாரம. யாககை கடடபபடுவது அதாவது தோலிரததமுதலியதாது களாறகட்டபபடுவது. யாபகுதி,கு சாரியை, ககரததோறற மும,உகரககேடுஞசநதி, ஐசெயபபடுபொருளில்வநதவிகுதி. கட்டுதலஎனனுமபொருளபடவருநதொழிறபெயராயில யா பகுதி-க சநதி-கைவிகுதி.வழுததாததுஎதிாமறைத தொழிற பெயா-வழுதது பகுதி-உ-கேடு சநதி-ஆ எதிாமறை விகுதி- அனேததுமலூாபகுதி-து, அ இரணடுஞசாரியைகள்-உகேடுசந தி-துவிகுதி. சுருட்டுமபிறவினேபபெயரொசசம, சுருள்பகுதி- ள ட ஆகததிரிதல சநதி - து பிறவினேவிகுதி - அனேததும ஓாபகுதி உ கேடு சநதி - உம்விகுதி. எவன என்னும் வினு வினேககுறிபபு வினேமுறறு இடைககுறையாய் என் என நின றது. நமாங்காள நாம் பகுதி - நாம முதல் குறுகல விகா ரம் அர் பலாபால் விகுதி - அம் சாரியை - மகரந திரிதல

நீதிநெறிவிளக்கம்.

சநதி - கள் விகுதிமேல விகுதி, ஈறறயல் அகரம் ஆகார மாதலால விளியுருபு - ந - பெ - ருக-கு - உள - அயனீட்சி. சொலலுஙகள இசையெசசம.

1. இ-ள. அறம்உம்-தருமத்தையும்,பொருள்உம-பொருளையும. இனபமஉம்-இன்பத்தையும், வீடுஉம-மோடசததை யிம, பயககும் - கொடுக்கும், புறஙகடை - தலைவாயிலில, நல இசை உம் - நலலபுகழையும், நாட்டும - நிலைநிறுததும. உறும - மிகக, கவல ஒனறு-கவலையாகிய ஒருசெயல, உறற உழிஉம் - வநதவிடததும், கைகொடுக்கும் - ஊனறுகோல போல நிறகும (ஆதலின) சிறு உயிாக்கு-சில வாழநாடகளை யுடைய வுயிாகட்கு, உறறதுணை - பொருநதிய துணை, கலவி இன - கலவிப்பொருளைப பாாக்கிலும, ஊஙகு - மிககபொருள, இலலை - வேறில்லை. எ-று.

இதுமுதல் வேததவைகாவார் இறுதியாகக் கலவியாலாயபயன கூறுகினறுா.

சினறுட்பல்பிணிச் சிறறறிவினையுடையவுயிாகட்கு இமமைக்குரிய அறமுதலிய மூனறையும, அவறறுலாகிய புகழையுந தருதறகுசசாதனம் செல்வபபொருளாயினும மனககவலையை யொழிததறகும்முத்தியையடைவிததறகுஞ சாதனம ஆகாமையால், அவை யெலலாவறறையுந தருதறகுச சாதனங கல்வியேயென்பாா சிற்றுயிர்க் குறறதுணை கலவியினுாங கில்லை எனறுர். துணை - எ, இலலை-ப. இன்பம பணபுபபெயர் - இனிமை பகுதி - ஈறும் "இனையவும" என்றநிலை இகரமுங்கெடுதல் சநதி - ப விரிததல் விகாரம - அழ.

விகுதி. இதற் கெதிராகிய துன்பம என்பது துனனபபடு வது எனனுஞ செயபபடுபொருளில் வநத தொழிற்பெயரா சுககொள்க. வீடு விடு எனனும முதனிலை திரிநது நினறத ஞல முதனிலை திரிநத தொழிறபெயா. கவலவினைப பகுதி யே தொழிறபெயர்ப பொருளில வருதலால முதனிலைத தொழிறபெயா.கலவிவிஎன்னுமவிகுதிபெறறுவநத தொழிற பெயர். பயககும, நாட்டும, கைகொடுககும இமமூனறும திணைபாலகட்குப் பொதுவினைமுறறுகள, பயபகுதி-கு சாரி யை - க தோறறமும், உ கேடும் சநதி - உம விகுதி. நாட்டு பகுதி - உ கேடு சநதி-உம் விகுதி. இது நடு எனனும பகுதி முதனீண்டு இடையில் ஒறறிரட்டிததது நினறதெனக. ஊஙகு மிகுதி - இதுபொருள்மேல் நிறறலின் பண்பாகு பெயா, உரிசசொல்லெலலாம பல்வகைப்பணபும பகாபெயா ஆத லின். உயிர் - உயிாத்தல - இது முதனிலைத் தொழிலாத பெயர். இன உருபு எலலைப்பொருட்டு. உறறுழி உறற ஈறு தொக்கபெயரெச்சம்.அறம்பொருள்இறுதியில் எண்ணும்மை தொகுததல். இசை, உழி எனபவறறி னிறுதியில் நினறஉம மைகள் இறநததுதழீஇய வுயர்வு சிறபபுபபொருளன. (௪)

2. இ-ள். முற்றிழாய் - தொழில் முடிநத ஆபரணததை யுடையவளே, மடமை-அறியாமையை, கொனறு-கெடுதது அறிவு - அறிவினை, அகறறும - விசாலிககச்செய்யும், கல்வி-கலவியானது, தொடஙகும் கால் - ஆரம்பிககுஙகாலததில-துன்பம்ஆய் - (முன்பு சிறிய) துன்பத்தைத்தநது,இன்பம, (பின்புபெரிய) இனபததை, பயக்கும்-தரும், நெடுஙகாமம-பெரியகாமமானது, முன்பயக்கும் - முன்புதரும். சில் நீர-அற்ப தன்மையயுடைய, இன்பத்து இன் - இன்பத்தைப்

பார்க்கினும், பின்பயக்கும் - பின்புதரும். பீழை - துன்பம், பெரிது - மிக்கது. எ-று.

கலவி பெரிதோ காமம் பெரிதோ வென்று வினவினாற்குக் கலவி பெரிதென்பார் காமத்தின் குணங் குற்றங்களைக் கூறி விலக்குதற்கு முற்பயக்குஞ் சிற்றின்பத்தினும் பிற்பயக்கும் பீழை பெரிது என்றனர், ஆதலிற் கல்வியே யிடைவிடாது பயிலவேண்டும் என்பது கருத்து. இது மகடூஉ முன்னிலை. ஆடூஉ முன்னிலையாகக் கூறுதலும் உண்டு. அறியாமையை யழித்தலும் அறிவினை வளர்த்தலும் கல்விக்குரிய தொழிலாதலின் அவற்றை அதற்கு அடையாகக் கொண்டனர், கல்வி, பீழை எ-பயக்கும், பெரிது ப. காலம் காலனெனக் கடைக்குறையாய் நின்றது, மடங்கொன்று ஈறுகெடுதலும் இனவெழுத்துத் தோன்றுதலும் - ந-ப-அ-கு. மடமை பகுதி. நெடுங்காமமும் அது. நீர பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம் - நீர்மை பகுதி - ஈறுகெடுதல் சந்தி - அ விகுதி. பெரிது பண்படியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று, பெருமை பகுதி - ஈறு கெடுதலும் உகரம் இகரமாகத் திரிதலுஞ் சந்தி - து விகுதி. இன் எல்லைப்பொருட்டு. முற்றிழாய விளியுருபு - ஷை பெ-சூ - கு - உள் "அல்லவற்றுயுமாகும்" அகற்றும்பிறவினைப் பெயரெச்சம் - அகல் பகுதி - ல் ற ஆகத்திரிதல் சந்தி - று பிறவினை விகுதி - அனைத்தும் ஓர் பகுதி - உ கேடு சந்தி - உம விகுதி. முன்பின் என்னும் இடைச்சொற்கள இடவேறுபாட்டின்மேல் நில்லாது காலவேறுபாட்டின்மேல் நின்றன. இவற்றின் விதி ஷை - டு - சூ - கு - ஆல் - இயல் பாகாது, ஷை ஷை - டுடு-கு - ஆல் திரிந்தன. முன்னர் பின்னர் என்ப

[illegible]

[illegible] ப்பெயர் [illegible] புலமையு
மெ[illegible] அவற்றுள் [illegible] யோருள்
விளங்கியவர் பரிமேலழகர் கொண்டதனுல் அவ்வைப்
பெயர்கள் எல்லாமுமெனக் கூறிமறுக்க. (உ)

3. இ-ள். கல்வி ஏ - கல்வியே, கற்புடை - கற்பினையு
டைய, பெண்டிர் ஆ - மனைவியராகவும், அப்பெண்டிர்க்கு - அம்ம
னைவியர்க்கு, ஈர்ங்கவி ஏ - இனியசெய்யுளே, செல்வப்புதல
வன் ஆ - செல்வப புதல்வனுகவும், சொல்வளம் - (அச்செ
ய்யுளிற்பொருள் விளங்கக்கூறும்) சொல்லின் மாட்சிமை
யே, மல்லல் - வளப்பம்பொருந்திய, வெறுக்கை ஆ - செல்
வமாகவும், (இருப்பதும் அன்றி) மாண் அவை - பெரியோர்
சபையில், மண்ணுறுத்தும் (அஞ்சாது) அலங்கரித்துப் பிர
சங்கிக்கும், செல்வம் உம், செல்வமும், சிலர் கு உண்டு-
சிலர்க்குண்டாம்-எ-று.

கல்வியின வல்லோர் பலரிருப்பினும் அவருள் செய்
யுளைச்செய்தலும் அதனைப் பொருள் விளங்கும் சொல்லாற்
புணர்த்தலும் உடையோர் சிலர் என்பதும், அவற்றோடு
அவையஞ்சாது பிரசங்கித்தல் உடையோர் அரியர் என்பதும்
இதனுற் கூறப்பட்டன. செல்வம், எ-உவமை, ப- உடை, ஈறு
[illegible] உடைமைப்பாட்டுக் குறிப்புவமைய வெளிப்போசமும், உடை
மை தொழிற் பண்புப் பகுதி-ஈறுகெடுதலும் ய் தோன்றுத
லும் சந்தி-அ விகுதி. இப்பகுதி யடியாகப்பிறந்த உடையா
ன [illegible] குறிப்புவினை முற்றிற்குச் செய்யுமன முதலிய
அறுவகையெச்சமும் உண்டு. மண்ணுறுத்தும் பிறவினைப்
பெயரெச்சம் - மண் என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்

சபையை, அஞ்சா - அஞ்சாமற்பேசும, ஆகுலம் சொல்லும - ஆரவாரச் சொல்லுகளும, நவைஅஞ்சி (கொடாமையால் வரும) குற்றத்தையஞ்சி, ஈந்து - (பிறருக்கு) கொடுத்து, உண்ணா - (தாமும்) அனுபவியாரது, செல்வமும் - நல்கூர்ந்தார் - வறுமை யடைந்தாரது, இன நலமும - இனியசாட்சிணியமும், பூத்தலின் - உண்டாதலைப் பார்க்கிலும, பூவாமை - உண்டாகாமையே, நன்று - நல்லது.

பூவாமை எ - நன்று ப. மெய விதிப்பார் உயர் திணையொடு சார்ந்த அஃறிணை உயர் திணை முடிபேற்றது திணை வழுவமைதி ந - பொ-உரு-௬. ஆகுலச்சொல் ஆரவாரமாகிய சொல என நிற்றலின் இருபெயரொட்டுப பண்புததொகை நிலைததொடா. அஞ்சி எனனும இறநதகால வினையெச்சம உண்ணார் எனனும் எதிர்மறை வினைமுற்றின் முதனிலையோடுமுடிந்தது. அஞ்சா ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம், ஈறுகெடுதல் ந - உயி - ௪௯ - ௬ - சூல் உபலக்கணம ஆகக்கொள்க. ஈதது வலித்தல் விகாரம். ஈ பகுதி. நல கூர்ந்தார் இறந்தகால வினைமுற்றுப்பெயர், நல்கூர் பகுதி - ந சந்தி - த இடைநிலை - ஆர்விகுதி இது நல்குரவு என்னும் பெயர்ச்சொல அடியாகப்பிறநதது. பூததல் உடன்பாட்டுத தொழிற்பெயர். பூவாமை எதிர்மறைத தொழிற்பெயர். மை விகுதி உடன்பாட்டில் வரும்போது இறநதகால நிகழ்கால இடைநிலைகள் பெறறுப்பூத்தமை, பூக்கினறமை எனவரும். சொல, செல்வம் இரணடுஞ் சாதி யொருமைகள். விதிப்பார உயர்திணைப பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுப்பெயர் விதிர் பகுதி ப் சநதி ப் எதிர்கால விடைநிலை ஆர் விகுதி பேசும் இசை யெச்சம். (௫)

6 இ-ள். கலைமகள் - சரசுவதியினது, வாழ்க்கை-வாழ்வு, முகத்தது எனினும்-(இருவர்க்கும்) முகத்தினிடத்ததாயிருந்தாலும், மலரவன் - பிரமன். செய்-படைக்கும், வெறுமை உடம்பு - பயனில்லாத சரீரம், மாய்வனபோல-அழிவனபோல, இவர் - இவ்வுலகிலுள்ள புலவர்கள், செய்யும் - படைக்கும், மற்றுஉடம்பு - நூலாகிய சரீரம், புகழ்கொண்டு - புகழைக்கொண்டு, மாயா - அழியா, (ஆதலின்) மலரவன் - அப்பிரமன், வண்மை தமிழோர்க்கு- வளப்பமுடைய அத் தமிழ்ப்புலவர்க்கு, ஒவ்வான் - ஒப்பாகான்.

மலரவன் எ-ஒவ்வான்* ப. கலைமகள் நூலிற்குரியபெண் வாக்கின்செல்வி என்பதனாலும் அறிக. மலரவன் தாமரை மலரிலிருப்பவன். திரவிடம் என்னும் வடசொல் திரமிடம் எனத்திரிந்து தமிளம் என்றாகித் தமிழ் என நின்றது. அன்றித்தமிழ் இனிமை, அது பண்பாகுபெயராய் அப்பாஷையின்மேல் நின்றதெனினும் அமையும். ஒவ் வுருபு ஒவ்வான் என்னும் இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த எதிர்மறை வினை முற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது. ஒ இடைச்சொல் லடியாகப் பிறந்த வினைப் பகுதி - உடம்படு மெய்யாக வந்த வகரமும், அம் மெய்யிரட்டித்தலும் சந்தி, ஆ எதிர்மறை விகுதி - அனைத்தும் ஓர் பகுதி - ஆன் விகுதி, விகுதியின் ஆகாரம் முதற்குறை. எதிர்மறை ஆகாரவிகுதி மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாம், இல் என்னும் எதிர்மறை விகுதி இறந்தகால நிகழ்கால விடைநிலைகளைபெற்று ஒத்திலன், ஒக்கின்றிலன் எனவரும். உடம்பு என்னும் பால்பகா அஃறிணைப்பெயர் மாய்வன மாயா என்னும் பன்மை வினைகொண்டு பொதுமை நீங்கி நிற்றல் நன்னூல் பொது

வியல் - அ - சு. மற்று பிறிது பொருளிலவந்த இடைச்சொல. மலரவன், தமிழோர இவற்றின் முதலில அகரச் சுட்டுத் தொகுத்தல். பிரமனையும் புலவரையும ஒப்புமை செய்து பின்புதொழிலான் வேறுபடுத்தியப் புலவரையுயர்த்திச்கூறுதலின்வேற்றுமையணி "கூறறினுங் குறிப்பினுமொப்புடை யிருபொருள் - வேறறுமைபபடவரின வேற்றுமை யதுவே" தண்டியலங்காரம. (சு)

7. இ-ள். தாம் வருந்தி - தாமவருந்தமுயன்று, கற்றன - கற்ற நூற்பொருளகளை, ஓம்பாது - பாதுகாவாமல், மற்றுஞ் சில-வேறு சில நூல்களை, பரிந்து-வருந்தி, கறபான தொடங்கல - கறகப்புகுதல, கைத்தலத்த - கையிறகிடைத்த, கருந்தனம - பெரிய திரவியத்தை, உய்த்து சொரிந்திட்டு-(புறத்தில) கொண்டுபோயெறிந்து, அரிப்பு அரித்தது - அரிப பாலரித்து, எய்த்து - இளைத்து, பொருள செய்திடல் - பொருளைச சேகரித்த தலையொக்கும்.

ஆங்கு எனபதனைச சொரிந்திட்டு என்பதனோடு கூட்டி எறிந்த வவ்விடத்தில் எனினும் அமையும. கற்றநூற் பொருளைப பலகாலுஞ் சிந்திககவேண்டும் என்பது கருத்து. தொடங்கல் எ - ஒக்கும் தோ ப. நூலின்மேல் நிறறலால சில் பலவின்பாற படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுப் பெயர். சின்மை பகுதி-ஈறுகெடுதல் சந்தி-அ விகுதி. கற்பான் எதிர்கால வினையெச்சம, கல்பகுதி-ல் ற ஆகத்திரிதல சந்தி-பான் எதிர்கால வினையெச்சவிகுதி. உய்த்துஇறந்தகாலவினையெச்சம் உய்பகுதி, த் சந்தி, த் இடைநிலை - உ விகுதி. இப்பகுதி பிழைத்துஎன்னும்பொருளில்வரில்-உய்ந்துஎன மெலலெழுத்துச்சந்தி பெற்றுவரும். பகுதி ஒற்றுநேசந்தி வகையால் பொ

ருள்வேறுபடுதல்காண்க. ஓம்பாது எதிர்மறை வினையெச்சம்; ஓம்பு பகுதி-உகேடு சந்தி-ஆ எதிர்மறை விகுதி - அனைத்தும் ஓர் பகுதி - து சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, - உ வினையெச்சவிகுதி சொரிந்திட்டு எய்தது இவ்விரண்டும உடன் பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சங்கள். சொரிவினைப் பகுதி - ந் சந்தி து சாரியை இடு பகுதிப்பொரு விகுதி - சொரிந்திடு என்பது வரைகரும ஓர் வினைப் பகுதி, முதனிலை யெழுத்தாய்த் தோன்றிநின்ற டகர மெய் இடைநிலை - உகேடு சந்தி - உ விகுதி. எய் பகுதி-த் சந்தி - த் இடைநிலை - உ விகுதி. அரிப்பு அரிந்தற்குக் கருவியாகிய பொருள்மேல் நிற்றலில் தொழிலாகு பெயர். அரி பகுதி ப சந்தி பு விகுதி-கைசதலத்த சினையம யாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம், கைத்தலம்பகுதி-அத்துசாரியை.பகுதியீற்று மகரமெய்யும சாரியையின் அகரமும் ஈற்றுகரமும் கெடுதல சந்தி-அ விகுதி. செய்யுள் ஆதலால் சுருக்கனம கைத்தலத்த எனமாறி நின்றன. ஆங்கு, உம் அசை நிலைகள். (௭)

8. இ-ள். மனைதக்காள் - இல்லறத்திற்குத் தக்க மனைவியானவள், மாண்பு-நற்குணம், இலள் ஆயின் - இல்லாதவளானால், மணமகன்-அவள்கணவன், பூண்ட-மேற்கொண்ட, நல அறம - நல்லதருமங்கள், புலப்படா - விளங்கா, போல்ல் - அதுபோல, இலம்பாட்டார - தரித்திரரது, கல்வி-கற்ற கலவிகள், எனைத்துணைய ஏனும் - எவ்வளவு பெருமையையுடையன வாயினும், தினைதனை உம் - தினையளவும், சீர்பாடு - சிறப்படைதல், இல ஆம் - இல்லையாம். எ - று.

கணவனசெய்யும் அறத்திறகு மனைவி ஒத்த கருத்தினள் ஆதலவேண்டுமெ எனபாா மாண்பிலளாயில நல்லறம் புலப படா எனறுா். தரிததிரா கற்றகல்வி பயன்படாது என்பது கருதது. கல்வி தொழிறபெயர், கல்விநூல எனககொளளில காரியவாகுபெயர் எனக. கல் பகுதி வி விகுதி. திணை அரிசி மேலநிறறலில் பொருளாகுபெயா. அனறி ஒ ரளவையெனி னுமமைமைக்கும். பாடுபடுதல், படுஎனனுமெ வினைபபகு திமுதனிலை திரிநதுநினறு, ஈறுகெடடுச் சாரியையேறற பண்பொடு டனொாநது இடைமபாடுஎன ஒருசொனனீாமைத் தாய்நினறது. மனைததககாள மாணபிலளாயினெ உயர்திணையொடு சார்நத அஃறிணை உயாதிணை முடிபேற்றது திணைவழுவமைதி. இன மைப பணபுககுச் செயப்படு பொருளிருத்தலின மாண பையிலளாயின எனக்கொள்ளினுமெ அமையும். கல்வி இல, நலலறம புலப்படா எனப்பன்மை முடிபேற்றலில், நூல் கள், அறங்கள் என்றனம். புலப்படாபோல் வினைமுதலாத லால் வருமொழி வல்லெழுத்தியல்பு ஆதல் - உயி-ஊக-சூ. உமமை இழிவு சிறப்புப்பொருட்டு. (அ)

இ-ள். இனசொல்லன (ஒருவன்) இனிய சொல்லையு டையவனும், தாழ் நடையன - பணிநது நடக்கும் நடையை யுடையவனும, ஆயினும் - ஆனாலும், ஒன்று இல்லான் ஏல் - (பொருள்) சிறிதும் இல்லானாயில, கடல ஞாலம் - கடலை சூழந்த வுலகிலுள்ளோர், வன்சொல் இன அல்லது - (அவ னை நோக்கி) கடுஞ்சொற் சொல்லுவார்களே யல்லாமல, வாய்திறவா-இனிய சொறகளைச் சொல்லார், கைத்துஉடை யான் - பொருள் உடையவன - என்சொல் இன் உம் - யாது சொன்னாலும் கால் கீழ் - (அவனது) காலின் கீழ், ஒதுங்குமெ-

ஒதுங்குவார் (ஆதலால்) பிறது உடைய - பயித்திய குணமுடையவரோ (அல்லாமல) பிற அலல-அது ஒழிந்த ஈறகுணம உடையவ ரலலர். எ-று.

உலகு உயிர்க்குறுதியைத் தரும ஒருவனது நல்லொழுக்க முடைமையை நோக்காது, அழியுந் தன்மைத்தாகிய பொருளுடைமையை நோக்கி மதித்தல் பெருங்குற்றம ஆகலில் பித்துடைய எனக்கூறியும அமையாது பிறவலல எனை, அதன இழிவைப் பின்னும் வற்புறுத்திக்கூறினர். நல்லொழுக்க முடையோராகனறி மறறையோாக்கு இன்சொற்சொல்லுதலும் பணிந்து நடத்தலும இலவாதலில் அவவிரண்டையும் எடுத்துக்கூறினார். ஞாலம் எ-வாய்திறவா, பிறவலல ய. ஞாலம் மக்களமேல் நிறறலில் இடவாகுபெயா. இது பொருணிலையால உயர்திணை யேனும சொன்னிலையால் பால்பகா அஃறிணைபெயராதலின வாயதிறவா, ஒதுங்கும உடைய, பிற, அல்ல என அஃறிணைமுடிபு தநதுகூறினா ஒன்று சிறிது எனனும் பொருள்மேல் நினறது. இதனிறுதியில இழிவு சிறபபுமமை தொகுத்தல். அல்லது பண்படியாகப் பிறந்த எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம், அல் பகுதில சந்தி - அ சாரியை-து விகுதி. இப்பகுதியே எதிர்மறைப பொருளைத் தநது நிற்றலில் இடையே எதிர்மறை யுருபுபெறாது சாரியை பெறறுவரும். என எவன எனனும் வினாவினைக் குறிப்பு முறறு இடைக்குறையாய இரண்டாம் உருபு தொக்கு நிற்றலில் வினாவினைக் குறிப்பு முறறுப் பெயா. கடனஞாலம் வருமொழி முதல் மெல்லெழுத் தாதலின, லகரம் னகரம் ஆகத்திரிந்தது, ந - மெ - உசு - கு - உன மெலி மேவினணவும் என்பதனால், கைத்து கையிலுளளது

என நிற்றலின் வினையடியாகப்பிறந்த பெயர்ச்சொல், கை பகுதி த சந்தி - து விகுதி. (கூ)

10. இ-ள். இவறன்மை - உலோபகுண முடைமையை, கண்டு உம் - தெரிந்திருந்தும், உடையார் ஐ - பொருளுடையவர்களை, யார் உம்-எவரும், குறை இரந்து - (தமது) குறைகளைச் சொல்லி யிரந்து, குற்றேவல் உம் - சிறிய ஏவலையும், செய்ப - செய்வார்கள் - பெரிது உம் - மிகவும், முற்பகல் - முன்னாளில், நோலாதார் - தவஞ் செய்யாதவர்கள், நோற்றார் ஐ - தவஞ்செய்தவர்களை, பின் செல்லல் - பின் பற்றிச் செல்லுதல், கற்பு ஏ அன்று - அறிவே அல்லாமல் - கல்லாமை அன்று - அறிவில்லாமையல்ல. எ-று.

உலோபகுணமுடையவரைப் பின்பற்றிச்செல்லல் அறியாமையென உலகினர்கூறுங் கூற்றைமறுப்பார் முன்னாளில் தவமுடையவரைத் தவமில்லார் பின்பற்றிச்செல்லல் முறையாதலில், கற்பன்றே கல்லாமையன்று என்றார். "இலர் பலராகிய காரணம் நோற்பார் - சிலர் பலர் நோலாதவர்" என்றார் நாயனார். இவறல் என்னுந்தொழிற்பெயர் தன்மைப் பொருளையுணர்த்தும் மை விகுதியோடு கூடி, ஒரு சொன்னீர்மைத்தாய் நின்றது. அன்றித் தன்மை யென்பது முதற்குறையாய் நின்றதெனினுமமையும். ஆண்மை, பெண்மை என வருதலுங் காண்க. இவறு பகுதி - உகேடு சந்தி - அல் விகுதி - வினை விகற்பங்களில் வரும்போது இவறின, இவறி, இவறினன் எனவரும். செய்ப உயர்திணைப் பலர்பால் வினைமுற்று. செய் பகுதி - ப விகுதி இவ் விகுதி எதிர் காலங் காட்டியது. நோற்றார் உடன்பாட்டு வினைமுற்றுப் பெயர்;

சொல்லாதார் எதிர்மறை வினைமுற்றுப்பெயர் சொல்பகுதி-ற இடைநிலை, ல ற ஆகத்திரிதல் சந்தி - ஆர் விகுதி. அன்று இரண்டனுள் முன்னது அன்றி எனனும் வினையெச்சத் திரிபு எனவும், பின்னது குறிப்பு வினைமுற்று எனவுங்கொள்க. அல் பகுதி - று விகுதி-ல் இனவெழுத்தாகத் திரிதல் சந்தி. கற்பு உடன்பாட்டுத் தொழிற் பெயர், கல்லாமை எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர், இவை அறிவு அறியாமை எனக் காரணத்தைக் காரியம் ஆக உபசரிக்கப்பட்டன. ஏவலின் இறுதியின் உம்மை இரந்து என்பதன் இறுதியிலும், கற்பு இறுதியின் ஏ-அன்று இறுதியிலும் நின்றன பொருத்தமில் புணர்ச்சி. உம்மை மூன்றனுள் முன்னது முற்றுப்பொருள், நடுவது இறந்தது தழீஇய எச்சப்பொருள், இறுதியது அசைநிலைப்பொருள். (௪0)

11. இ-ள். முழுமணி - பருத்த இரத்தினங்களை (அழுத்திட) பூணுக்கு - ஆபரணத்துக்கு, முற்ற - எப்போதும் பூணவேண்டா-(அழகுசெய்ய) வேறாபரணம் வேண்டுவன இல்லை (அதுபோல) கற்றோர்க்கு - (நூல்களை) கற்றவர்க்கு, கல்வி நலன் ஏ - கல்வியினழகே, கலன் அல்லால் - ஆபரணமல்லாமல், மற்று ஓர் அணிகலம் - வேறொரு ஆபரணம், வேண்டாஆம் - (அழகுசெய்ய) வேண்டுதல் இல்லையாம், அழகுக்கு- அழகினுக்கு, அழகுசெய்வார் - அழகுசெய்பவர் - யார்-(உலகில்) எவர் - (இல்லையென்றபடி)

அணிகலம் எ-வேண்டா ப. நலம் கலம், என்பவற்றினிறுதி மகரமெய் னகரமெய்யாய் நின்றது இறுதி நிலைப்போலி. நலன், கலன் எனநிற்றல் இயல்புளவும், மகரமெய்

யாதல் போலியெனவும் ஓர் நூலாசிரியர் கூறுவர். அலலால எதிர்மறை வினை யெச்சம், அலபகுதி'-ல்சந்தி - ஆ சாரியை-மலவிகுதி - விகுதியின் மகரம முதற்குறை. வேணடா பல வின பாறபடாக்கை முறறு, வேண்டுபகுதி - உகேடு சந்தி-அவிகுதி. இது எதிர்மறைக்கனறி உடன்பாட்டிற்கு வாராது பூண செயப்படு பொருளில் வநத இசரவிகுதியொடு புணா நது குனறிய தொழிற்பெயர். முற்ற இறுதியில் முற்றும்மை தொகுததல். ஏ இரண்டனுள் முன்னது பிரிநிலே. பூணுகருப பூண்வேண்டா எனக்கூறியும் அமையாது, அழகிற்கழகு செயவார்யார் எனப்பின்னுங் கூறியது முன்பு தொடங்கிய ஒரு பொருளை முடித்தறகாதலில வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி "முன்னொன்று தொடஙகி மற்றது முடிததற்குப் - பினனொருபொருளி னுலகறிபெற்றி - ஏறறிவைத்துரைப்பது வேற றுபபொருள் வைபபே" தண்டியலங்காரம். (கக)

12. இ-ள். கனங்குழாய் - கனத்தசா தணியையுடைய வளே, சிறுஉளி ஆல் - (உருவில்) சிறியவுளியினுல், தகரும் கல உம - உடைபடுங்கல்லும், கொல் உலே-கொல்லன் உலேக களததிலுள்ள, கூடததின் ஆல் (உருவில் பெரிய) சம்மட்டியினுல், தகரா - உடைபடா - (அதனின்) முற்றுஉம் - (நூல்) முழுமையும், உணர்நதவா - அறிந்தவர், இலலே - (உலகில்) இல்லே (ஆக) முழுவதுஉம் - முழுமையும், கற்றனம் என்று-(யாம்) சறறேமென்று, களியற்க - அகங்கரித்த லொழியக கடவன். எ-று.

பெரிய கல்வியுடையோரும் சிறிய கல்வியுடையோரா லவமதிக்கப்படுவர் ஆதலிற் செருக்கடைத லொழிக என்பது

இஃதனது கருத்து. "பல்கற்றேமு யாமென்று தற்புகழ்தல் வேண்டாம் - அலர்கதிர் ஞாயிற்றைக் கைக்குடையுங் காக்குமே சில்கற்றார் கண்ணுமுளவாம் பலகற்றார்க் - கச்சாணியன்னதோர்சொல்" என்பது அறநெறிச்சாரம். குழைகாதணியுளொன்று. (ஒருவன) தோள் - களியற்கப. முழுவது உரிச்சொல், இதுபண்பாய் நூலையுணர்ந்ததிஅவ்வாகுபெயராய நின்றது. முழுமைபகுதி-ஈறு கெடுதலும், வ் தோற்றமும் சந்தி- அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. முழுவதூஉம் இன்னிசை நிறைத்தற்கண்வந்த வுயிரளபெடை, இவ்வளபெடை இடையில் உள்ள வுகரம் விகாரப்பட் டளபெடுத்தது. களியற்க எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று, களிபகுதி - ய சந்தி - அல் எதிர்மறைவிகுதி - அனைத்துமஓர் பகுதி - ல ற ஆகத்திரிதல் சந்தி - கவிகுதி. இது ஈறுகெட்டுக் களியலெனநின்று வியங்கோட்பொருளிலும, எதிர்மறை யொருமை யேவற் பொருளிலும் வரும. கோல சொல்லால் அஃறிணையாயினும் சாதிப பண்புப் பொருளையுணர்த்தி யவ்வாகுபெயராய் உயர்திணைப பொருண்மேல் நின்றது. உம்மை இரண்டும முற்றும்மைப்பொருளன. கனங்குழாய் விளியுருபு. (சஉ)

13. இ-ள். தம இன் - தம்மைப்பார்க்கிலும, மெலியார் ஐ - எளியாரை, நோக்கி - பார்த்து, தமது உடைமை-தமது பொருளுடைமை, அம்மா - மிகவும், பெரிதென்று - பெரியதென்றுகருதி, அகம்மகிழ்க - மனம் மகிழக்கடவர் (அது போலன்றி) தம் இன் உம - தம்மைப்பார்க்கிலும், கற்றார் ஐ - கற்றவரை, நோக்கி - பார்த்து, நாம் கற்றது - நாம்கற்றகல்வி, எல்லாம் - எல்லாநூல்களையும் (உணர்ந்த) இவர்கு-

இவர்முன் - எற்று எத்தன்மைத்தாமென்று கருதி, கருத்து அழிக - மனம் வருந்தக்கடவர். எ-று.

பொறாமை முதலிய தீக்குணங்கள் கெடத் தம்மினுஞ் செல்வமுடையாரைநோக்கி யடங்கவேண்டும் என்பார் எளியாரைநோக்கித் தமதுடைமை பெரிதென் றகமகிழ்க எனவும். தாமகற்றது அமையுமென்று ஒழியாது மேலுமேலுங் கற்கவேண்டும் என்பார் தம்மினுங் கற்றாரைநோக்கிக் கருத்தழிக எனவுங்கூறினார். ஒருவர் தோள - அகமகிழ்க, கருத்தழிக ப. அம்மாவியப்புப் பொருளைத்தரும் இடைச்சொல்லாதலால் மிகவும் எனப்பொருள் கூறினும். இன உருபு இரண்டும் எல்லைப்பொருளன. உடைமை, எல்லாம் இவை பொருள்மேலும் நூல்மேலும் சிறத்தலால பண்பாகுபெயர்கள எல்லாம் என்பது இருதிணைப்பன்மைப் பொதுப்பெயர் எனத் தொல்காப்பியரும் நன்னூலாரும் கொள்ளுதலால் பன்மைப் பெயர் என்றது. பண்புப்பெயர் என்றது என்னையெனின.— நன்று வினாவினாய். எல்லாம் என்பது முழுமை யென்பது போல எஞ்சாப் பொருட்டாகலின் எல்லாம் வல்லவன், எல்லாந்தெரிந்தவன் என்ற வழிப்பொருள்மேற் செல்லுதலால பண்பாகுபெயர் எனல்வேண்டும். பன்மையாகுபெயரென ஒன்றில்லாமையின. கற்றது ஒன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுப் பெயராதலின், எற்று என்னும் ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு முற்றோடு முடிந்தது. எ பகுதி-ற சந்தி-று விகுதி. கு உருபுமயக்கம். கருத்து வினைமுதற்பொருளில வந்த ஐ விகுதியோடுபுணர்ந்து குன்றியதொழிற்பெயர், கருது என்னும் வினைப்பகுதி ஐ விகுதியோடு புணர்ந்து குன்றிய போது பகுதி யிரட்டித்தது. அகமகிழ்க, கருத்தழிக வியா

கிளையோடுசாராத அஃறிணையுடா திணைமுதபெறறன திணை வழுவமைதி. உணராத ஒனசயெசசம. (ரு)

14 இ-ள். இலலா(ர) (இருவகைசசெலவங்களில ஒன்றே னும) இலலாதவா, குறை இரந்து-குறைகளைச்சொலலி யிரந து, தமமுனனா-தமமுனனே, நிறபபோல - தாழநதுநிறகும போல, தாமஉம (அசசெலவங்களையுடைய) தாமும, தலை வணங்கி-தலையாலவணங்கி, தாழபெறின (பிறரா) பணிநது நடபபாராயின (அவரடைாக) கலவிஉடைமை-கலவிசசெல வம, பொருள உடைமை, பொருடசெலவம - எனறு-எனறு சொலலபபட்ட, இரணடு செலவம உம - இரணடு செலவங களையும, செலவம எனபபடும - செலவங்களெனறு (உடை யோரால) சொலலபபடும. எ-று

இருவகைச செலவங்களி லொனறேனும உடையோ ராச செலவங்களிபபால தமமைமறநது நடபபில பழிபாவங் களிறபுகுதலும ஆதலிற பணிநது நடககவேணடும எனபார தலைவணங்கித தாழபபெறின எனவும, பணிநது நடபபோர செலவம இமமையிற புகழும மறுமையிற சுவாககாதி யினை பமுந தருதலில செலவமெனபபடும எனவுங்கூறினா. எனற இடைசசொல லடியாகபபிறநத பெயரெசசம ஈறுதொகக தெனறுணா. எனறு எனககொளளிவ எனறு எனனும எணணி டைசசொல ஒரிடததுநினறு பிரிநது பொருடோறுமபொரு நதியிறுகிபில தொகையும முறறுமமையும பெறறு நடநதது எனககொள்க. ந - இ - ௪௦ - ஆ. எனபபடும இடைசசொல லடியாகபிறநத செய்யும எனனும் வாயபாட்டு வினைமுறறு

எனபகுதி, அ சாரியை, ப சநதி, படுசெயபபடுபொருளுணாத தும் விகுதி அனைததும் ஓர் பகுதி - உகேடு சநதி உம்விகுதி. இச செயபபாடு வினை உண எனனுமவிகுதியைபபெற்றுக கட்டுண்டான என வருதல்காணக. நிற்ப தொழிறபெயா, நில பகுதி - ல ற ஆகததிரிதல் சநதி, ப விகுதி. து விகுதி தொகக தெனககொள்ளில ப் இடைநிலை, அ சாரியை யெனக. தலைவணங்கி தலையால் வணங்கியென உருபு தொகக தொடராய நிறறலால் வணஙகி சினைவினையெச்சம் அனறு, முதல்வினை யெச்சம எனக. (சச)

15. இ-ள. ஆக்கம் பெரியாா-பெரிய செலவமுடையோா சிறியாா இடை - சிறிய செல்வமுடையாரிடதது, பட்ட- உண்டாகிய, மீசெலவு - வரம்பிகநதநடையை, காணின- கணடால, நனிதாழப-மிகவுந்தாழ்வார், தூக்கின - ஆராயின, துலைகு - துலாககோலில, மெலியது-நொய்ய பொருளுள்ள தட்டு, மேல்மேல் - மிகவும், எழ செல்ல செல்ல - உயரச செலலுந் தோறும், வலிது அனறுஎ-திண்ணிய பொருளுள்ள தட்டலலவா, தாழும் - தாழா நிறகும. எ-று.

தாழ்தல் பணிந்து நடத்தல். தூக்கல் நிறுத்திப்பாாத தல. ஆக்கம் எனறது இருவகைச் செல்வத்தையும். இருவகைச் செல்வங்களு ளொானறேனுங் குறைவறப் பெற்றோா அவற்றாலாய பயன் முற்றும் அறிந்தவராதலின், பணிந்து நடத்தல் அவர்க்கியல்பு எனபார் பெரியார் தாழ்பளனவும், அவற்றிற சிறியோர் அவற்றாலாய பயன்முற்றும் அறியாராதலின், வரம்பிகந்து நடத்தல் அவர்க் கியல்பெனபார் பட்ட

மீச்செலவு எனவும் கூறினர். பெரியார் எ - தாழ்ப ப. ஆக்கம பெரியார உயர் திணையொடு சேர்நத அஃறிணை யுயர் திணை முடிபேற்றது திணைவழுவமைதி. சிறியார் எனபத னையும் ஆக்கததொடு கூட்டி யவ்வாறுகொளக. ஆக்கமஆகு தல் அதுபொருள்மேல் நிறறலால் தொழிலாகுபெயா-ஆக் கப்படுவதுஎனச செயப்படு பொருளிலவநத பிறவினைதொ ழிறபெயர் எனினும் அமையும். ஆகக பிறவினைப்பகுதி-அம் செயப்படு பொருளில்வந்த விகுதி. ஆகுபகுதி க் விரிததல விகாரம - உகேடு சநதி, அம விகுதி. ஆ பகுதியாகக் கொள ளில், க் சநதி கு சாரியையாகக் கொளக. மெலியது, வலி யது இரண்டும மெனமை, வன்மை எனனும பண்படியாகப் பிறநத குறிபபு வினைமுறறுப பெயாகள. மேலமேல், செல் லச்செலல முன்னது மேனமை எனனும் பணபடியாகவநத அடுக்காதலின் மிகுதிப் பொருளையும், பினனது; வினையெசச வடுக்காதலால் தொழிற பனமையு முணாததிபபொருணிலை யடுக்காயின. கு உருபு மயக்கம. ஏவினைப் பொருட்டு. நனி தாழ்ப உரிச்சொற றொடராதலின வருமொழி முதல வல் லெழுத் தியல்பாயிறறு. ந - மெ - ௩௬ - கு. (௧௫)

16. இ-ள். நலம தகையாா - நற்குணமுடையார், புலம் பகையை-இநதிரிய மாகிய பகையை, வென்றனம் - வென் றேம், நல் ஒழுக்கு இல் - நல்லொழுக்க வழியில், நின்றேம் என்று - (நாம்) நினறேமென்று, தமபாடு - தமது பெரு மையை; தம் இல் கொளின் - தம்முள் மதித்து. நடப்பாரா யின், விலக்கிய (நூல்) விலக்கினவறறை, ஓம்பி - விலககி, விதித்தன ஏ - விதித்தனவறறையே, செய்யும் - செய்கின்ற.

நலவினை உம் (அவர்கள்) நலல கருமமும், தீது எ - கொடி யதே யாம. எ-று.

ஓமபல் வராமற பாதுகாத்தல். புலப்பகையை வெல்லு தலாவது தீய வொழுக்கங்களில இந்திரியங்களைபபுகுததாது விலககல. மனத்திற குற்றமிலலாதுநடததலே அறமாதலால், தம்பாடு தம்பிறகொளின நல்வினையுந தீதுளனரூா. " மனத துககண்மாசிலனுதலனைத் தறன " எனறூா நாயனுர்.நல்வினை எ - தீது ப. விலக்கிய,விதிததன இரண்டும் இறநதகாலவினை முறறுப பெயர்கள. முன்ன[illegible]ல் விலககு பிறவினை பகுதி ஒழுக்கு ஒழுகு என்னுந தனவணப்பகுதி இடையில் ஒற றிரட்டிததது நினற தெனக்கொள்க. கொளின என்னும எதிர்கால வினையெசசம் தீது எனனும பணபடியாகபபிறநத ஒனறனபாற படர்க்கைக குறிப்பு வினைமுற்றுப பயணிலை கொணடது. புலபபகைஇருபெயரொட்டுப பண்புததொகை பகை தொழிலாகுபெயா, பகு பகுதி - உகரக்கேடு சநதி- ஐ விகுதி. ஏ இரண்டனுள முனனது பிரிநிலை. பின்னது தேறறம். பிற அசைச்சொல் - உம்மை உயர்வு சிறப்புப பொருட்டு. (கசு)

17. இ-ள். தன் ஐ வியப்பிப்பான்-தனனை (பிறர்) நன்கு மதிக்கும்பொருட்டு, தன்புகழ்தல்-தனனை (ஒருவன) புகழந துபேசுதல், தீசுடர் - தீவிளக்கை, நல்நீர் - நல்லநீரை, சொ ரிநது - வார்த்தது, வளர்த்தால் அற்று - விளக்கஞ்செய்தா லொக்கும், இன்பம் - சிற்றின்பத்தை, நயவாமை அன்று ஏ- விரும்பாது நடத்த லல்லவோ, நலம - அழியா இன்பம் ஆவது; (அதுபோல்) தன் ஐவியவாமை அன்று ஏ - தன்னை

நன்கு மதியாது நடத்த லல்லவோ, வியப்பு' ஆவது - நனகு மதிபபாவது. எ-று.

தன்னை நன்கு மதிககச்செய்வோன எனப்பொருள்கொளளினும் அமையும. கல்வி செல்வங் குடிப்பிறப்புகளால் பிறர் நனகு மதிக்கத தன்னைப் புகழுவோன அப்புகழ்பெருது பழிபெறுவான் எனபார் தீசசுடர் நனனீர சொரிநது வளர்த்தறறுல எனவும், மனமடஙகி நிறபோன் பெறுவது இன்பமேபோல அவறறுல் அடங்கிநிறபோன் பெறுவது புகழே எனபார் தனனை வியவாமை யனறே வியபபாவது எனவுங் கூறிஞர். "நறறனவுங் கண்ணகன்ற சாயலுமிறபிறபபும் - பக்கததார் பாராட்டப் பாடெய்தும்-தானுரைபபின்- மைத்துனராபலகி மருந்திற றணியாத பிததனென றெள்ளப்படுமே" என்றூர் பிறரும். புகழ்தல், வியப்பு. எ - வளாத்தறறுல், வியாமை ப. வியப்பிப்பான் பிறவினை எதிகால வினையெச்சம், வியபகுதிப் சநதி பி பிறவினைவிகுதி, அனைத்தும ஓர்பகுதி, ப சந்தி,பான் விகுதி. வினையா லணையும் பெயராகக்கொள்ளில் ப இடைநிலை - ஆன விகுதியாககொள்க. வியவாமை, நயவாமை எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்கள். நயபகுதி வ் சநதி ஆ எதிர்மறை விகுதி - அனைத்தும் ஓர் பகுதி மை விகுதி. தீசுடர் "சொற்செறுமிற் றிதனபெறறி" என்றதனுல் வினைசார்பி னமிடங்களை மேவி விளங்காத பல பொருளொருசொல்லாதலில் தீச்சுடர் எனச்சிறப்பொடு கூட்டிக்கூறிஞர். ந - பொ - ஙக - கு. வளர்த்தற்று தகுதி வழக்குள் மங்கலம். வளர்த்தால் வினையெச்ச வீறுதொகுத்தல். வளர்ததலை யொக்கும் எனக்கொள்ளில் இடைநிலை பெறறுவாத தொழிற்பெயர் தொகுத்தலாகக் கொள்க. அற்று

இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று, அன் பகுதி து விகுதி - ன த் இரண்டும் றகரமாகத் திரிதல் சந்தி பொருளாதி யடியாகப்பிறந்த குறிப்பு முற்றுஇல் ஆ பகுதி று விகுதி யாகக்கொள்க. ஆவது வினையிலக்கணை. (கஎ)

19. இ-ள். பிறரானும் - அந்நியரால், பெருஞ்சுட்டு-நன்கு மதிக்கப்படுதலை, வேண்டுவோன - விரும்புவோன, யாண்டு உம் - எபபோதும், மறவாமே-மறவாமல், நோற்பது அனுட் டிபபதாகிய, ஒன்று-ஒருசெய்கை, உணடு-உளது (அதாவது) பிறர்பிற - மறறையோருடைய, சீர் எல்லாம்-குணங்களை யெல்லாம், தூறறி - பலரறியச்சொல்லி, சிறுமை (அவர் களது) குற்றங்களை, புறங்காத்து-வெளிவிடாமல் அடக்கி, யாா யாாகுஉம் - எவவகையோர்க்கும், தாழ்ச்சி சொலல்- பணிவான சொறகளைச் சொல்லுதல். எ-று.

யாணடு எனனும் வினவடியாகப்பிறந்த பெயர்ச்சொல் இடத்தினமே லனறிக காலத்தினமேலும் நிறறலால் எப் போதும் எனறும். பிறர் குற்றங்களை மறைத்துக் குணங் களை மாத்திரம் எடுத்துக் கூறுதல் புகழ்பெறுதறகுச் சாத னம் எனபார் மறவாமே நோற்ப தொனறுண்டு எனறார். கல்வி செல்வம் குடிப் பிறப்புகளிற் சிறந்தோரும் ஏனை யோரும் அடங்குதற்கு யாா யார்க்கும் எனறார். உண்டு எனபதி னினறு பிரிநத உண்மை எ - சொலல் ப. சுட்டு குறிததல் எனனும் பொருளில்வந்த முதனிலைத் தொழிற பெயா பெருமை எனனும் பண்படையடுத்துப் புகழ்மேல் நினறது. மறவாமே எதிர்மறை வினையெச்சம் மறபகுதி, வ சந்தி, ஆ எதிர்மறை விகுதி, அனைத்தும் ஓர் பகுதி-மே விகுதி.

நோற்பது என்னும் எதிர்கால விடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர் ஒன்று என்னும் வரையறைப் பண்பாகுபெயரொடுமுடிந்து இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடராய்நின்றது, நோல் பகுதி ல் ற் ஆகத்திரிதல் சந்தி-ப் எதிர்கால விடைநிலை - அசாரியை - து விகுதி. யாண்டு, யார் யார் எனபவற்றின் முதல் நின்ற யாவினு எஞ்சாமைப பொருண்மேல் நின்றது. பிறர் பிறர் பன்மைப்பொருளில் வந்த அடுக்கு. அற்றி இறந்தகால வினையெச்சம, அற்று பகுதி உ கேடு சந்தி, இ விகுதி. அறு என்னும் பகுதி இடையில் ஒற்றி ரட்டித்துப் பிறவினைப் பகுதியாய் நின்றது. புறங்காதது புறததிற் காத்துளன நிற்றலால் ஏழாம்வேறறுமைத்தொகை நிலைத்தொடா. தாழ்ச்சி சொல்மேல் நிறறலால் தொழிலாகுபெயர். உம்மை இரண்டும முறறுகள. (கஅ)

19. இ-ள். கற்று - (நூல்களை) கற்றுணர்ந்து, பிறர்கு உரைத்து - பிறர்க்குசசொலலி, தாம் நில்லா - தாம் (அந்நெறியிலடங்கி) நில்லாதவரது, வாய்படும் - வாயினிடத்துண்டாகிய, வெறுமை உரைகு - பயனில்லாத வார்த்தைக்கு, ஓர்வலி உடைமைஉண்டு - ஒருவல்லமையுடைமையுண்டு (அதுயாதெனில்) சொற்றநீர் - (எனக்கு) கற்பித்தநீர், நில்லாதது - (அந்நெறியில்) நில்லாதது, என் என்று - யாதென்று, நாண் உறைப்ப- வெட்கம் அதிகரிக்க, ஒருவன்நேர்ந்து- ஒருவன் எதிர்த்து, சொல்லாமே - சொல்லாமல், சூழ்ந்து சொலல் - ஆலோசித்துச் சொல்லுதல், எ-று.

நூல்களைக்கற்று அவற்றின் வழிநில்லார் கூறும்வார்த்தை பயனில் "வார்த்தையென்பார் வெற்றுரைஎனவும்,,பிறர்க

குப் போதிக்குமிடத்து அவற்றை வற்புறுத்திக் கூறுதொழி தல்வேண்டும என்பார் சூழ்ந்துசொலல்எனவும், இதுவன்றி வேறு வனமையின்மை என்பார் ஓர் வலியுடைமையுண்டு எனவும், புகழ்வதுபோலப் பழித்துக்கூறினர் ஆதலின் இது இலேசவணி " குறிப்பு வெளிப்படுக்குஞ் சத்துவம்பிறிதினை- மறுத்துரையாட லிலேசமாகும்" தண்டியலங்காரம்-வாய்ப படும் என வாளாகூறியது வெற்றுரையின் இழிவுதோன்ற நின்றது. உண்மை எ - சொலல் ப. சொற்ற இறந்தகாலப பெயரொச்சம் - சொல பகுதி - த இடைநிலை - ல் த் இரண் டும் ற ஆகத்திரிதல் சநதி - அ விகுதி. இது செய்பவனோடு முடிநதது. உறைபபசெய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச சம், உறை பகுதி- ப சநதி - ப் விரித்தல விகாரம்-அ விகுதி. இது எதிரகாலத்தைக்காட்டியது. சூழ்நது இறந்தகால வினை யெச்சம் - சூழ் பகுதி - ந சநதி த இடைநிலை உ - விகுதி. இதுசொலல் என்னும் தொழிற்பெயரோடுமுடிநதது.வாய்ப படூஉம் இன்னிசை நிறைத்தும் கண்வநத வளபெடை. (கக)

20. இ-ள். தாம் கற்ற - தாம்கறற "அறிவுநூற்பொருளை பிறர்கு பயனபட - (தாம் பயனடையாது) பிறர்க்குப் பய னுண்டாக, விற்பாா - (பொருளுக்கு) விற்பவர், தமகுபயன வேறு - (அதனால்) தமக்குவேறுபயன் - உடையாா - உடை யராவர் - (அதுயாதெனில்) திறப்படும் - பலவகைப்பட்ட, தீவினைதீயசெயல்களுக்கு, அஞ்சா-அஞ்சாத, விறல்கொண்டு- வன்மையைக் கொண்டு, தென் புலத்தார் - பிதிர்களுக்கு, கோ இன் ஐ - அரசனாகிய யமனிடத்து, வேலைகொளல்- (தமக்கு) வேலைகொள்ளுதல். எ-று.

திறம் கூறுபாடு. தென்புலத்தார் தென்றிசையி லுள்ள வர். புலமஇடம். பக்குவர்க்கன்றி, அ பக்குவர்க்குப் பொரு ளினபொருட்டு அறிவுநூற் பொருளை போதித்தல் தீயசெ யல்எனபார் தீவினையஞ்சாவிறல் கொண்டுஎனவும், அத்தீய செயல் பழிபாவங்களைபெருக்கி நரகத்திற புகுதலும என பார் தெனபுலத்தார் சோவினை வேலைகொளல் எனவுஙகூறி னர். உடைமை எ - கொளல ப. உணடு எனபதினினறு எழு வாய்கொண்டதுபோல, உடையாா எனபதிற்கொள்க. கறற, விறபார் இரண்டும் வினைமுற்றுப்பெயர்கள். விலபகுதி ல் ற ஆகத்திரிதல சந்தி - ப் இடைநிலை - ஆர்விகுதி. அஞ்சா ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரொச்சம். உடையார் செயப்படு பொருள் குனறுதகுறிப்பு வினைமுறறு. ஐ உருபு மயக்கம். வேலைகொளல் அடையப் படுபொருளிலவநத இரண்டாம் வேறறுமைத தொகைநிலைத்தொடர். தெனபுலத்தார்தெறகு எனபதன ஈற்றுயிா மெய்கெடடு, றகரம் னகரமாகத் திரிங் தது. ந - உஙி - நகூ - கு. (உ0)

21. இ-ள். கற்பன - கற்கும், ஊழ்அறறுர்- நல்வினையில் லாதவர், கல்வி கழககதது - சறறோர் சபையில், ஒற்கம இன று - நாவடக்கமில்லாமல், ஊத்தைவாய் - அசுத்தமாகிய வாயை, அங்காத்தல் - திறத்தல, (எத்தனமைததெனில்) மா- மிருகங்களும், பறவை - பறவைகளும், புல்உரு - புல்லினற செய்த உருவத்தை (கண்டு) அஞ்சுவபோல் - பயப்படுதல் போல, தமவலஉரு - தமது பெரியவுருவத்தை (கண்டு) அ ஞ்சன்மின் - அஞ்சாதிருங்கள், எனப - என்று சொல்லுத லையொக்கும். எ-று.

கல்வியா லன்றி நீரால் "வாய்புனிதப்படாது என்பார் கல்லார் வாயை ஊத்தைவாய் எனவும், அவர்கள் கற்றோர் சபையில் வாயைத்திறக்கில் தோற்றத்தாலுள்ள மதிப்புக் கெட்டு அவமதிப்படைவார் என்பார் மா பறவை யனுசுவ போல அஞ்சன்மின் எனவுங் கூறினர். அங்காத்தல் எ - ஒக கும தோ ப. கற்பன வினைமுற்று பெயரெச்சமாயிற்று. ஊழ் அறறுர் உயர்திணையொடு சார்ந்த அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்றது திணைவழுவமைதி. கல்வி கற்றல் எனனும பொருளிலவநத தொழிறபெயர், அது உடையவர்மேல் நிற றலால் தொழிலாகுபெயர். ஒற்கம அங்காத்தல் என்ப அஞ் சுவ தொழிற்பெயர்கள். ஒல்கு பகுதி உகரக்கேடும், ல் ற ஆகத்திரிதலும் சந்தி, அம் விகுதி. என் இடைச்சொல்லடி யாகப்பிறநத வினைப்பகுதி, ப விகுதி. அஞ்சுவ வ விகுதி. பறவை வினைமுதற் பொருளில்வந்த தொழிறபெயர், பற, ப குதி,வ் சநதி,ஐ விகுதி. மா எனனும் பல பொருளொருசொ ல் இனத்தாற் பொதுமைநீங்கி மிருகத்தின்மேல நினறது. ந பொ-ருக- ரு. வன்மை பெருமைமேல் நினறது. (உக)

22. இ-ள். கறறன - (தாம்) கற்றநூற்பொருள்களை, கல லார் - அறிவில்லாரது, செவிமாட்டி - காதிறபுகுத்தி, கையு றும் - (அவரால்) அவமதிக்கப்படும், குற்றம் - குற்றம், தம து ஏ - தம்முடையதே (அல்லாமல) பிறிது அன்று - அவரு டையதல்ல (ஆதலால்)தாம்முறறு உணர்ந்தும் - தாம எல் லாவற்றையுமறிந்தும், அவர்தன்மை - அக்கல்லார் தன்மை யை, உணராதார் - அறியாதார், தம் உணரா - தமது தன மையையறியாத, ஏதிலர் ஐ - அந்நியரை, நோவது, வெறுத் தல், எவன் - யாதுபயன். எ-று.

தாம் கற்ற நூற்பொருள்களைத் தமது தன்மையை யறி யும் அறிவில்லார்க்குக் கற்பித்தல் குற்றம் என்பார் பிரி நிலைப பொருளில்வநத ஏ தநது குறறம தமதே பிறிதன்று எனவும், முழுதும் அறிநததாம் அவரது தன்மையை யறி யாமையால வரும் அவமதிப்புத தமதுகுறறததால் வந்த தெனக் கருதியடங்கல வேண்டும எனபாா ஏதிலனைநோவ தெவன் எனவுங்கூறினா. மாட்டு பகுதி - உ கேடு சநதி- இ விகுதி. இவ்வினைப்பகுதி விகுதி யுறுப்பிழடச் சொல்லாக வருதலுமுண்டு, சொல்லமாட்டுவான, சொல்லமாட்டான என உடன்பாட்டிலும மறையிலும்வருதல்காண்க. இவ்வினை யெச்சம் லகயுறும் படுவிகுதி குன்றியசெயப்பாட்டு வினைப பெயரொச்சத்தினபடுவிகுதியுடை பெயர்ச்சியையுடையதாத லால்அதனேடுமுடிநதது. கல்லாரனஉயர்திணைபபொருளா கக்கூறிப பின்னர்ப்பிறிது என அஃறிணைப பொருளாகக் கூ றியது செறலின் கண்வநத திணைவழுவமைதி. ந - பொ - உ அ - கு. நோவது இடைநிலை பெறறுவந்த தொழிற் பெ யா, நொ பகுதி - நோ நீட்டல் விகாரம் - வ் எதிர்கால வி டைநிலை - அ சாரியை - து விகுதி. (௨௨)

23. இ-ள். பூரை பூனையானது, மாதகைய - பெருந தனமையையுடைய, அந்தப் புரததது - அநதப் புரத்திலுள் ளது (ஆயினுஞ் சிறப்படைதலில்லை) கந்து - கட்டுத்தறியை, கொல் - முறிக்கும, பூட்கை - துதிக்கையையுடைய, களிற- யானை, புறங்கடைய - தலைவாயிலினிடத்துள்ள (ஆயினுஞ் சிறப்படையும் அதுபோல) மிகல்மக்கள் - அறிவுடையோா, வேநது அவை - அரச சபையை, காவார் - காத்திரார் (ஆயி

னும் சிறப்படைவர்) வேறுசிலர் அவரொழிந்த சிலர், காத்
தது கொண்டு (அரச சபையை) காத்திருக்தலால், உவப்பு
எய்தார் - சிறப்படையார். எ-று.

அந்தப்புரம் உள்ளறை. அந்தர் எனனும் வடமொழித
திரிபு ஆதலால் தறபவம். பூட்கை துவாரமுடைய கை.
இது அனமொழிததொகையாய யானைக்குப பரியாயமாய
வருதல் காண்க. கறறறிவுடையார் அரசசபையைக் காவா
திருப்பினும் அவராலுபசரிக்கப படுவார் என்பதையும், அவ
வறிவில்லார் காத்திருப்பினும்உபசரிக்கப்படாரென்பதையும
உவமைமுகத்தானுமஉவமிககப்படுபொருளினவினையொற்றுமை
யுண்மையால் உவமைமேலேறறியும்விளககினாமிகன்மக்கள
எ-எய்தார்தோ ப. வேறுசிலா எ-எய்தார் ப.வேறதுசாதிபப
ண்பு அது உடையவாமேல் நிறறலால பண்பாகுபெயர். வே
றது எனநினறது வலித்தல் விகாரம் மகபகுதி அ தொகுத
தல் - கள் விகுதி,இவ்விகுதி பகுதிப்பொருள் விகுதியிலவரு
தலின் பலர்பாலிலும் பலவின்பாலிலும் வரும். தனமை
முன்னிலைகளில் வரில் இடவழுவமைதியாகக்கொள்க. காத
தது இறநதகால இடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிறபெயா,
கா பகுதி. கொண்டு கருவிப்பொருளில்வந்த மூன்றும் வே
ற்றுமைச்சொலலுருபு. உவப்பு தொழிறபெயர் உவ பகுதி, ப்
சந்தி, பு விகுதி. தகைய பண்படியாகபபிறநத குறிப்புவினை
யபெயரொச்சம். தகை பகுதி - ய சந்தி - அ விகுதி, (௨௩)

24. இ-ள். குலமகள்கு - கற்புடையபெண்ணுக்கு,கொ
ழுநன் ஏ - கணவனே, தெய்வம் - தெய்வமாம், மன்ற - நிச்
சயமாக, புதல்வர்கு - புத்திரருக்கு, தந்தை உம்தாய்உம் ஏ-
தகப்பனும் தாயுமே, தெய்வம் - தெய்வமாம், அறவோர்க்கு-

(பிரமசரியமுதலிய) அறத்தின்வழி நிற்போர்க்கு, அடிகள் ஏ - ஆசிரியரோ, தெய்வம-தெய்வமாம், அனையோர்க்கு உம-(குலமகளமுதலிய) யாவருக்கும், இலைமுகம் - இலைவடிவமாக (செய்த) பைம்பூண் - பசிய ஆபரணத்தையணிந்த, இறை ஏ - அரசனே, தெய்வம் - தெய்வமாம். எ-று.

இலைமுகப்பூண் வெற்றிலைச் சரப்பணி. மன்ற எனபதனையேனை யிடத்துங்கூட்டிப் பொருளகொள்க. பெண்களைக கற்பினவழி நிறுத்தலும, புதல்வரைத் தந்தை தாயர்வழி நிறுத்தலும, பிரமசரிய முதலியநிலையில் நிற்போரையந்நிலையில் வழுவாது நிறுத்தலும் அரசன் செயலாதலில் இறை அனையோர்க்குந தெய்வம எனவும், ஆசிரியன கடவுளையொப்போன ஆதலால் அடிகள் எனவுங கூறினர். குலமகட்கு தெய்வம் கொழுநனே எனறமையால் அறவோர் எனறது அவரொழிந்த ஏனையோர். பிரமசாரி, வானப்பிரத்தன், சந்நியாசி. பிரமசாரிவிவாகமில்லாமல் ஆசிரியனிடத்தோதி விரதங்காபபோன. வானப்பிரத்தன் இல்லந்துறந்து மனையாளொடாயினும் தனித்தாயினும் வனத்தில தவஞ்செய்வோன. சந்நியாசி முற்றத்துறந்தோன. குவ்வுருபு நான்கும் தகுதிய பொருளன.மன்றஎன்னும் இடைச்சொலஇடையில் நின்றுஏனையிடங்கட்குப்பிரிந்து செல்லுதலிற பிரிநிலை, அன்றிஇடைநிலைத்தீவக அணி எனினும அமையும. "மன்றவென்கிளவி தேற்றஞ்செய்யும்" தொல்காப்பியம் - சொ - இ - ௧௭ - ௫. அடிகள் அடிமுதல், அது உடையவன்மேல் நின்று பண்பாகுபெயராய் உயர்வினால் பலர்பால் விகுதிபெற்றுப் பால்வழுவமைதியாய் நின்றது. இறை நடுநிற்றல் அது உடையவன்

மேல்நிற்றலால் தொழிலாகுபெயர், இறு பகுதி - உகேடுசந்தி
ஐ விகுதி. தந்தைமுறைப்பெயர், தாம் பகுதிமுதல் குறுகல்
விகாரம் - ம ந ஆகத்திரிதல் சந்தி - த பெயரிடைநிலை - ஐவி
குதி. தை முறைப்பொருள்விகுதி யெனக்கொள்ளினும் அ
மையும். கொழுநன் வளஞ்செய்வோன் எனநிற்றலால் கார
ணப்பெயர், கொழுமை பகுதி - ஈறுகெடுதல் சந்தி - ந பெய
ரிடைநிலை - அன்விகுதி. கொழுமை வளமை. தெய்வம் ஆரி
யச் சிதைவுதற்பவம். தந்தையும் தாயும் தெய்வம் என ஒரு
மை முடிபேற்றது வழுவன்றோ எனில், — தந்தையும் தெய்
வம், தாயும் தெய்வம் என இரண்டு எழுவாய்க்கு ஒருமுடிபு,
ஆதலின் வழுவன்றெனக. (உச)

25. இ-ள். வயம்படை - வெற்றியைத்தரும் ஆயுதம்,
ஆண் அல்லவர்க்கு - ஆண்தன்மையுடையரல்லார்க்கு, என்பயக்
கும் - யாதுபயன் கொடுக்கும் (அதுபோல) கண் இல் சொலி
கண்களாற் சொல்லி, செவியில் நோக்கும் - காதுகளாற் பா
ர்க்கும், இறைமாட்சி (தாம்பெற்ற) அரசச்செல்வம், புண்ணி
யத்தின்பாலது ஆயின்உம் - நல்வினையினது பகுதியதானு
ம், தண் அளிஆல் - குளிர்ந்தகிருபையால், மன்பதை - மக்
கட்பரப்பை, ஓம்பாதார்க்கு - பாதுகாவாதார்க்கு, என் ஆம்,
(அது) யாதுபயன்படும்

தமது பரிசனங்களை யரியதொழிலிற் புகுத்தப்பார்வை
யாற் குறிப்பித்தல் வாயாற்சொல்லுதலோடொக்குமென்பார்
கண்ணிற்சொலி எனவும், தமதுநாட்டில் நடப்பனவற்றை
ஒற்றரால் கேட்டறிதல் கண்ணாற்பார்த்தலோடொக்கும் என்
பார் செவியினோக்கும் எனவும், யாவரு தன்னடிப்பட

நடத்தும் அரசச்செல்வம் முற்பிறப்பிற்செய்த அறப்பயன் என்பார் புண்ணியத்தின்பாலதெனவும், அப்பயனைச் செல்வக்களிப்பால் மறக்கின் அச்செல்வம் பயன்படாது என்பார் எனனும் எனவுங் கூறினார். இறைமாட்சி எ - என்னும் ப. மாட்சிபெருமை, அது தருதற்குக் காரணமாகிய செல்வத்தின்மேல் நிற்றலாற் காரியவாகுபெயர். படைக்கருவிப்பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர், படுவினைப்பகுதி - உகேடுசந்தி - ஐ விகுதி. படுத்தல் கொல்லுதல். இன உருபு இரண்டும் ஏதுப்பொருளன. (௨௫)

16. இ-ள். குடிகொன்று-குடிகளைவருத்தி, இறைகொள்ளும் - வரிப்பணம் வாங்கும், கோமகற்கு-அரசனுக்கு, கன்றுஆ- கன்றினையுடைய பசுவினது, (கறவைப்பசு என்றபடி) மடிகொன்று - மடியையறுத்து, பால்கொள்ளலும் - பாலைக் கொள்ளுதலும், மாண்பு - தக்கது, குடியோம்பி - குடிகளைப் பாதுகாத்து, கொள்ளும் ஆறு- (வரிப்பணம்) வாங்கும்வகையில், கொள்வோற்கு - வாங்குவோர்க்கு, மாநிதியம் - பெரிய திரவியம், வெள்ளத்தின்மேலும் - வெள்ளம் என்னுந் தொகைக்குமேலும், பல-பலவாகுகை, காண்டும் (நாம்)காணபோம், எ-று.

குடியோம்பிக்கொள்ளும் வகையிற் கொள்ளுதலாவது குடிகள் தளர்ந்தவிடத்து இன்சொற் சொல்லுதல் கொடுத்தல்முதலிய செய்து அவ்வவர் தகுதிக்கேற்பப்பின் இறைப்பணங்கொள்ளுதல். அவ்வாறன்றி வருத்தி யிறைப்பணங் கொள்ளு மரசன் கொடுங்கோலன் என்பார் கோமற்குக்கற்றுமடிகொன்றுபால் கொள்ளுமாண்பே எனவும், அவ்வாறு

கொள்ளும்அரசன் குடிதழீஇக்கோலோச்சுங் செங்கோலன் என்பாா வெள்ளத்தின்மேலும்பலமாகிதியம் காண்டும் என வுங்கூறினா. "கோலேமேற கொண்டாாிறகொடிதே யவ்வு மேற கொண்டல்லவை செய்தொழுகும்வேந்து" எனவும், "குடிதழீஇக் கோலோசசுமா நிலமன்னன அடிதழீஇ நிற்கு முலகு" எனவும் நாயனா கூறுதலுங்காண்க. கொளல், நா ம எ-மாண்பு, காண்டும ப. இறை இறுக்கபபடுவதுஎனச்செ யப்படு பொருளிலவந்த தொழிறபெயர், இறுபகுதி - உகரக கேடுசநதி - ஐ செயப்படு பொருளில்வநத விகுதி. இறுத்தல் கடடுதல. குடி பண்புபபெயா. காண்டும் இறநதகாலத தன் மைபபனமை வினைமுறறு, காண்பகுதி - டும்விகுதி. இது தெளிவு பறறிககாண்போம் என்றது காண்டும் என இறநத காலத்தாற கூறியது காலவழுவமைதி. ந - பொ - ௬௬ - சூ. ஆறு ஈறுதொகுத்தல். தொக்குநின்ற நான்காமுருபு எலலைப பொருடடு. கறறு மென்றொடா குற்றியலுகரமவன்றொடா குறறிய லுகரமானது ஷை - உயி ௬௪ - சூ. (உ௬)

27. இ-ள். இன்று-இன்றைக்கு, கொளல்பால - கொள் ளும் பகுதியையுடைய பொருள்களை, நாளை - நாளைக்கு, கொளபொருன-வாங்கஆறறுன, நின்று (தனமுன) நினறு, குறைஇரப்ப (குடிகள்தமது) குறைகளைச்சொல்லி யிரக்க, நோபடான்-எதிாபபடான், ஒருவன்சென்று- ஒருவன் (தன முன) வநது, ஆவன (தனக்கு) வேண்டுவனவறறை, கூறின- சொன்னல, எயிறு அலைப்பான் - பற்களையதுக்கி நோக்கு வான் (ஆதலின் அவ்வரசன்) ஆறு அலைக்கும் வேடுஅலன்- (வழியில்நினறு பொருள்பறிக்காமையால்) வழியில்நின்று

பாருள்பதிக்கும் வேடனுமல்லன, வேந்தூஉம் அலன -(அரசவியல்பு இல்லாமையால்) அரசனுமல்லன. எ-று.

அரச வியல்பாவன காண் போர்க்கெளிய சமையத்தனும் கண்டால் முகமலர்ந் தினசொற் சொலலுதலுமாம். இவ்வியல்பு இல்லாத அரசனை கொடுங்கோலன என்பார் ஆறலைக்கும வேடலன வேந்தமலன் எனவுங்கூறினா. "காட்சிக்கெளியன் கடுஞ்சொலல னல்லனேல் - மீக்கூறுமன னனிலம்" எனவும் நாயனார்கூறினார். கொளள என்னுந் தொழிறபெயா எச்சமாயப பாலஎனனும் பணபடியாகப பிறநத பலவின்பாற் படர்க்கைக்குறிபபு வினைமுற்றின முதனிலையோடு முடிநதது. இரப்ப எனனும் எதிர்கால வினையெச்சம நேர்படான் எனனும் எதிாமறை வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிநதது, நோ எனனும் பெயாசசொல் தனனை வினைப்படுத்தவநத படுவிகுதியொடுகூடி ஒரு சொறறனமை பபட்டுநின்றநேர்படு பகுதி, ஆ எதிாமறைவிகுதி, அனைத்தும ஓர்பகுதி, ஆன விகுதி. ஆறலைக்கும இடத்தினிசழபொருளினெழுந்த இடத்தின்மேல் நின்றது. வேடு, வேநது எனனும் சாதிப்பண்புகள் உடையார் மேலநிறறலில பண்பாகு பெயர்கள். உம்மை இறநதது தழீஇய இழிவு சிறப்புப்பொருட்டு. இன்றுக்கொளறபால ககரநதொகுத்தல். (உஎ)

28. இ-ள். முடிப்பமுடித்து-முடிக்குமலர்களைமுடித்து, பின பினைப்பு, பூசுவபூசி - பூசுங்கலவைகளைப்பூசி, உடுப்ப உடுத்து - உடுக்கும் உடைகளையுடுத்து, உண்பஉண்ணு - உண்ணும் உணவுகளையுண்டு (உயிாத்தன்மைகாட்டி) இடித்து இடிதது (மந்திரிமுதலாயினோர்) பலதரம் நெருங்கி, கட்டுரை கூறி

ல் - உறுதிமொழிகளைச் சொன்னால், செவிகொளா - காதிற் கொள்ளாது, கண்விழியா - கண்களைத்திறவாத அரசர்கள் கெட்டுயிர்ப்பு ஒடு உற்ற - பெருமூச்சோடுகூடிய, பிணம் - நடைப்பிணங்களாவார். எ-று.

தமக்கு வேண்டுவனமாத்திரம் கொண்டு பிறர்க்கு வேண்டுவனவற்றை நோக்காத அரசர்கள் பிணங்களோடொப்பார் என்பதுகருத்து. விழியா எ - பிணம் ப. பூசுவ என்றமையால் முடிப்ப என்றதை மகர் என்றனம். முடிப்ப, பூசுவ, உடுப்ப, உண்ப இவை* எதிர்கால வினைமுற்றுப்பெயராக வாதலால் அவ்வவ் வினைகளுக்குரிய பொருள்களை விரித்தனம். முடிப்ப முடி பகுதி, ப் சந்தி - ப் இடைநிலை - அ விகுதி. பூசுவ பூசு பகுதி - வ் இடைநிலை - அ விகுதி. இடித்திடித்து வினையெச்ச வடுக்குப் பன்மைப்பொருள் மேல் நிற்றலில் பொருணிலையடுக்கு, இடி பகுதி - த் சந்தி த் இறந்தகால இடைநிலை - உ விகுதி. உணரா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம், கொள்ளா என்னும் பலவின்பால் படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது, இவ்வினைமுற்று எச்சமாய விழியா என்னும் எதிர்மறை வினைமுற்றுப்பெயரின் முதனிலையோடு முடிந்தது. ஓரீற்றதாய வந்தவினைகள் எச்சமாயும் வினைமுற்றும், வினைமுற்றுப்பெயராயும் நின்றன. இறுதியால் அஃறிணைப் பொருளாகக் கூறிய விழியா என்னும் பன்மை எழுவாய் பிணம் என்னும் பால்பகா அஃறிணைப் பயனிலையோடு முடிந்தது. உயிர்ப்பு தொழிற்பெயர் - உயிர் பகுதி - ப் சந்தி - பு விகுதி. (உஅ)

29. இ-ள். செங்கோன்மை-அரசநீதியாவது, ஒற்றுஇல்-வேவுகாரரால், தெரியா (உண்மை) அறியப்படா (ஆதலால்) சிறைப்புறத்து - மறைவிடத்தில் (நின்று) ஓர்தும் என (நாமே) அறிவோமென்று, பொன்தோள் துணையா (தமது) அழகியதோளே துணையாக (சென்று) தெரிதந்துஉம்- ஆராய்ந்தறிந்தும், குற்றம் (நிகழ்ந்த) குற்றத்தை (முறையாக) அறிவு அரிது என்று-அறிதல் கூடாதென்று, அஞ்சுவது ஏ - அஞ்சுதலையாம், சென்று (குடிகள்) போய், முறையிடின் உம் (தமது குறைகளைச்சொல்லி) முறையிட்டாலும், கேளாமை செவி கொடாதிருத்தல், அன்று (அரசநீதி) அல்ல. எ-று.

குடிகள்சென்று முறையிடுதற்கு முன்குணங் குற்றங்களைத்தெரிந்து நடத்துதலே அரசநீதியென்பதாம். குற்றம் ஆவன கடன்கோடல், நிட்சேபம் முதலியவற்றால் நிகழ்வன பரிசனம் இல்லாமல் தாமேபோதலால் தமதுதோளே துணையென்பார் பொற்றோடுணையா எனவும், குற்றங்களை யறிந்தவிடத்துத் துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கொல்லுதல்என்னும் மூவகை யொறுப்பும் அரசன் செய்யவேண்டுதலின் தான்தெரிந்ததை மந்திரி முதலியோர்க்குக்கூறி யாலோசித்துச்செய்யவேண்டும் என்பார் பிரிநிலை ஏதந்து அறிவரிதென்றஞ்சுவதே எனவுங்கூறினார். செங்கோன்மை எ. அஞ்சுவது ப. ஒற்று(ஒன்று)பொருந்துதல்என்னுமுதனிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர், அத்தொழில் உடையவன்மேல் நிற்றலில முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர். ஓர் தும் எதிர்காலத்தன்மைபன்மைவினைமுற்று, ஓர் பகுதி-தும் விகுதி. விகுதியே காலங் காட்டியது. குற்றம் சாதியொருமை. தெரிதந்து இறந்த

காலவினையெச்சம, தெரிஎன்னும வினைப்பகுதி தா என்னும் வினைபபகுதியோடுகூடி ஒருவினைப்பகுதித் தன்மைப்பட்டு நினற தெரிதா வினைப்பகுதி - முதல் குறுகலவிகாரம - ந, சந்தி, த இடைநிலை-உ விகுதி. உம்மை உயாவுசிறப்பு. செங கோல் செவ்வியகோல் அது உவமிக்கபபடு முறைமேல நிற றலால உவமையாகுபெயா (உக)

30. இ-ள. நேர்நினறு - எதிர்நினறு, காக்கை -. காக்கை யானது, வெளிதுஎன்பாா - வெண்ணிறமுடையதென்று சா திப்போா, என்சொலலார் - யாதுசொலல இசையாா, தாய் கொலை - தாயைக் கொலைசெயதல், சால்புஉடைத்து - தகு தியை யுடையது,எனபார் உம்-என்று சொல்வாரும், உண்டு (உலகில) உணடு, (ஆதலில) ஏதிலாா - அயலார், யாதுஉம்பு கல - எதையுஞசொலல, இறைமகன - அரசன, கோது ஒரீஇ- (அவற்றிலுளள) குறறத்தைநீக்கி, கொளகை (குணத்தை) கொள்ளுதல், முதுககுறைவு - பேரறிவாம. எ-று.

நட்பில் மறைநதொழுகும பகைவர்கூறுஞ் சொறகளை யரசன ஆராயநதுகொளள வேணடுமென்பது கருத்து. மந திரி முதலாயினோா அரசனுககு அயலார் அலலாமையால் ஏதிலார் என்றதறகுப் பகைவர் என்றனம். கொள்கை எ-முதுககுறைவு ப. முதுக்குறைவுமுதுமைகுறைதல், அதாவது முனனுள்ள அறியாமை நீங்கல். வெளிது பண்படியாகப் பி றந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று, வெண மைபகுதி,ஈறு கெடுதல் சந்தி, இ சாரியை, து விகுதி. உண்டு தேற்றப்பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். ஒரீஇ ஒருவி என னும் வினையெச்சம் சொல்லிசை நிறைத்தற கண்வந்த வுயி

ரளபெடை. இது ஒருள்ளனும் வினைப்பகுதி இகர வினையெச சவிகுதியொடு புணாநது ஒரிசொ'ன நின்று அளபெடுததது எனபாரைநோககி, அளபெடாவிடதது ஒரியெனவினை யெச சப்பொருண்மையின வழஙகாமையின அது வழுவெனக கூறி மறுககு. என எவன எனபதன மரூஉ. (௩0)

31. இ-ள். மணடுஎரிதான - நெருங்கிய தீயானது, வாய மடுபபினுஉம (தனனை) சூழ்நதுகொணடாலும, மாசுணம - பெரும்பாமபுகள், பேரா (அவ்விடர்த்தினினறும) நீஙகாது, பெருமூச்சு எறிநது - பெருமூசசுவிட்டு, கண்டுயில்வ - நித திரை செயயாநிறகும, (அதுபோல) கேடு - கெடுதி, கண் கூடுஆ - பிரததியடசமாக, பட்டது எனினுஉம (கணகளுக கு) புலப்படுவதா யிருநதாலும, கீழ்மககள கு - அறிவில் லாாக்கு, உணர்ச்சிஉணடு ஓ (தமக்குக கெடுதியைத தருஞ் செயல்களைவிட) அறிவு உண்டாகுமோ, இலலாகும-இலலை யாம். எ-று.

கண்கூடு பிரத்தியக்ஷம் - கண்ணுககுக கூடுதல் எனத தொககு நின்றநானகாம வேறறுமையின பயனிலையாகிய முதனிலைத் தொழிறபெயா பெயாச்சொலலோடு கூடி யொ ருசொறறனமைபபட்டுப பிரததியட்சததினமேல நின்றது. முனனும்பினனும அரசர இயல்பு கூறப்படுதலில் கீழமக்கள எனறதுமநதிரி முதலாயினோா அறிவின் வழிநில்லாத அர சரை யெனக. அறிவிலலாத அரசன கேடுவரினும் தீச்செ யலகளி னினறு நீங்கான் என்பது கருத்து. உணாச்சி எ- இல்லாகும் ப. கேடு முதனிலை திரிநத தொழிற்பெயா. எரி இகரவிகுதியொடு புணர்நது குன்றியவினைமுதற் றொழிறபெ

யர். பேரா பலவின்பாற் படர்க்கை யெதிர்மறை வினைமுற்று எச்சமாய் எறிந்து என்னும் எச்சத்தோடு முடிந்தது. ந - வி- நூ அ - சூ. கண்டுயில்வ பலவினபாற் படர்கைக வினைமுற்று, தன்னை வினைப்படுத்தவரும் துயில் என்னும் வினைப்பகுதி யொடு கண் என்னும பெயர்ச்சொலகூடி யொரு சொற்றனைமைப் படுநின்ற கண்டுயில் பகுதி, வ் இடைநிலை அ விகுதி- ஒ வினைப்பொருட்டு. (௩௧)

32. இ-ள். நட்பு - சிநேகமா, பிரிதல் - பகைத்தலும, பகைநட்டல் - பகைவரைச சிநேகித்தலும், ஒறறு இகழ்தல் வேவுகாரரை யவமதித்தலும, பககத்தார் - அருகிலுள ளோர், யாா ஐ உம் - எல்லாரையும், ஐ யுறுதல் - சநதேகித தலும், தக்கார் - பெரியோர், (கூறும்) நெடுமொழி - உறுதிச சொற்களை, கோறல் - கேளாதொழிதலும், குணம்பிறிது ஆ தல் - குணம் வேறுபடுதலும் (ஆகியவிவவாறும) கெடுவது- (அரசனுக்குப்பின்வரும்) கெடுதியை, காட்டும - முன்னுணா த்தும், குறி - அடையாளஙகளாம். எ-று.

நெடுமொழிபொருளால் விரிநதசொல் ஆதலின உறுதி மொழிமேல் நின்றது. ஏனையிடங்களில் வரில் தமது மேம பாடு சொல்லல் எனப் பொருள்படும். பக்கத்தார் பரிசனங் களாயுள்ளார், குணம்பிறிதாதல் அறநீதிகட்கு மாறுபடுதல், தனக்குத்தளர்வு வந்தவிடத்துப்பொருளுதவல், போர்முகத் துத் துணைசெய்தல் முதலியவற்றைச் செய்து தாங்கும் நட் பினைப்பகைக்கில் பெருங்கே டாதலாலும், பகைவர், அய லினர், நட்பினர் என்னு மூவகையோரிடத்து நிகழுமனைமை தீமைகளை யறிதற்குக் கண்களாயுள்ள வேவுகாரரை யவமதி

ககில் தோற்படைதலாலும், பரிசனங்களைச் சந்தேகித்தால் அவர்கள் தம்மிடத்துவைத்த தொழில்களை விடுதலாலும், தீயனகண்டா லவற்றைக் களைதற்கு நெருங்கி யறிவுறுத்தும் பெரியோர் சொற்களைக் கேளாதொழியில் தனையைக்காத்த லொழிதலாலும், குடிகளையுயரச்செயது தனவழிப்படுக்கும் அறநீதிகளில் மாறுபடிற குடிகளை யிழத்தலாலும், நட்புப் பிரித்தல் முதலிய அறுவகைத் தொழில்களையுங் கெடுவது காட்டுங் குறிஎன்றுர். ஐயுறுதல் தொழிற்பெயர் - ஈற்றில் அம் என்பது தொக்குநின்ற ஐயம்என்னும் பெயர்ச்சொல தன்னை வினைப்படுத்தவரும் *உரிச்சொல் லடியாகப் பிறந்த உறு என்னும் வினைப்பகுதியொடுகூடி யொருசொற்றன்மைப் பட்டு நின்றஐயுறுபகுதி-தல்விகுதி. கோறல்தொழிறபெயர், கொல் பகுதி - முதனீளல் விகாரம் - லகரக்கேடுந் தகரத் திரிபுஞ் சந்தி-தலவிகுதி. உம்மைமுற்று. எண்ணிடைச்சொல தொக்குநின்ற பெயரச்செவ்வெண்களின் இசையெச்சமாய் நின்று முற்றும்மையோடு கூடிய எண், குறிஎன்னும் பால் பகா அஃறிணைப்பெயரோடு முடிநதது. (௩௨)

83. இ-ள். கண்நோக்கு - கண்களினது (தண்ணிய) பார் வையே, அரும்பு ஆ - அருமபாகவும், நகைமுகம் ஏ-மலர்நத முகமே, நாள்மலர் ஆ - அன்றலர்நத மலராகவும், இன்மொ ழி இன் வாய்மை ஏ - இனியசொல்லாகிய வாய்ச்சொல்லே, தீங்காய் ஆ-மதுரமான காயாகவும், வண்மை-கொடையே, பலம் ஆ - பழமாகவும், நலம் கனிந்த - (இவ்வாறு அருள்) நனமைபழுத்த, பண்பு உடையார் அன்று ஐ - குணமுடைய அரசரல்லவா, சலியாத - (கொடுத்தலில்) சலிப்பில்லாத, கற்பதரு - கற்பக விருட்சமாவர், எ-று.

ஈர்ங்காயா எனப்பாடம் ஆயில் இனியகாயாக எனப் பொருள்கொள்க. வறியவரைத அரதநிற காணும்போதே குளிர்நத பார்வை வேண்டுதலின் கண்ணேக்கரும்பா என வும், அதுகண்டு வந்தவிடத்து இனியமுகங்காட்ட வேண்டு தலின நகைமுகமே நாண்மலரா எனவும், அவரதாற்றுமை நீங்க இன்சொறசொல்லுதலும கொடுத்தலுஞசிறிது வேறு படினுந தம்முளொக்குமாதலின தீங்காயா, பலமா எனவுங கூறினா. இவவாறுளள அரசர்கள கறபகவிருட்சமாவாா எனபதுகருதது. உடையாா எ - தருவாவா ப. அரும்பா ஈறுதொகக செய என்னும் வாய்பாடடெச்சம்- அரும்பு என னும் பெயர்ச்சொல தனனே வினைப்படுததவரும் ஆ எனனும விளைப்பகுதியோடு கூடிநினற அரும்பா வினைப்பகுதி. தொ ககுநினறன குசாரியையும அ விகுதியும. தீங்காய் தீமைபகு தி - ஈறுகெடுதலும இனவெழுத்து மிகுதலுஞ் சநதி. தீமை இனிமை. பார்வை முதலியவறறை யரும்பாக வுருவகஞ செய்தமையால் முறறுருவகவணி. கறபதரு இரண்டும் வட சொல்லாதலில் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து ந - மெ- ஙகு - கு - ஆல் இயல்பாயிற்று. கற்பகம் கற்பம் பிராகிரு தம். "இன்சொல்விளை நிலனுவீதலே வித்தாக - வனசொறக ளை சட்டுவாயமை யெருவடடி - யனபுநீர்பாய்ச்சி யறக்கதிரீ னவோர்-பைங்கூழ சிறுகாலைச்செய்" என அறநெறிச்சாரத திலுங்காண்க. (௩௩)

84. இ-ள். வாங்கும் - (தாம்) வாங்குகின்ற, கவளத்து- கவளத்தினின்று, ஒருசிறிது-ஒருசிறியபங்கு, வாய்தப்பில்- வாயினின்று தவறினால், தூங்கும் - அசைவாழ்நிற்கும, களி

றுஓ - யானைகளோ, துயாஉரு - துன்பத்தையடையாவாம். அது கொண்டு - (தவறிய) அதனைக்கொண்டு, இங்குஊருடம்- இவ்வுலகில் ஊருகின்ற, எறும்பு ஒருகோடி - ஒருகோடிஎறு ம்புகள், ஆரும் - நிறைந்த, கிளையொடு (தமது) சுற்றத்தோடு, அயினறு — உண்டு, உய்யும — பிழைக்காநிற்கும்.எ-று.

இது, தமது செல்வத்திற்சிறிது உலகினர்பலரும் அநுப வித்தற் கமையினும அதனைக்கண்டு அரசர்கள மனநோவாா எனபதனை யுணாத்தலில் ஒட்டணி. பிறிது நுவற்சியணி யெனினும், நுவலாநுவறசியுணி யெனினுமஒக்கும- "கருதிய பொருடொகுததது புலப்படுததற- கொத்ததொனறுரைட பி னஃதொட்டெனமொழிப" இதுதண்டியலஙகாரம். அதுபொ ருளையடுத்து நின்ற சுட்டடியாகபபிறநத அஃறிணை யொன றனபாற்படாக்கைக் குறிபபு வினைமுற்றுபபெயா, அ- பகுதி து விகுதி. கிளை கிளைததல இதுமுதனிலைத் தொழிலாகுபெ யராய்ச் சுற்றததினமேல நின்றது. அயினறு இறநதகால வினையெச்சம், அயில் பகுதி - ல் ன் ஆகததிரிதல் சநதி - ற இடைநிலை - உ விகுதி. வாய்தப்பில் ஏழாம்வேற்றுமைதொ கையாதலால் இயல்பாயிற்று. ந-மெ-உக-கூ-உள் (மேல்) எ ன்றமிகையால். (௩௪)

85. இ-ள். பகைமுகத்த - பகைப்புலத்துள்ள, மாகொ ல் - யானையைக்கொன்ற, வெள்-நிணந்தோய்ந்த, வேலான- வேலேந்திய அரசன, நகைமுகத்த - (தனது) மலர்ந்தமுகத தினுள்ள, பார்வையில் - பார்வையின்கண், நீட்டும் - (அவா வார்தகுதிக்கேறப) எழுதிய, நனகுமதிப்பு - நன்குமதிப்பு, மாகம் - ஆகாயம், சிறுக - (தன்னளவில்) குறைய, நி

திருவை - திரவியக்கூட்டத்தை, குவித்து - குவித்து, ஈகை இன்- (தனவினைசெய்வார்சுறறததாா முதலியோர்க்கு அள ளி) கொடுத்தலைப்பாாக்கிலும, எக்கழுத்தம் - இறுமாபபு- மிககுஉடைய - மிகவுடையன.எ-று.

ஊனகுமதிப்பு நல்லமதிப்பு. அவரவர் தகுதிக்கேற்ப வனா யறைசெய்து குறிததலைப் பார்வை யிற்றீட்டும் என வும், ஊனகுமதிபபு எனவுங்கூறினா. "நுண்ணிய மென பாரளக்குங் கோல்காணுங்காற - கண்ணல்லதில்லைபிற" என ருர்நாயனா. அரசன தனவினைசெய்வோா முதலினோர்கள தகுதிக்கேற்க வுபசரித்தல் அவர்கடகுவளையாது கொடுதத லினு மிகவுமகிழ்ச்சியைசசெயயும்என்பதுகருத்து. ஊனகுமதி பபு எ - உடைய ப. சினையொடு முடிதற்குஒற்றுமைஉண்மை யால் சினைவினையை முதனமேலேறறித் தீட்டும் என்ருர். சிறு கசெயஎனனும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம், சிறுகுபகுதி-உகே டுசந்தி - அவிகுதி. சிறுமை என்னும் பணபுப்பகுதி - ஈறு கெட்டு கு என்னுந் தொழிறபெயர் விகுதியேற்று ஓர்பகுதி யாகநின்ற தெனவறிக. மிககு மிகஎன்னுஞ் செயவெனெச்ச ததிரிபு. ந - ஈ - உ எ - கு ஈகைதொழிறபெயர், ஈபகுதி. கைவிகுதி. (கூரு)

36. இ-ள். ஊனஉடம்பு-மாமிசத்தாலாகிய பூதவுடம்பு தளர்நடையது எனறு- (பிணிமூப்புக்களால்) நிலைதளருந்தன் மையையுடையதென்று கருதி, புகழ் உடம்பு - (நிலைதளரா த) புகழாகிய வுடம்பினை, ஓம்புதற்கு ஏ - வளர்க்கவே,உடம் பட்டார்கள் தாம் - உடம்பட்டஅரசர்கள், களைகணு - ஆதா ரமாக, தம் அடைந்தார்க்கு - தம்மையடைந்த வர்களுக்கு,உ

ற்ற உழிஉம்- (சிறிது துன்பம்) வந்தவிடத்தும், மற்று ஓர் விளைவு - வேறொரு பயனை, உன்னி - கருதி, தாங்கார் - சுமவார். எ-று.

புகழுடம்பினை வளர்க்கவுடன் பட்டார்க்குப் பூதவுடம்பால் பயனில்லையென்பார் வெற்றுடம்பு எனவும், அப்பூதவுடம்பினை வளர்க்க வுலகவின்பங் கருதார் என்பார் மற்றோர் விளைவுன்னித் தாங்கார் எனவுங் கூறினார். ஆதலாற் புகழுடம்பினை விரும்பினோர் பூதவுடம்பினைப்போற்றார் என்பது கருத்து. இதனை, புறவின்பொருட்டுத் தலையிலேறிய சிபியினிடத்தும், தேவர் துன்பநீங்க முதுகெலும்பைத்தந்த ததீசிமுனிவரிடத்துங் காண்க. உடம்பட்டார்கள் எ-தாங்காப. களைகண் நீங்குமிடம், அதாவது துன்பம் நீங்கும் இடம் எனப்பொருள்மேல் நிற்றலால் உவமையாகுபெயர். விளைவு துன்றுலாகிய பயன்மேல் நிற்றலால் காரணவாகு பெயர். ஊனுடம்பு மூன்றாமுருபும் பயனுமுடன் றொக்கவேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர். புகழுடம்பு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. உடம்பட்டார் உடன்பட்டார் என்பதன்மரூஉ. உடம்படுபகுதி, இது உடம்பாடு என முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயராகவும் வரும். அகரச்சுட்டு தொகுத்தல். ஓம்புதற்கு "பூவிற்குப்போனான்" என்பதில் குவ்வுருபு வினையெச்சப்பொருளில் வருதலால் வினையெச்சவிகுதியாகவுங் கூறுதலுமுண்டு. இது நிமித்தப் பொருட்டாதலால் எதிர்காலத்தில்வரும். ஓம்புபகுதி, து அல், இரண்டும் சாரியைகள். (௩௬)

87. இ-ள். இறுவரை ஆயின்உம்-(தாம்வாழுநாள்)கணப் பொழுதானாலும், பின்னர் - பின்பு, மன்ற - நிச்சயமாக,

தமக்கு இறுவரை-தமக்குச்சாங்காலம், இல்லை எனின் - இல்லையானால், தம் உடை - (காத்தற்பொருட்டு) தம்முடைய, ஆற்றல் உம் - வலிமையையும், மானம் உம் - மானத்தையும், தோற்று - இழந்து, தம் இன் உயிர் - தமது இனிய உயிரை, ஓம்பின உம் - பாதுகாக்கினும், ஓம்புக - பாதுகாக்கக்கடவர். எ-று.

மானம் பழிபாவங்களுக்கு நாணுதல். இறப்பு உண்மையாதலின் வலியும் மானமும் இழவாது வாழவேண்டும் என்பது கருத்து. மானமும் வலியும் தோற்றலாவது போர்முகத்தஞ்சிப் புறங்கொடுத்தலும், இழிதொழில் செய்தலுமாம். உயிர்காத்தற்பொருட்டுத் தமது வலியும் மானமும் இழப்பினும் அவ்வுயிர் அதனால் நிலைபெறாதாதலால் அத்தொழிலால் பயனில்லை என்பார் ஓம்பினும் என இழிவு சிறப்பும்மை தந்து கூறினார். ஒருவர் தோ எ-ஓம்புக ப. தம்முடையாற்றல் உடைய என்னும் ஆறாம்வேற்றுமைச் சொல்லுருபின் ஈறு தொகுத்தல். தோற்று இறந்தகாலவினையெச்சம் தோல்பகுதி, ற் இடைநிலை, ல் றஆகத்திரிதல் சந்தி, உ விகுதி. இறுவரை ஈறு என்னும் பண்புப்பெயர்ச்சொல் முதல் குறுகிக்காலங்கரந்த பெயரெச்சமாய் நின்றது. வினைப்பகுதி யிலக்கணம் அறியார் இறு ஈறு என முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயராயிற்று என்பார். ஆங்கு அசை. (௩௭)

38. இ-ள், கலன் அழிந்த - மங்கலநாணிழந்த, கற்பு உடை - கற்பினையுடைய, பெண்டிர் உம் - பெண்களும், ஐந்து புலன் - ஐம்புலன்களும், ஒருங்க - தம்வசப்பட, பொய் ஒழிந்தார் உம் - பொய்ப்பொருளினின்று நீங்கினோரும், கொலை - கொலைத்தொழிலையுடைய, ஞாட்பு இல் - யுத்தகளத்தில்,

மொய்ம்புஉடை - வலிமையையுடைய, வீரர்உம் - வீரர்களும், முரண் - தாட்சிண்ணிய மில்லாத, மறலி - இயமன், தும்பை. தும்பைமாலையை, முடிசூடினஉம் - தன்முடியிற சூடியெதிர்ப்பினும, அஞ்சார - (தமது) நிலைகலங்கார. எ-று.

பொய்யொழித லாவது ஒரு பொருளினை மற்றொரு பொருளாகக் கற்பித்துவழங்கும் கற்பனையை யொழிந்து அதனுண்மையை யறிதல். உயிர்போலக்கருதித்தாம் வழிபட்டகணவரை யிழந்த பெண்களும, தேசத்தாலாகிய மறுமைப்பயனைப்பெற்ற பெரியோரும, வெற்றியை மெய்ப்பொருளாகக்கருதிய சுத்தவீரரும, தம்முயிராக கஞ்சாராதலால்முரண்மறலி தும்பை முடிசூடினும அஞ்சார் என்றார். மறலி கொலை செய்வோன. மறல (மாறுபடுதல) பகுதி, இ பெயர் விகுதி. தும்பை இருமடியாகு பெயர், தும்பை என்னும் முதற்பொருள் சினைப்பொருளாகிய மலர்க்காதலாற் பொருளாகு பெயராகியும், அதுதனாலாகிய மாலைக்காதலாற் கருவியாகு பெயராகியும் நிற்றலால. தும்பைமாலை போர் செய்தற்கு அணியுமாலை "வெட்சிநிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம்-வட்கார்மேற் செல்லுதல் வஞ்சியாம-உட்கா தெதிரூன்றல்காஞ்சி யெயில் வளைத்தல் நொச்சி - அதுவளைத்தலாகு முழிஞை-யதிர - பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கார்-செருவென்றதுவாகையாம்" எனபதனாலறிக.(௩௮)

39. இ-ள். விழலர்-அறிவென்னும் உள்ளீடில்லார், (தம உடம்பு) புழுநெளிந்து - புழுக்கள் நெளிய, புண் அழுகி - புண்ணையழிந்து, யோசனை - யோசனைதூரம், நாறும்-நாறுகின்ற, கழி - மிகுந்த, முடைநாற்றத்தது ஏனும் - தீ நாற

றந்தை யுடையதாயினும், விளிவுஉனனி - சாதலைநினைத்து, வெய்துஉயிர்ப்பா-பெருமூச்செறிவார், மெய்பயன-உடம்பா லாகிய பயனைக்கொணட பெரியோா, சுமை - அவ்வுடம் பாகிய சுமையை, போடுதறகு - போட, சுளியார் - வெறு ககாா. எ-று.

முடைநீராற்றம். சுமை சுமத்தற்குக் கூலிபெற்றோர் அதனைசசுமந்து செல்லுதற்கு வருத்தமடைநது போடு மிட ங்கண்டால் மகிழ்வடைதல்போல, உடம்பாலாகிய பயனைப பெறறோர் அவ்வுடம்பாகிய சுமையைச் சுமாது திரியவருத் தமடைநது அதனைப போடுங்காலங் கண்டால மகிழ்வடை வாராதலில் சுளியார் சுமைபோடுதற்கு என்றார். பயன்கொ ண்டாா எ — சுளியார் ப. விழலா விழலினது உள்ளீடின்மை போல அறிவு என்னும் உள்ளீடில்லாதவர் எனப்பொருள் பட்டு நிறறலால பலபொருளொருசொற் பகுபதம். உவமை யாகுபெயர் எனினுமமையும். நெளிந்து செயவெ னெச்சத் திரிபு. பொயயை மெயஎனறது தகுதிவழக்கு. சுமைதொழி லாகுபெயா, சுமபகுதி, ஆ று தொகுத்தல்,ஐ விகுதி. போடு தற்கு வினையெச்சம, போடு பகுதி, து, அல் இரண்டும் சாரி யைகள், உகரக்கேடும் லகரததிரிபும் சந்தி, கு விகுதி. (௩௯)

40. இ-ள். இறைமகன் - அரசன், ஒன்று - ஒருபொரு ளை. இகழின் - இகழ்ந்தால், ஒக்க - (தாமும்) கூட, இகழ் ந்து, ஆங்கு - அவ்விடத்து, (இகழ்ந்தஅப்பொருளை) புகழின உம்-புகழ்ந்தாலும், ஒக்க புகழ்ப - (தாமும்) கூடப்புகழா நிறபர், (ஆதலால்) மன்பதை - மக்கட்கூட்டம், இகல்-வலிமையையுடைய, மன்னன் - அவ்வரசன், சீர்வழிப்பட்

டது - குறிப்பின் வழிப்பட்டது. நீா-நீர் (செல்லும்) வழிப்பட்ட-வழியிற்பொருந்திய, புணை - தெப்பம், மற்று என செய்யும்-அவ்வழியிற் செல்லாது யாதுசெய்யும். எ-று.

இடத்திநிகழ்ச்சியை இடத்திநிகழ்பொருள்மேல் ஏற்றுதலால் என்செய்யும் என்றார். உலகு அரசன் குறிப்பின் வழிப்பட்டதுஎன்பதுகருத்து. இகலமன்னன் இகலுமன்னன் எனப்பொருள் கொள்ளில் வினைத்தொகையாம். மன்பதை எ-டட்டு ப. இகலுதல் போர்செய்தல். மற்றுசெல்லாமையைமாற்றி நிற்றலால் வினைமாற்றுப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஒக்க இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த செயவெனெச்சம், ஒ பகுதி. கு சாரியை - ககரத்தோற்றமும், உகரக்கேடும் சந்தி - அ விகுதி. முன்புதொடங்கியதை முடித்தற்குப் பின்பு ஒருபொருளையேற்றிக் கூறினமையால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி "முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்கு-பின்னொருபொருளி னுலகறிபெற்றி- யேற்றிவைத் துரைப்பது வேற்றுப்பொருள் வைப்பே" (சo)

41. இ-ள். பாகு- பாகன, எதிறத்து உம - எவ்வகையாலும, கவிழ்மதத்த - சிந்து மதத்தினையுடைய, சைமா - யானையினது, வயத்தது - வசத்தினுவான, (அதுபோல) அமைச்சு - அமைச்சர்கள், எதிறத்துஉம - எவ்வகையாலும, அமாண்பின - அத்தன்மைய ராவர், (ஆதலால்) சென்று - (அரசன் தன்னியல்பி னின்று தவறினுல் அவனிடத்து) போய், செவிசுட - (அவனது) செவிவருந்த, இடித்து - உறுதிச்சொற்களைக்கூறி, அறிவுமூட்டி - அறிவுகொளுத்தி; வெகுளின்உம் - கோபித்தாலும், வாய்வெரீஇ - வாயபுலாந்து, பேரா - (அவனினின்று) நீங்கார். எ-று.

யானை தன்னியல்பின்னறபோது தன்வசப்படுத்திநடத்தும பாகர் அது மதத்தால வசமழிநது தபபிய வழி, அதனை விடா துபசரிதது அதனவசப்படடு நடப்பர் எனபது தோனறககவிழ மதத்தளெனவும, எத்திறதத்தெனவுங்கூறினார். இவவுவமைககேறப அரசன [illegible]னியலபினினறபோது அவன வசபபட்டு நடநது, அதனினீங்கியபோது அவனைககைவிடா துபசரிதது அவனவசதத்ராய அமைசசாகள நடககவேண்டும என ஒறறுமைநயததால உவமேயததுக்கும பொருள்விரிகக, கவுள மதததளெனபபாடங்கூறிக் கபோலததினினறொழுகு மதததினையுடைய எனபபொருள கூறுவாருமுளா. அமைசசு எ-மாண்பின ப. மூட்டி இறநதகாலபபிறவினை வினையெசசம மூட்டுபிறவினைபபகுதி, உ கேடுசநதி, இ விகுதி. பாகு, அமைசசுஎனனும இரண்டுசாதிப பண்புகளும ஆகுபெயராயுயாதிணைப்பொருளமேல நிறபினும சொறகளால அஃறிணைபபெயாகளாதலால வயத்தது எனவும, பேராஎனவுங கூறினா. கூடவிருபபவாஎனனும பொருளிலவநத அமாத்தியா எனனும் வடசொல் தமிழில அமசசர் எனவநது இடைநிலைபபோலியாய் அமைச்சாஎனநினறது. வெருவிஎனனும் வினையெசசம வெரீஇ எனச்[illegible]சால்லிசைநிறைததலிலவநதது. வெருவுபகுதி. பகுதி.வெரு எனககொள்வாாைநோககி, ௩௧ ஆம் செய்யுளில் ஓரீஇஎனபதற்குககூறியவிதிகூறி, மறுகக. (௪௧)

42. இ-ள். வேநதன - அரசன், ஒவ்வொருகால் - ஒவ்வொருகாலததில, எண்மையன ஏனும் - (காணுதற்கு) எளிய சமையததனனாலும், பெரிது - எப்போதும், அரியன் - அரிய சமையத்தனவன, (அதுவும் அன்றி) கண்இலன - தாடசி

ணிய மில்லாதவன்; உள வெயர்ப்பினான் - உள்ளே கோபித்தலை யுடையவன, (ஆதலால) நமக்குகைவரும எனறு - நமககு வசப்பட்டவ னெனறு, காதலித்த - விரும்பினவற்றை, செவ்வி தெரியாது - சமையந் தெரியாமல, உரையற்க — சொல்லுதலொழிக. எ-று.

உறவினர் அயலினர் எனநோககாது நீதியின வழிநின்று தத்த தண்டித்தலும், காலமவருமளவும பகைவரறியாமல உள்ளே கோபித்தலுஞ் சாதி தருமமாதலால் கணணிலன உளவெயர்பபினன எனறார். அரசன சமையமறிநது மநதிரி முதலாயினோ சொலலவேணடு மெனபதுகருதது. ஒருவன தோ எ - உரையறக ப. காதலித்தபெயரடியாகப் பிறந்த இறநதகாலவினை முற்றுபபெயர்-காதலி பகுதி த, சநதி, த இடைநிலை - அ பலவினபாலவிகுதி. உரையறக எதிாமறை வியங்கோள வினைமுற்று-உரை பகுதி, அல எதிாமறைவிகுதி ப தோறறமும, ல ற அகத்திரிதலுஞ சநதி, க வியங்கோளவிகுதி. கண் இடத்தினிகழ பொருணமேல் நிறறலாலும, உள் அங்கிருக்கிற மனததினமேல நிறறலாலும இடவாகுபெயாகள். வெயாபபினன தொழிலடியாகபபிறநத பெயா சசொல்-வெயர்பகுதி ப சநதி பு விகுதி. அனைத்தும ஓாபடுதி, உகேடுசநதி, இன் சாரியை, ஆன்விகுதி. இப பகுதி வோ எனவும, வியர் எனவும விகாரப்பட்டு, பகுதியாய வருதலும உணடு. கோபம் எனனும காரணததை அது வநதவழியுணடாகும் வெயர்வையாகிய காரியமாக உபசரிததாா. (சஉ)

43. இ-ள. வெகுளின்- (குற்றங்கண்டு) கோபித்தால், பழமை - இவர்நமக்கு (அமைசசுரிமையால்) தொன்றுதொட்

டுள்ளார் என்பதையும், கடைப்பிடியார்-மறவாதிரார், (மற பயார்எனறபடி) கேண்மைஉம- (இவர்நமக்கு) உறவினர் எ னபதையும, பாரா - சோககார, பிறிது - (அவை) ஒழிய, கிழமை - (இவாநமக்கு) உரியவா எனபதனையும, ஒனறுஉம- சிறிதும், கொளளா - நினையார் (ஆதலால்) இறை - அர சியலில், மாணடார்கு - மாட்சிமைபபட்டார்க்கு, காதன மைஉண்டு ஏ - அன்புடைமையுண்டா, அவாகு - அவவரசரு ககு, ஏதிலா உம - (இவர்) அயலாரெனவும், ஆாவலா உம- (இவர்) அன்புடையாரெனவும், இலலை—இல்லை. எ-று.

இதனுள் அரசா தனமை ஆதுயாதலால அவாகுறிப்பறி நது நடககவேணடுமெ எனபது எஞசிநிறறலால் குறிபபெசச ம. உறவினா தம்வினை செயவோா. உரியா தநதைதாய புச லவர். அநபாயச சோழாபெருமானுா ஒருபசுவினகனறினை பொருட்டுத தமது புதலவனசெயத குறறததுககீடாக அவ னைததோக்காலி லூர்நததுகாண்க. பழமை, கிழமை இா ணடும் பண்பாகுபெயர்கள். கடைபபிடியாா எதிர்மறை வினைமுற்று. கடைப்பிடி பகுதி. இது கடையெனனுமபெய ாச்சொல் தன்னை வினைபபடுததவரும் பிடியெனனும வினைப பகுதியொடுகூடி யொருசொற றனமைப்பட்டுநினறது.மன அசைநிலை. இறைநடுநிற்றல் ஆதலால் அரசியல எனறனம் இறுபகுதி - உகரக்கேடு சநதி - ஐ தொழிறபெயர் விகுதி. ஆர்வலர் ஆர்வல் பகுதி, அர்விகுதி. ஆர்வல் அன்பு. மாண டார் பண்படியாகப்பிறநத வினைமுற்றுபபெயர்.மாண்பகுதி- ட இறந்தகாலவிடைநிலை, ஆர் விகுதி. பகுதி மாளஎனில் இறந தார் எனப்பொருளபடும். (சரு)

44. இ-ள். மன்னா - அரசாகள், புறங்கடை - தலைவாயி லை, பல நெடுநாள - பலநாள, யாம் - நாம், வறிது காதது உம - வாளாகாததிருநதும், எனநலம - யாதுபயனை, காண டுமெனறு-பெறறேமெனறு, எள்ளறக - கைவிடுதலொழிக, (ஏனெனில்) காததவை எலலாம் - காத்தநாள்களெல்லாம. கடைமுறைபோய - முடிவிற்செனறு, கைகொடுதது-உதவி, வேநதுஅவைஇல - அரசசபையில, மிக்குசெயும் - மேமபட டிருககச்செயயும். எ-று.

இது முதல் முயறசி கூறுகினறா. அரசனைக் காத்திரு த்தல பயனபடாதிராது எனபதுகருத்து. ஒருவா தோ எ- எள ளறக ப. பனனெடுநாள், பலநாள் நீடிதத் நாளாத லால பனனெடுநாள எனறுர். இது இரண்டுதொடர் மூனறு சொல் ஆதலின இரணடுதொடரும் பண்புததொகை நிலைத தொடராககககொளக. எள்ளறக நிநதித்தலொழிக எனபது பொருள. நிநதிததல கைவிடுதலாதலால் கைவிடுதலொழிக எனறனம. காண்டும தனமைப்பனமை யிறநதகால வினைமூ றறு-காண்பகுதி-டும்விகுதி. வேநது அவைவேத்தவை வலித தலவிகாரம். மிக்குசெயவெ னெச்சததிரிபு. கைகொடுதது இறநதகால வினையெசசம், கைகொடு பகுதி. உதவுதல் என னும பொருணிகழ்ச்சிதோனறக கைகொடுத்தல்என்னுநதொ ழில நிகழச்சியால உபசரிததார். (௪௪)

45. இ-ள். இறும் உயிர்குஉம் - சாகும் உயிர்களுக்கும, ஆயுள-வாழ்நாளை, (தரும்) மருநது - மருநதினை, ஒழுக்கல்- (வாயில்) விடுதல், தீதுஅனறு - குறறமல்ல (நனமையைத தரும எனறபடி) அதுபோல, அலலனபோல்- ஆகாதனபோ

லக காணபபட்டு, ஆவனஉம- அருங்காரியங்களும், சிலஉண டு-சிலவுள (ஆதலால) உறுதி - பயனை, பயபப - தருஞசெ யல்கள, கடைபோசா ஏனும - முடிவுபெருவாயினும, இறு வரை காறுஉம - சாஙகாலமளவும, முயலப - (விடாது) மு யலவாா. எ-று.

பயனறருஞ செயல்கள முடிவுபெரு விடினுந தாமுள ளவளவு முயலவேணடும எனபது கருதது. அறிவுடையோ ா தோா எ-முயலப ப. உறுதிதொழிலாகுபெயா, உறுபகுதி- தி விகுதி, பயபப எதிாகால வினைமுறறுபபெயா, பயபகுதி- ப சநதி - ப இடைநிலை - அ ஙலவ்ணபால விகுதி. முயலப- பலாபாறபடாககை யெதிாகால வினைமுறறு, முயலபகுதி- ப விகுதி. இறும - இறுபகுதி, உ கேடு சநதி, உம விகுதி. ஒழுககல பிறவினைத தொழிறபெயா - ஒழுககு பிறவினைப பகுதி. ஆவனவும,உமமை ஆகாமையும எனநிறறலில எதிாது தழீஇய வெசசபபொருட்டு. கடைபோகா பலவினபாற பட ாககை யெதிாமறைவினைமுறறு, கடைபோகு பகுதி.கடைப பிடியாா எனபதில்,பகுதிககுககூறியது இதறகுமகொளக. ()

46. இ-ள. ஊறறம்-அசைவினறி நிறறலை, இறு - ஒழிந த, விளககம-விளககினை, ஊழ்உணமை - ஊழவினையுளதெ னபதை, காணடும்எனறு-காணபோமெனறு, மயலஆயஉம- மயஙகியும, எறி-வீசுகினற, கால்முகதது-காறறுக்கெதிரில, ஏறறா - ஏறறுவோரிலலை (ஆதலால) முயலாதுவைதது - (ஒருகாரியத்தை) முயறசிசெயயாமலவைதது, முயறறு இனமைஆல்-முயறசியிலலாமையால, ஊழதிறதத - ஊழவி னையினது பகுதிகள, உயலஆகா - தபபமாட்டா, எனறு- எனறு அறிவுடையோா கருதார். எ-று.

உயல் தப்புதல். அசைவாடி நிற்றல் விளக்கிற்கியற்கை யென்பார் ஊற்றமிருவிளக்கமெனவும், அவ்வியல்பினையுடை ய விளக்கினைப் பெருங்காற்றுக் கெதிரே யேற்றுவோரிலா ரென்பார்மயலாயும்மெனவும், ஊழ்வினையுள்தென்பதை நோக் காது இடைவிடாது அறிவுடையார் முயல்வார் என்பார் என்றார் எனவுங் கூறினார் ஊழ்வினையாலாகியபயனதனை னவிற பெரிதாயினு முயற்சியைக் கைவிடார் என்பது கருத் து. அறிவுடையோர் தோ எ - என்றார் ப. முயற்று, உயல் தொழிற்பெயர்கள் - முயல் பகுதி, து விகுதி, ல் த இரண்டும் றகரமாகத் திரிதல் சந்தி. உயல் உய பகுதி, அல் தொழி பெயர்விகுதி. ஆகா பலவினைப்பாற்படாக்கை எதிர்மறைவினை முற்று - ஆகு பகுதி - உகரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்மறை விகுதி. ஊற்றம் தொழிற்பெயர். ஊன்று பகுதி, இடையி லுள்ள மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல் விகாரம், உ கெடு சந்தி; அம் விகுதி. ஊழ்துணைமை தொழிற்றற்கிழமைப்பொரு ளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர். (௫௬)

47. இ-ள் உலையா - வருந்துதலில்லாத, முயற்சி-முயற் சியை, களைகணா - ஆதாரமாகக்கொண்டு, ஊழ்இனைவலி- போகூழ்வினையினது வன்மையை, சிந்தும்-கெடுக்கும், வன் மைஉம்-வலிமையும், உண்டு - உளது (அதற்கு) உலகு அறி ய-உலகிலுள்ளோரறிய, பால்முனை - ஊழ்வினையாகிய அங் குரத்தை, தின்று-தின்று, மறலி - இயமனது, உயிர்குடித்த உயிராகிய நீரைக்குடித்த, காலமுனை ஏ - மிருகண்டு புத்தி ரராகிய மார்க்கண்டேயரோ, சாலும் - போதுமானவர், கரி- சாட்சி. எ-று.

கான்முளையேபோலுங் கரிஎனவும்பாடமுண்டு. உடை யவன் வினையை யுடைமைமேலேற்றி உலையாமுயற்சி யென வும், ஊழ்வினை தன்னைச்செய்தோன் எங்கிருப்பினும்விடாது என்பதுதோன்ற ஊழினைவலியெனவும்' அதனைக்கெடுத்த வ ருமைதோன்ற உம்மைதந்து வன்மையும் எனவும், தின்றபி ன் நீர்குடித்த லியல்பாதலாற் குடித்த எனவும், மறலியுயிர் கெடுத்தவன் சிவபெருமான் ஆயினும் அவனை வினை மார்க்க ண்டேயர் வழிபாட்டாலாதலால் மறலியுயிர் குடித்தகா ன் முளையெனவுங்கூறினார். முன்னர்க்கூறிய முயற்சியை வற புறுத்தப் பின்னரும் ஆகமவளவையால் அனுவதித்தார். மி ருகண்டுபுத்திரர் மார்க்கண்டேயர். தமபிதாவின் அனுஞை யால் திருக்கடையூர் என்னுந் திருப்பதியிலெழுந் தருளிய சிவபெருமானை வழிபட்டு இயமனை வென்றார் என்பது பு ராணவரலாறு. வன்மை எ-உண்டு ப. உலகு வடமொழியி ல உயிர்களமேல் நிற்றலால் இடவாகுபெயரன்று. தொகுகு நின்ற இரண்டாமுருபு இசையெச்சமாய் நின்ற கொண்டு என்னும் வினையெச்சத்தோடு முடிந்தது, காலமுளை இரண டும் ஒருபொருட் கிளவிகளாதலால் சொலலினபந்தோன்ற நின்ற ஓர்மரபு வழுவமைதி - ந - பொ - சூ - சூ. கால் வழி. ஒருவன் வழியாதலால் முன்னது உவமை யாகுபெ யரும், முளைதோன்றுதல் அதனுலபின்னது தொழிலாகுபெய ருமாம். ஊழைமுளையாக வுருவகஞ்செய்து, உயிரை நீராக வுருவகஞ் செய்யாமையால் இஃது ஏகதேசவுருவகவணி. ()

48. இ-ள். காலம் அறிந்து- (செய்தற்குரிய) காலந்தெரி ந்து, இடன் அறிந்து- (செய்துமுடித்தற்கேற்ற) இடந்தெரி

ந்து, செய்வினை இன்-செய்யுங்கருமத்தினது, மூலம்அறிந்து-காரணந்தெரிந்து. விளைவு அறிந்து - (அதனாலாய) பயனதெரிந்து, மேலும்-பின்னும், தாம்சூழ்வன - தாம் ஆலோசிப்பனவற்றை, சூழ்ந்து- (பெரியோரோடு) ஆலோசித்து, துணைமை (அதனை முடித்தற்குத் தமக்கு) துணையாயினோரது, வலிதெரிந்து- வலிமையறிந்து, ஆள்வினை-கருமம், ஆளப்படும்-(பின்பு) செய்யப்படும். எ-று.

ஆளப்படும் ஆள என்னும் வினையெச்சத்தினின்று தொழிற் பெயர்கொண்டு படும் என்பதைப் தேற்றப்பொருளில் வந்த தொழிற்பெயராக்கிக் கருமத்தை யாளுதல்வேண்டும் எனப்பொருள் கூறினும் அமையும். வினைசெய்தற் குரியகாலம் வெம்மையுங் குளிருந் தம்முள்ளொத்தநோய் செய்யாத காலமா யிருக்கவேண்டுதலால் காலமறிந்து எனவும், யாருந் தந்நிலத்துவ லியராதலால் இடனறிந்து எனவும், முடிக்குங் கருமத்தி னியல்பை முன்னேயாராயில் செய்து முடித்தலெளி தாதலால் செய்வினையின் மூலமறிந்து எனவும், அதனால் நிகழ்வில் வருட்டத்திலும் எதிர்வில் வரும் ஊதியமபெரிதாக வேண்டுதலால் விளைவறிந்து எனவும், அவற்றைப்பெரியோரோடு ஆலோசிக்க வேண்டுதலாற் சூழ்வன சூழ்ந்துஎனவும், அதனை முடித்தற்குத் தம்வலியனறித் தமக்குத் துணையாய நின்றவரது வன்மையும் அறியவேண்டுதலால் துணைமை வலிதெரிந்து எனவுங்கூறுதலால் முன்னாக கூறிய முயற்சியைத் தொடங்கும் உபாயம இதனுற் கூறப்பட்டது. விளைவுதொழிலாகுபெயர். ஆளவினை யாளப்படும் ஆளப்படும் செயப்பாட்டு வினைமுற்று ஆதலால் தந்தொழி

லாகிய ஆர் என்று முதனிலைத்த இசையெச்சமாய் நின்ற ஒருவர் என்னும் மூன்றும்மேற்றுமை வினைமுதலும், பிற என்னும் தமயினுகிய தொழிற்குச் செயப்படு பொருளில் வந்த ஆள்வினை வினைமுதலுமாய் நின்றன. இது கருமகருத்தா.

49. இ-ள். கருமமனைகள் ஆயினார்-கருமமேகண்ணாகவுள்ளவர், மெய்வருத்தம்-(பொறுத்தற்கரிய) உடம்பினது வருத்தத்தை, பாரார் - நினையார், பசிநோக்கார் - (உடலுருக்கும்) பசியையெண்ணார், கண்டுஞ்சார் - (இடைவிடாநினைப்பால்) நித்திரைசெய்யார், எவ்வெவர் தீமையும் - (தங் கருமத்திற் கிடையூறுசெய்யும்) யாவர் தீங்கினையும், மேற்கொள்ளார்-கருத்தடைப்படார், செவ்வி அருமையும்-காலவேற்றுமையினது அருமையையும், பாரார் - நோக்கார், அவமதிப்பும் - (பொறாமையாற் பிறர்செய்யும்) நன்குமதியாமையையும், கொள்ளார் - உட்கொள்ளார். எ-று.

காலவேற்றுமை யாவது வெயில் பனிமழையாகிய வேறுபாடு. முன்கூறிய வுபாயத்தாற் றொடங்கிட முயற்சியுடையோர் அது முடியுமளவும் தமக்குவருந் தீங்குகளை நோக்கார் என்பது கருத்து. கண்டுஞ்சார் உயர்திணைப்பொருட் சார்ந்த ஆஃறிணைப் பெயர் உயர்திணை முடிபேற்று நின்றது கிளவியாக்கம். எவ்வெவர் முன்னின்ற எவர் என்பதன் முதலெழுத்தல்லாதன கெடுதல் ந - உயி - சக - கு - உளநெறி என்றமையாற் கொள்க. ஏ பிரிநிலைப்பொருட்டு. (சக)

50. இ-ள். நிறை - நிறைந்த, கயம் - கயமாகிய, தாழ்-தாழ்ந்த. நீர்-நீரையுடைய, மடுவில் - மடுவின்கண், தவளைகுதிப்பினும் - தவளை குதித்தாலும், யானை - யானையானது,

நிழல் - (தனது) தேக்கின்நிழலை, காண்பு அரிது - காணுதலுமரிது (ஆதலால்) பகைசிறிய எனினும்-பகைவர் அளவிற்சிறியரா லும், ஓம்புதல் - (அவர்பகைமையை) பாதுகாத்தலை, தேறார்-அறியாதார், பெரிதும் - மிகவும், பிழைபாடு - பிழை படுதலை, உடையார் - உடையராவர். எ-று.

உருவிற்பெரிய யானையானாலும் நீரிற்பிரதிபிம்பித்த தனது தேக்கின்நிழலை யுருவிற்சிறிய தவளையாற் காணுதலும் அரிதா தல்போல, துணை வலிமுதலிய வலியிற்பெரிய அரசராலும், அவற்றுற்சிறிய அரசரது பகைமையை முன்னறிந்து காவாராயின் அதனால் தமது பெருமையை யிழப்பர் என உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமை யுண்மையால் பொருளுக் கும் விரித்துக்கொள்க. தேறார் எ - உடையார் ப. கயமமடு என்பனருளம் என்பபொருள் படினும் வடிவில்வேறுபாடு டைமையின் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. பண்புத் தொகைக்கு இடைப்பிற வரலின்மையால் தாழ்நீர் என்பதை மடுவிற்கு அடையாகக் ஒருசொல்லாகக் கொள்க. தேறார் எதிர்மறை வினைமுற்றுப்பெயர், இது தன்வினை பிறவினைகட் குப் பொதுவாயினும் இங்குத் தன் வினையில் நின்றது. தேறு பகுதி, இடையில் றகரமெய் விரித்தல், உகரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்மறை விகுதி. அணைந்தும் ஒருபகுதி, ஆர் விகுதி, விகுதி யின் ஆகாரம் முதற்குறை. பாடு முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர் படு முதனிலை. காண்பு தொழிற்பெயர், காண் பகுதி- பு விகுதி. இதனிறுதியில் எதிரதுதழீஇ இயவெச்ச வும்மை தொக்கது. (௫௦

(தொடர்ச்சி.)

NITINERIVILLACKUM.

Youth is but a bubble; riches are unstable as the waves of the sea; life resembles a character written on the water; why then, O my friend, do you not seek God in time.

1. There is nothing so helpful to short-lived mortals as Learning which secures virtue, wealth, happiness, heaven and fame to its possessor and drives away his cares.

2. Learning tho' painful at first eventually drives away ignorance and enlarges knowledge; but O full adorned one, Lust on the other hand gives a little pleasure at first, but brings on much pain afterwards.

3. Learning is one's beloved wife, poetry his offspring, and refined speech his wealth, and some add to it the riches of an all-swaying eloquence also.

4. The advantages of learning are destroyed by unsuitableness of time and place ; but a want of fluency is an effectual bar to success, while possession of it, makes its owner, a fragrant flower of gold.

5. The learning of the diffident, the confidence of the unlearned, the wealth of the illiberal and the beauty of the poor, are undesirable existences.

6. The Saraswati-favoured Brahma is inferior to the Poets since Brahma's work perishes and theirs does not.

7. To attempt to learn new things while forgetting all the old ones is like throwing away one's riches in order to sift the sand for more.

8. Learnnig is obscured by poverty as the virtues of a husband are obscured by an ill-tempered wife.

9. All the world is made since it is discourteous to a poor man tho' sweet-tempered, but cringes before one that is rich, tho' insolent.

10. A rich man tho' stingy is obsequiously served by others, for it is be decreed that those that had been virtuous in their former birth should be served by those that were not so.

11. The learned need no other adornment but learning, a jewel needs no ornament, nor beauty any adornment.

12. Boast not that you know everything; for there is none so learned; a little chisel may break a rock tho' the hammer at the forge cannot.

13. Value your inferiors, and learn to see your insignificance before your superiors in learning.

14. Learning and wealth are valuable indeed if their possessors do not become elated with pride.

15. The rich bend before the pride of the poor as the heavier scale of a balance yields to the lighter.

16. Even the obedience of a scrupulously obedient man is an evil if he gets elated with the thought that he has overcome the evils of sense and is walking in the path of virtue.

17. The self-glorying man attempts to cherish fire with water; for the absence of boasting is true glory, just as giving up pleasure is true happiness.

18. He who would be esteemed by all, should always allow the good parts of others, seek to hide their faults and be courteous in his behaviour.

19. An inconsistent theorist should take heed lest his hearers, put him to shame, by accusing him of his inconsistencies.

20. One that sells his knowledge to others without himself profiting by it, will have his own reward from Yama.

21. An unlearned man that attempts to addres sthe assembly of the wise, seems to tell not to be frightened at his presence, as birds take fright at a scare crow.

22. Those that teach the unworthy and are insulted by them, have themselves to blame for want of right discernment.

23. The elephant at the gate is honored more than the cat in the Zenana, so the learned man receives greater honors than the courtier.

24. The husband is the God of a chaste wife, the parents of their children teachers to the disciples and the king to all.

25. Tho' a king speaks with his eyes and sees with his ears, of what avail is all his power if he is cruel ; for of what avail is a weapon to the unmanly.

26. One that kills his subjects to get their money will also cut off the udders of a cow to draw its milk, an inoppressive sovereign will be blessed with an excessive wealth.

27. A ruler that is impatient, is callous to complaints, that frowns at good counsel is neither a king nor a high-way robber.

28. A king who, while wearing garlands, sandal marks, ashes and fine cloths, closes his ears to good counsel, is a living carcase.

29. To be afraid of being unjust, even after inquiring into a thing personally and thro' spies, is alone

the mark of true sovereignty, and not callousness to complaints.

30. To sift the good from the bad is the mark of kingly discernment for, will not those that say that a crow is white, say also that matricide is a virtue?

31. The rock snake lies unmoved by a fire burnt in its mouth, so the base are insensible to wrong deeds.

32. To hate friends, to befriend foes, to suspect all, to despise the counsels of the great and to be. altered evil ones disposition, are signs of impending.

33. The good judge is like a kalpa tree, his looks form its bud, his face its flower, his words its unripe produce and his munificence is its fruit.

34. An elephant does not regret the spilling of a part of the ball of rice it receives, but crores of ants gladly feed on it.

35. The esteem of the elephant killing lance bearing sovereign is more valuable than heaps of riches.

36. If one is sure of immortality, let him cherish life even after the loss of valor and honor.

37. A chaste widow, virtuous man and a valiant soldier are not afraid of the thumbay-wearing Yama.

38. A chaste wife that has become a widow and has lost her "tali," ascetics that have with-drawn their

affection from the false pleasures of this world, and soldiers that display their strength in the battle-field will not shrink from Yama even when he comes adorned with a garland of "thumbay" flowers to challenge them.

39. The unwise are unwilling to die, even when their body, full of sores and worms, stinks intolerably for a yojanas' distance; but the wise hesitate not to cast off the burden of their bodily frame.

40. The people blindly follow their ruler in bestowing their praise and blames on men, just as a raft helplessly follows the course of the current.

41. The mahout exercises an unlimited control over the lusty elephant; a minister importunately offers his counsels to the king and shrinks not from his duty even when the king gets offended with him.

42. Do not make a false estimate of your influence with the king and tell him any thing at unseasonable times vein for though accessible now, he might hold himself rare afterwards, and besides a vein of sternness and inward contempt run through his temper.

43. A just ruler when offended does not recognize either length of service, or friendship or relationship, for to him there is no distinction between a friend and a foe.

44. Do not regret the uselessness of the service rendered in a royal court, as it would eventually raise you high.

45. Persevere in good thing to the very end; the life-giving pill may be administered to one even in his last moments, for appearances may deceive.

46. The wise will not cherish a blind dependence on fate to the exclusion of effort; for no one tests the durability of a light by exposing it to the wind.

47. It is possible for effort to avert even the decrees of fate, the ever youthful Markandeya, who extinguished the evils of his former birth and figuratively drunk the blood of Yama, will bear witness to this.

48. One must look to the time, the place, the causes, the consequences, the attendant circumstances and the means to the accomplishment of any thing that one would do.

49. One bent on the accomplishment will care neither for bodily pain nor hunger nor sleeps, nor the harm it does to others, nor for the opportunities nor for slights offered to him.

50. It is not prudent to slight even an insignificant enemy; for even a little frog might obscure the reflection of a mighty elephant's body in a lake.

SOME ACCOUNT OF KUMARA GURU PARASWAMI.

——:0:——

He was born in the village of Strivaighundam in Tinnevelly district. It is said that till his 5th year he was not even able to speak well ; and that all at once he was inspired in the various branches of learning by the God Muruga of Teruchendur. He composed even while very young, a கலிவெண்பா on Saraswathi and a வெள்ளைக்கிழத்திமாலை on மீனாக்ஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், works admired by all. He became popular and was invited by the .king to the capital, where he remained for a long time and in the greatest estimation of all. He afterwards made trips to the various sacred sites, and when at Thurmapuram, was ordained a Thumbiran by the மடாதிபதி of the place, a sanyasi of very profound learniug. Our author, then, so directed his guru, uudertook a pilgrimage to Benares, where he spent the remainder of his days in the propagation of the Sevaite creed. It was about this time of his stay there, that he wrote நீதிநெறி விளக்கம், exhibiting, as it werc, the pith of திருக்குறள், for the world to benefit by. His works count to 12— the chief, being,

கடவுட்டுணை.

பெருந்தேவனார் பாரதமூலம்.

கன்னன் கூறுதல்.

305. இங்கிடந்தமாதனைப்போனீருமிதுபோதருத
தொக்கவுடம்பிழந்துசோராதே - மிக்கதுதான்
வேண்டிக்கொண்டிம்முடையவீட்டடைவுமென்றான்
தாண்டிடுதோவல்லான்றொடர்ந்து. (௧)

குந்திதேவிகூறல்.

306. பெறறவுடம்பன்றுவிலென்னுடலைத்தினனுகவென்
றுற்றபடாதனுக்குறவுரைத்து - மற்றதனைச் [சே
சென்றெடுத்துப்போர்த்திருந்தாடேர்வேகதன்றன்முனை
நன்றெடுத்தசொல்லாணையர்ந்து. (௨)

இப்பால்.

307 தன்னுடையமுன்னேபடாம்போர்ப்பத்தாவேந்தன்
என்னுடையமாதர்விவளென்று - கன்னுந்தலாள் [வித்
தெபுரன்னடிமேல் வீழ்ந்தானைப் பொற்றடக்கை யாற்றழு
தன்முடியமல்லைவத்தாடளர்ந்து. (௩)

குந்திதேவிகூறல்.

308. [illegible]பிரியதம்பிமாரா[illegible]மொழிந்தி
[illegible]மன்னு[illegible]வேண்டு - உனக்கினைச்
[illegible]போகென்றாள்
[illegible]தலாண்டீடு

309. மண்ணெல்லாங்காத்தளித்த மன்னரெல்லாம்வந்தின
கண்ணெலலாங்காதறகளிகூரப் - பண்ணுலாம் [ருசக
பொற்றேரிற்போநதேறிபபோர்வேந்தரைவரையுங
குறறேவல்கொள்ளாயகுறித்து. (ரு)

கன்னனைகூறுதல்.

310. ஆவியனையார்களைவாக்குமுன்றோன்றனை
மேவியனையவினையேனைப் - பாவியேன
முனசெய்ததீவினையான்முன்னுனையாதினறுனைந்தீர்
என்செயவேன்சொல்வீரினி. (சு)

311. இன்றுனெனவறியாவென்னைமுடிகவித்து
மன்னாவணங்கவரசியறறிய - பினனையுந
தனனெச்சிலுண்ணுத்தகைமையானறுனுண்டான
என்னெச்சிலெனறேடினிது. (எ)

312. கொன்னவிலுநதேர்ப்பாகனெனறுசகுலம்பேசி
என்னைப்பலருமிகழநதுரைப்பப - பின்னையுநதான
எனனெச்சிலெனறேடுமுண்டானையெங்ஙனே
உன்னச்சிறப்பேனுரை. (அ)

313. மருவார்வண்டாரான்மணிமுடியான்செயத
அருடானறியாதாரில்லை - தெருளா
அழிகொடாவாறேயடிகளிற்றூர்க்காக்கிற்
பழிகடாஞ்சாலப்பல. (க)

314. மதமாமழுகளிறருள்மறறெனக்குச்செய்து
உதவியுலசறியுமனறே - உதவிதனை
நனறுசெயதோாசங்களுக்குநானிலத்தினலலோர்கள்
குன்றுவரோாசெயநன்றிகூறு (௧௦)

315. பன்மணிகள்சிநதியபாநதுகிடநதுகண்
டின்மணிகசெனபுகுநதெனனுமல - நலமணிகையக
கோக்கோபெறுககோவெனவுளாததாறகெனனுயிரைப்
போககாதொழிவனேபுகசு. (௧௧)

316. மைத்தடஙகணமாதேவிவாாநுகிலையானபி
அறறுவிழுநதவருமணியை - மறறவபறைக [ப
கோககேனேவென்றுரைத்தகொாறறவறகென்னுருயிரை
போக்கேனேவெஞ்சமததுப்புகரு. (௧௨)

317. நநதமததுபுதவிராககாநலவீராயவநதிா ரோ
இனறெனமேலாசையிலையுமக - களறு
வடிவஞ்சிப்போசட்டோமாணடேனேலினறு
நடவென்பீர்யாரைநயநது. (௧௩)

318. நன்குகமன்னனெனக்கிந்தநாடறியக்
குன்குதநன்மைபலகொடுத்தான - எனகுலும்
மீண்டவன்செய்தவுதவிதனையானமறநதால
நீண்டுவளோதாமரையாள்சேர்ந்து. (௧௪)

பெருந்தேவனார்பாரதமூலம்.

குந்திதேவிகூறல்.

319. உம்பரிகலேறுபோலுற்றெதிர்ந்தவஞ்ஞானு
சமபியனைக்கொல்லைதவிரென்றுள - நமபி
இயலாருமவேலங்கணீளுடனறனனைக
குயிலாருமென்மொழியாள்கூர்ந்து. (௧௫)

கன்னன்கூறல்.

320. பார்த்தனையான்கோறலவனைகைப்படுதலெனும
வார்த்தையுரைசெய்தேன்மனமகிழ்ந்து - வேறுசப
யொருவெஞ்சமர்க்களத்தப்போதெதிர்ந்தானமற்று
கொருவருந்தாமில்லையெதிர். (௧௬)

குந்திதேவிகூறல்.

321. வெஞ்சரங்கோததெய்துவிறலழிக்குந்தன்மகனே
பஞ்சவருட்பார்த்தனுடன்மலைந்தால் - அஞ்சுதலை
நாகமிருநாற்றொடாதொழிகவென்றுரைத்தாள
ஆகமுறததழீஇயாங்கு. (௧௭)

322. வம்பவிழ்தார்மனனுமணிநெடுந்தோமேலேறி
உம்பியரைகொணடேகீநில்லாயேல் - அமபொன
றிருகாறறொடாயாகவேண்டுவனனெனறுள்
செருகாறடங்கண்ணுடோர்ந்து. (௧௮)

323. எனமக்களைவர்க்குமூத்தாயெழிலுறைபு
மினனுக்குமபைம்பூண்விறல்வீரா - வன்மைக்கண்
வெந்திறனமாநாகமிரண்டாவதெய்யாகம
இந்தவரமவேண்டுவனினறு.

கன்னன் கூறல்.

324. இரவலர்க்குமந்தணர்க்கும்வேண்டுவதீவேனை
அரவிருகாலெய்யாமைவேண்டில் - குரவர்
பணிமாறுகொள்வேனோகோவேந்தனயாரி
தணிபாதுசொலலென்றனறன. (௨௦

325. நாசமிருகாறன்றொடாதொழிபவேண்டுமென
றுக்குவனாசதீரதுகேண்மினை - வேகத
சொருகாறன்றுந்தாலுதயிழைத்தாறபினை
இருகாறன்றொடாதொழிவேனயான. (௨௧

குந்திதேவி கூறல்.

326. தருமனொடுவீமனறநருசெய்யனுமலலால்
இருவருமவாசாங்குனனோடனறு - பொருநாசது
முடடிபோவமகாலுமபுத்திரனேகொல்லாடேன
னொடடிமேனனவேண்டுவனறுறறு. (௨௨)

கன்னன் கூறல்.

327. பொன்னேயெனைப்பயந்தபொறகொடியேயினறுணடுகு
மின்னேரிடையாயமறுபபனே - அனறுபமுன
பெற்றதாயவேண்டமறுததாரனெனுமவாரத்தை
உறறழிபாகிறகுமுலகு. (௨௩)
328. பெறறவுனக்கரிதோபேராழிவையகத்து
பறறொருவர்வேண்டமறுதகான - கொறறக்
குடையாளுலகாண்ட கொறறவனறனதேயி
படையாளைபோகின்சுட்பாா. (௨௪)

329. மற்றவர்க்குச்சொன்னமருந்தென்னைவாய்நதவரம்
பெற்றுயவெபறப்பேசலவேண்டுமோ - கற்றபோர்
வெல்லுங்கணையொருகாறசெற்றுடாலுநாலவனையுங்
கொல்லேனபடியொருகாற்கூறாநது. (உரு)

330. உமமேமேநீாவேண்டிறறுப்பெறறீராதுவீநதேன
உமமைநானவேண்டுவதிஙகொனறுணடு - செம்மை
அலாசதிரவேறகையானருச்சுநனகைபபட்டால
முலைநருவீர்பலலரசர்முன. (உசா)

331. சார்பபொலியுந்தோளானறடஞுசிலைக்கைபபார்ததனை
போர்க்களத்தில்யானமாண்டபோதகததுத - தாக்கமரு
டோவேநதாகாணச்செருக்களததேநீர்வந [ட்
தாரமுதநதருவிராகுசு. (உஎ)

332. போர்க்களத்திலயானபொருது பொனறிறுலெம்பியரா
நீாக்கடனுசதிகக்கடனுஞ்செயவிபபீா - சோக்கு [ல
பருமலருநதாராாமணிமுடியார்காண
உரிளமயுடன்செயமினுவநது. (உஅ)

333. உன்னுடையமைந்தர்க்கிவ்வுண்மைநனையுரைக்கில்
அனனவர்கள்பாகமெனக்களிப்பா - பின்னதனை
ஈநசெனறுதோழற்கேயான்கொடுப்பனுதலால
ஆங்கவர்கட்கில்லையரச. (உகூ)

குந்திதேவி செய்கை.

334. முன்செய்தபாவத்தானமூத்தாயுனைப்பிரிந்தேன்
எனசெய்தாலிப்பிழைதானறீருமெனப்-பொனசெய்த
மட்டவிழுநதாரானைமாபுறவேதானைதது
விட்டவளுமீணடாள்விரைநது. (௩0)

335. பாராளும்பாண்டவர்க்காப்பாவியேனென்மகனைக்
கோனாகம்வேணடிககொலைநோநதேன - ஆனாலும்
தேவாக்காஙகில்லோதிரிவிலலோதாங்கிலலோ
யாவர்ககாம்பாவமிது. (௩௧)

கனனன்கூறல்.

336. பாரதத்துடபட்டேனபடேனாயிற்பாண்டவர்பால்
ஆர்வமொடுநானவருவேனாரணங்கே - சீர்மிகுத்தன
பொற்கமலபாதமபுரிகினறேனபோமென்றான
நறறவத்தினயிககோனயர்நது. (௩௨)

குந்திதேவி செயகை.

337. மல்லுயர்தோட்பார்சதன்மாயனுடனிறகக்
கொல்லுமிவனையெனககுலையா - நலலமலாக
காராரும்பூங்குழலாளகாதலொடுகணணிணைகள்
நீராப்போனாணினைநது. (௩௩)

338. வென்றிநெடுவேல்விசயன்மேற்கணைகள்வேறாக
என்றுயிருசாற்றொடாளுக்கிச் - செனறங்கோர்
கோயில்குறுகிக்குலமாலுக்குற்றுரைத்தாள்
வேயனையதோளாள்விரைந்து. (௩௪)

கண்ணனூர்திசெய்கை.

339. ஏனைநடுவாகவெழினமணிததேர்பினருகச்
சேனையமுனனேசெலபபணிதது - வானவர்முன
தனனெடுநதேரோறினனருரணிமேனமுன்ஞெருகால்
வனனெடுமபுளவாயபிளநதமால. (௩௫)

340. வரியரவததினகொடியான்வஞ்சனையையெனறு
பரிவாரபபார்வேநதர்சூழ - முரியனையின
மூரிக்கொடியானமுழங்கொலிமாநாடனைநதான
மாரிககொடிதடுததமால. (௩௬)

341. நாடுபலகடநதுஈன்னெறிகணீஙகிபபோயந
காடுமலையாறுங்கைகடநது - கோடாத
செங்கோனடததுநதருமனசாசெனறடைநதாள
அங்கோதவண்ணனபோயாங்கு. (௩௭)

கணணனூர்த்திகூறல.

342. நாககொடியானைககணடதுவுநனனெடுந்தோ
மேககொடியானறனவிலலிருபபும் - பாகததால்
ஐநதூர்கள்வேண்டியதுமவேண்டமறுததுவும்
நஞ்சூரச்சொனனனயநது. (௩௮)

343. கொறறவரவுயாததோன்கோயிற்கணின்றும்போய
வெற்றிவிதுரனகததுணடமையும் - பெறறியித
மாதானவைக்கண்டுமனநதெறறியதுமறறவறறை
வேதாதிபனுரைததான்மிகது. (௩௯)

344. வாளிரவிமைக்கனமணிக்கவசகுண்டலங்கள் [ன
கோளறவேயானெவகொண்டமையும - மாமறையோ
செம்மைபுரைந்ததுவுந்தோவெந்தறமுற்றுரைத்தான
உணமகிழவாழியானேறாந்து. (சு0)

345. கொன்னவில்வேலுககசொடிதபெயக்குந்திமைந்த
கனனனிடைவிட்டொருகாரணமுமம - முன்னி
வருவாாசமசகருளவததிகிரியனறுமை
பெருமானுரைததானபெயாடது. (சு ந)

தருமனகூறல.

346 உலகததிருணீங்கலுனபொருட்டேயனறே
நிலனுமவ்சுமபுமாயதினறுய - உலகுக
குருவொனறேயானுபகீயுனனுலேவந்த
திருவனறேவெஙகடிரு. (ச)

சஞ்சயனதூது.

காநதாரி கூறல.

347. மாயனெழுநதருளிவநதக்கானமறறவ [று
தாயஙகொடுக்கைதரமனறே - நீயாய
ஒருதலததாகூடியுலகாளவதனறே
முருதுலததாஙகோவேணம. (சுரு)

துரியோதனன கூறல.

348. எல்லாமிழநதிடினுமினறெனனுயிாவிடினும [லே
மல்லாதோண்மனனரெலலா மாணடிடினும - நலலா
'பண்விடாமெனமொழிபாய பாணடவாககியானுளளன'
மணவிடேனெனறுனமறநது. (சுச) [வும

திருதராஷ்டிரன் கூறல்.

349. பஞ்சவர்கள்பாகங்கொடாயாகிறபார்வேந்தே
விஞ்சவேமாயனுடனவிசயன் - வெஞ்சமரதனுப்
பொனறிவிழச்செறறிந்தப்பூமியிடைமாளாதே
நனறியுடனலகாய்நயந்து. (௪௫)

திருதராஷ்டிரனசஞ்சயனைப்பார்த்துக்கூறல்.

350. தருமறருநதமபியாக்குநதாமனாயாளகோகரும
வருவதுதானகாபபரிதாமெனறு - குருபதியைக
கோளுகவேநதன்மேற்கோபம்விடஇபபோகச்சொல
காணுதகாட்டிறகடிது. (௪௬)

351. ஓதரு ஈரவணைமேலூழிபலகிடந்த
வேததருமணியைவேறிறைஞசிப - பேசத்தால
உததருமனமமோடமாபுரியாவணமைவன
சிதசமதுதேறநீசெப்பு. (௪௭)

சஞ்சயனஉபபிலாவியததிறகுச்செலலுதல்.

352. எனறுரைத்தினமனனிருஞ்சேனைசறகுழு
னெனறுகவெனறுரைதது நானமறையோனை - சென்றான்
படநதாமரவின்மிசைபபாரடஙகக்கோடடால்
இடநதானிருநதவிடத்து. (௪௮)

தன்னையுணராதவனபோலபபள்ளிகொண்ட
கண்ணமூர்த்தியைச்சஞ்சயனசெனறுவணஙகல்.

353. கோவத்தனமெடுத்தகோளரியைச்சென்றிறைஞ்சி
ஆபத்துயரமகற்றினான் - மேவிமிக
வாழ்நதான்மகிழ்நதான்மனங்கூரவைப்புற்றான்
வீழ்நதானெழுந்தானவிழுந்து. (௪௯)

கண்ணமூர்த்திதிரௌபதிக்குக்கூறுதல்.

354. இங்கிதமும்பல்கொடியும்பார்த்தனார்பாசத்திற
செங்கரமுங்கண்டுதெளிந்திருந்தேன் - இங்கினியோர்
பார்த்தனேபாரராளப்பார்வேந்தரெல்லாரும்
மாய்த்திடுமேயென்றிருந்தேன்மற்று. (௫௦)

சஞ்சயன்கண்ணமூர்த்தியைநோக்கிக்கூறல்.

355. கொல்வாளரவங்கொடிமேல்வலனுயர்த்தான்
இல்வாழ்வோர்சொற்கேளாதிங்கிருந்தான் - எல்லாஞ்
சருங்கிடத்துமுடிசருங்காவணையாடகள
செருவினமடிவதோசெப்பு. (௫௧)

உ

கடவுள்துணை.

பெருந்தேவனார்பாரதம்.

பெருந்தேவனாரது பாரதம் எனச் செய்யட் கிழமை யென்னும் பொருட்பிறிதின் கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர். பாரதம் சந்திரகுலத் தரசனாகிய பரதனமரபிற் பிறந்தவர் பாரதர், அவர்களது சரித்திரங் கூறுநூலாதலால் பாரதம் எனக் காரணம்பற்றி

வந்த முதனூற்பெயரோ வழிநூலாகிய இந்நூற்குக் காரணக் குறியாய் வந்தது. இதனை வடநூலார் தத்திதாந்தபதம் என்பர் "தொன்மை இடையிடை யுரைப்பாவோடு விரவிவந்த பெருந்தேவனார்பாரதம்" என்று தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் நச்சினார்க்கினியர் கூறியிருத்தலால் இடையிடை யுரைப்பாவோடு வந்த இந்நூலைப் பாரத வெண்பா எனக் கூறுதல் எவ்வாற்றானமையும் என மறுக்க.

உத்தியோகம் பிரயத்தனம் - பருவம் கணு - அது பிரிவு என்னும் உவமிக்கப்படு பொருண்மேல் நிற்றலால் உவமையாகுபெயர் ஆகவே; முதனூலுடைக் காரணம்பற்றி வந்த இத்தொடரே வழிநூலாகிய இந்நூற்கண்ணும் காரணக்குறியாய் வந்தது. இத்தொடரைப் பிரயத்தனத்தை யுணர்த்திய பிரிவு என, உருபும் பயனும் உடன்றொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராகக் கொள்க. பிரயத்தனம் ஆற்றலுப்பம், படையெழுச்சி, அணிவகுத்தல். "சூலபாணி" "விடையேறி" என்னுந் தொடர்கள் உருபும் பயனிலையும் ஏற்று நிற்றல்போல, உத்தியோகபருவம் என்பதும் உருபும் பயனிலையும் ஏற்று நிற்றலால் ஒருசொன்மைய எனக் கூறப்படுங் குற்றம் யாதெனில், - சூலபாணி, விடையேறி என்னுந் தொடர்கள் பிளவு படாது ஒருபொருண்மேல் நிற்றலானும் இத்தொடர் பிளவுபட்டு இருபொருண்மேல் நிற்றலானும் தம்முள் வேறுபாடு உடையன என்க.

சரித்திரத்தின் தொடர்ச்சி.

கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்திற்கு ஒரு திலகம்போன்ற குருநாட்டில் அஸ்தினாபுரியை இராஜதானியாக்கி யரசியல் நடத்திவந்த சந்திரகுலத்தரசருள் ஒருவனாகிய சந்தனுவென்பவனுக்கு வீஷ்டுமன், விசித்திரவீரியன் என இரண்டு புத்திரர்களிருந்தார்கள். அவருள் விசித்திரவீரியன் மனைவியரிருவருள் அம்பிகைக்குத் திருதராஷ்டிரனும், அம்பாலிகைக்குப் பாண்டுவும், அம்பிகையின் தோழிக்கு விதுரனும் பிறந்தனர்கள். அவர்களுள் திருதராஷ்டிரன் காந்தாரியை மணந்து துரியோதனன் முதலிய நூறு புத்திரர்களைப் பெற்றான், பாண்டு குந்தியையும் மாத்திரியையும் மணந்து கடவுளருளால் தருமன் முதலிய ஐவரையும் பெற்றான். இவ்விருவகையோர் புதல்வரும் வில்வித்தை முதலியன பயின்று தம்முள் மாறுபட்டிருந்ததைத் திருதராஷ்டிரன் கண்டு தன் புத்திரனாகிய துரியோதனனை அஸ்தினாபுரியிலும், தருமன் முதலியவர்களை வாரணாவதத்திலும் அரசியல் நடத்திவர இருத்தினன், அதற்கு மனம்புழுங்கிய துரியோதனன் செய்த வஞ்சனையால் ஐவரும் அந்நாட்டினைவிட்டு வேத்திரக்கீடத்துக்குப்போயங்குச் சில நாள் வாசஞ்செய்தபோது, திரௌபதியின் சுயம்வரத்தைக் கேள்வியுற்றுப் பாஞ்சாலதேசத்திற்கு அங்குள்ள வேதியரோடு போய்த் திரௌபதியை விவாகஞ்செய்து தமது மூத்தபிதாவின் கட்டளையால் இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் அரசியல் நடத்திவந்தார்கள், அப்போது தமக்கு எதிரே எழுந்தருளி வந்த நாரதமுனிவர்

அனுஜ்ஞையால் தொடங்கிய இராஜசூய யாகத்திற்கு வந்த துரியோதனன், அவர்கள் பெருமிதத்தைக்கண்டு மனம்பொறாதவனாய்த் தன்னாட்டுக்குச் சென்று சகுனியோடு அவர்களை வஞ்சிக்கவெண்ணி யொருசபாமண்டபஞ் செய்வித்து, அம்மண்டபத்தைக் காண ஐவரையும் வருவிப்பது போலத் தன்பிதாவினாலவர்களை வருவித்து, உண்டுடுத்துப் பூசிமுடிந்தபின்பு காலங்கழிக்க விளையாடுதல்போலச் சூதாடி, அவர்கள் நாடு முதலியவற்றைக் கவர்ந்துகொண்டு கஉ-வருஷம் வனவாசமும் ஒருவருஷம் அஞ்ஞாதவாசமும் அச்சபையிலுள்ள பெரியோரால் அனுப்பிவிட்டனன். வனத்திற்குச் சென்ற ஐவரும் திரௌபதியும் தங்கள் கடமைகளை வழுவாது நடத்தி வேண்டிய நன்மைகளையும் பெற்று ஒரு வருஷம் விராடனகரத்தில் அஞ்ஞாதவாசமுஞ் செய்து வந்தார்கள். வனத்திற்குச் சென்ற இவர்கள் உயிரோடிருக்கின்றார்களோ, அன்றி யிறந்தார்களோ வென்று அறியத் தேசங்கள் தோறும் அனுப்பிய தூதரு ளொருவனால் விராடனகரத்திலிருப்பதைக் கேள்வியுற்றுத் துரியோதனன் சேனைகளோடு போர்க்கு எழுந்து வந்தனன், விராடனது கட்டளையால் அவர்களைப் புறங்கண்டு திரும்பி அஞ்ஞாதவாச வருடமுங் கழிந்தமையால் ஐவரும் திரௌபதியும் பழைய வுருவங்கொண்டனர்கள். இதனை யறிந்து வழிபட்ட விராடனால் கண்ணமூர்த்தி முதலாயினோரை வருவித்து அளவளாவி யிருக்குங் காலத்தில், அவருள் மூத்தோனாகிய தரும புத்திரன் இழந்தநாட்டைப் பெறக் கண்ணமூர்த்தி அனுமதியால் உலூக முனிவனைத் தூதனுப்பினன். தூதுபோன உலூக முனிவன் அத்திருபுரிக்குச்சென்று துரியோதனனைக் கண்டு தருமன் கூறிய

வார்த்தையைச் சொல்ல, அதற்கு உடம்படானாகி மறுத்த போது துரியோதனனை நோக்கி வீட்டுமன் முதலியோர்கள் கூறவும் அதற்கு உடன்படாது துரியோதனன் தன் மாளிகைக்குச் செல்ல, கண்ட அம்முனிவன் தருமபுத்திரனிடத்துவந்து அவன் உடம்படாமையைக் கூறினன், கேட்ட தருமபுத்திரன் அம்முனிவனை நோக்கிக் கண்ணமூர்த்தி திருமுன்புசென்று இதனை யுரைக்கவென விடுக்க, அவன் துவாரகாபதியையடைந்து கண்ணமூர்த்தி திருமுன்புசென்று கூறக் கண்ணமூர்த்தி இங்கு அருச்சுனன் வர, விரைந்து போய்ச் சொல்லுகவென்று கூறித் தம்வாயில் காப்பவரை நோக்கித் துரியோதனன் வந்தால் அவன் வருகையைத் தெரிவிக்காது உள்ளே விடுங்களென்று அருளிப்பொய்த் துயில் கொண்டனன் அப்போது திருதராட்டிரன் துரியோதனனை நோக்கித் தருமபுத்திரன் கண்ணமூர்த்தியைப் படைத்துணையாகப் பெறுதற்குமுன்பு நீசென்று படைத்துணையாகப் பெறுவாயென்று கூறத் துரியோதனன் கண்ணமூர்த்தியிடஞ் சென்று திருமுடிப்பக்கத்திட்ட ஆசனத்திருந்தனன்.

சென்ற வுலூகமுனிவனருச்சுனனுக்குக்கூற அவன் தருமபுத்திரன்கட்டளைபால கண்ணமூர்த்தியிடஞ்சென்று திருவடிப்பக்கத்திட்டஆசனத்திலிருந்து, அவர் திருவடியைமனத்துட் கொண்டபோது துயிலுணர்ந்தவர்போலெழுந்து அருச்சுனனைமுன்புநோக்கித் துரியோதனனைப் பின்புபார்த்து உங்கள் வருகை யாதுக்கென, துரியோதனன் உம்மைப்படைத்துணையாகப் பெறவந்தேனென, அருச்சுனன் எனக்குமுன் அவன் வந்தாலும் தேவரீரை யான் முன்னங் கண்டமையாலும்,

என் மனக்கருத்தைத் திருவடிக் கொப்புவித் தமையாலும் எனக்கே துணையாகவேண்டு மென்றனன் - துரியோதனனை நோக்கியபோது அவர்கணிமித்தம் எங்கள்மேல் போரிலாயுதம் எடாதொழிய வேண்டுமென்று விடைபெற்றுக் கண்ணமூர்த்தி யருளிய கோபாலராகிய படைத் துணைவரோடு பலராமனைக் கண்டு அவரால் சில வீரரைப்பெற்று அத்தினபுரிசேர்ந்தனன். கண்ணமூர்த்தியருச்சுனன் தேர்மேலெழுந்தருளி யுபப்பிலாவியத்திற்குச்சென்று தருமபுத்திரனைநோக்கியினியேனும் உலகாளக் கருத்தோவன்றி முன்புபோலக் காட்டாளக் கருத்தோவென்று வினவத், தருமபுத்திரன் துரியோதனனைக்கொன்று நாடாளுவதைப் பார்க்கிலும் நீரதூதாகத் துரியோதன னிடத்துச்சென்று எங்கள் நாடு தாராதொழியினும் ஐந்தூராயினும் அல்லது ஐந்துவீடாயினும் வேண்டிக் தாராதொழியிற் போர்செய்வது திண்ணமென, அது கேட்ட வீமன்முதலிய நால்வருங் கோபிக்க அவர்தத்தணிவு செய்து கண்ணமூர்த்தியைத் தூதனுப்பினன். தூதாக வந்த கண்ணமூர்த்தியைச் சகுனியா லெதிர் கொள்ளாது துரியோதனனிருக்கச், எதிர்கொண்ட விதுரன் வீட்டிற் கெழுந்தருளித் திருவமுதுசெய்து அன்றிரவு அங்கிருந்தருளி மறுநாள் விதுரன், தேரிலெழுந்தருள்கவெனக் கண்ணமூர்த்தி யெழுந்தருளித் துரியோதனன் கோயிலுட் சென்றனன் அவர் வருகையை யறிந்த துரியோதனன் தன் சபையிலுள்ள அரசரைநோக்கிக் கண்ணனிங்கு வரும்போது நீங்கள் எதிர்கொண்டு உபசரியா திருக்கக்கடவீர் எனக்கட்டளையிட்டுத் தானும் அவ்வாறே யிருந்து, அவர்க்கு ஓராசனங்கொடுத்து உமது வருகையையறிந்து எமதுவீட்டிற் சமைக்கவும்

பிறரில்லையில் உண்டது தக்கதோவென்க, கண்ணம்மாத்தி யுடைய வீட்டிலுண்டு பின்பு உம்மோடு போர்செய்வது தக்கதோவென்னத் துரியோதனன் நீயிதுவந்த காரணம் என்னவென வினவ, தருமபுத்திரன் முதலியோர்க்கு வனவாசத்தாலங்கழிந்தன வாதலால் அவர்க்குரிய பாகத்தைக்கொடுவென்னக் கொட்டன்றோ துரியோதனனை நோக்கி ஐந்து பாயிரம் ஊர்களாவது கொடு, கொடாதொழியின் உன்பாகத்தையும் நீ யிழப்பாயென்று கூறக், துரியோதனன் அவனை யிகழ்ந்து எள்ளிவிட்டதால் சென்று விதுரனை யழைத்து நிந்திக்க. அவன் தன்னையில்லை முறித்துத் தன்னிடத்திற்குச் சென்றனன்.

கண்ணம்மாத்தி சாதிநீவி யிட்டத்திரதப்போய நீக்கினே ருவத்திறகூரிய நக்கொருபுத்திரனைப் பெற்றுக் கங்கையில் விடப்பட்டவன் கன்னன், அவனையில்லை அச்சுயசேனன் என்பருவருக்கு சாபமிருக்கின்றது, இனி ஆச்சுனனமேல் இரண்டாம் தடவை பிரயோகஞ்செய்யாமலிருப்பாயென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கூறி விதுரன் விட்டுச்சென்று அன்றிரவு கழிந்து உபப்பிலாவியத்திற்குச் செல்லத் தேரிலேறி வெகுதூரஞ் சென்றார். அப்போது துரியோதனன் கண்ணம்மாத்தியை வஞ்சனையாற் சிறைப்படுத்தச் சங்கற்பித்துச் சஞ்சயனால வருவித்துப் போயாசன மிட்டனன். அவ்வாசனத்திருந்த கண்ணம்மாத்தி இது வஞ்சனையென்றறிந்து விசுவரூபங் கொண்டு அதனயிழிருந்த ஆசனமும் மாயமேன்றாக்கொன்று துரியோதனனை நோக்கியின்றேயுன்னையுமவனோடுகளேவே ஞகில வீமன் முதலியோர் கூறியசபதம் பொய்க்குமேயென்று கோபந்தணிந்து பழையதிருவுருவங்கொண்டு,

அவன்கோயிலி னின்று நீங்கிக் கன்னனைநோக்கி யுன்பிற
ப்பின் வகையை யெடுத்துக்கூறி, தன்னுடன்வந்த அசுவத்
தாமாவினிடத்துத் துரியோதனனுக்கு ஐயமவரச் சிலகுறிக
ளைக்காட்டித் தேவேந்திரனை யழைத்து உன் புத்திரனாகிய
அருச்சுனன் கன்னனை வெற்றிகொள்ள உன் கவசகுண
டலங்களை வாங்கிவருவாய் எனக்கட்டளையிட்டருள், அவன்
ஒருமுதிய வேதியன் வடிவமாய்க் கன்னனிடத்தில்வந்து புக
ழ்ந்தென் கருத்துக் குடன்படுவாயாகில் யான் கருதியவைச
சொல்வேனென்றவளவில், கன்னன் நீவேண்டியது கொடே-
னாகில் "மன்றிலவலிந்தோன" முதலியோர் செய்தபாவந
திற் செல்வேனெனக்கேட்டதேவேந்திரன் உன்னினின்று நீங
காத கவசகுண்டலங்களைத் தருவாயென்றிரக்க இவை என
னோடு பிறந்தனவாதலால் கொடுத்தறசரித்து நீயே கொள
ளென்று கன்னன் கூறியவளவில், தேவேந்திரன், தன்மகனை
அருச்சுனன்போரில் உன்னை வெல்லுதற்குவந்து இரக்கின
றான் நீ கொடாதொழிக வென்று சூரியன் அசரீரியாய்க் கூற
வுணர்ந்த கன்னன் கொடுத்ததை மறுக்கேனென் றிருந்த
வளவில் தேவேந்திரன் அவற்றைக்கொண்டு கண்ணமூர்த்தி
யிடத்துக் கொடுத்தனன். மீட்டும் கன்னனிடத்தில் ஓர்சிகா
மணி உண்டு அதனையும் வாங்கிவருகவெனக் கண்ணமூர்த்தி
பணிக்க, அதுகேட்டுத் தேவேந்திரன் முன்புசென்ற திருவு
ருவோடுசென்று இரக்கக் கன்னன் கொடுத்தவுடனே இவ
னைப்போலும் வள்ளன்மைபூண்டோர்உலகிலொருவருமில்லை
யெனக் களிகூர்ந்து ஒருவேற்படையைக் கன்னனுக்குக் கொ
டுத்து மீண்டு கண்ணனிடத்திற் வந்து சிகாமணியைத்
தந்து தனனுலகிறகுச் சென்றனன். அப்பால் கண்ணமூர்த்தி

குந்திதேவி கோயிலுக்குள் இங்கிருக்குங் கன்னன் என்பவன் முன்பு கன்னிப்பருவத்தில் உன்னாற் பெற்றுப் பெட்டகத்திற் சேமித்துப் பாற்றில் விடப்பட்டவன் அவனிடத்தில் அச்சுவசேனன் என்று ஒருசாபமுண்டு. அதனை யிரண்டாந்தடவை யருச்சுனன்மேலெய்யாமல் ஒருவரங்கேட்டு வருகவென்று கூறக்குந்திதேவிகேட்டு மனங்கலங்கி யவனிடத்திற் சென்றபோது கன்னன் அவள்வருகை கேட்டெதிர் வந்து திருவடி பணிந்து அன்னாய் நீ யிங்குவருவாகை பெருந்தவமென்று நிற்பக் குந்திதேவி அப்பா செல்வக் குழந்தாய் நீ ஐவருக்கு முன்பிறந்தவன் உன்னையிதுகாறுமறிந்திருந்தேனேயென்று கண்ணீர்ததும்பிவாய் குழறிக்கூற, அதுகேட்ட கன்னன்.

உ

பெருந்தேவனார்பாரதம்.

—()—

305. இ-ள். தோ - தேனா, தூண்டில்வெல்லான - நட்பு னுதலில் வல்லவனாகிய கன்னனை, தொடர்ந்து - மீண்டும், இகிடந்த - (என்தாயார் என்வந்து) இங்கு எழும்பாயுக்கிகிடக்கின்ற, மாதனைபோல - பெண்களைப் போல, நீரூம - நீரும, இனுப்போதது - இந்த ஆடையைப்போர்த்து, தொக்க (சத்த தாதுக்களால்) ஆகிய, உடம்பு இழந்து சோராது - உடலையிழந்து உயிர்போகாமல், மிக்கதுதான (நீக்கருதிய) மேம்பட்ட ஒருபொருளை, வேண்டிகொண்டு - விரும்பிப்பெற்று, உம உடைய வீடு ஏ - உமது வீட்டினிடத்தே, நடவும என்றுனன-நடவுங்களென்று கன்னன் கூறினான், எ-று.

ஆடையாவது கன்னிப்பருவத்தில் குந்திதேவி சூரியன் பிரசாதத்தாற் பெற்ற கன்னனைப் பிறரறியாமல் ஆற்றில் விடுதற்குப் பெட்டகத்திற் கன்னனை வளர்த்த, அதனுட் பெய்த தனது ஆடை. தூண்டிடு முதனிலைத் தொழிற்பெயர். தூண்டு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள் விகுதி, அனைத்தும் ஓர் பகுதி. இ என்னும் சுட்டிடைச்சொல் விகுதி பெறாது இடத்தின் மேலும், இது என விகுதி பெற்றுப் பொருண்மேலும் நின்றது. தான் என்னும் சாரியை யிடைச்சொல் இரண்டனுருபேற்று நின்றது. தொக்க என்னும் சினைவினைப்பெயரெச்சம் உடம்பு என்னும் முதற் பொருளோடு முடிந்தது. நீர் உம் எனவும், நடமின் என்னும் முன்னிலை யேவற்பன்மை வினைமுற்று நடவும் எனவும் திரிந்துவருதல் புதியன புகுதலாகக்கொள்க. ஏ இரண்டனுள் முன்னது அசைநிலை. பின்னது பிரிநிலை. போந்து என்னுங் காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம் இழந்து என்னும் எச்சத்தின்முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் சோர்ந்து என்னும் எதிர்மறை யெச்சத்தின் முதனிலையையுங்கொண்டன. (க)

குந்திதேவிகூற்று.

306. இ-ள். நன்று எடுத்த சொல்லாள் - பயன்தருதலை யிடைவிடாத சொல்லையுடைய குந்திதேவி, நயந்து (கன்னன் கூறிய சொல்லை) கைக்கொண்டு, பெற்ற உடம்பு அன்றுஆகில் - (கன்னனை) பெற்ற சரீரம் இச்சரீரம் அல்லவாசில, என் உடலை தின்னுகென்று - எனது சரீரத்தை (இவ்வாடை) அழிக்கக்கடவதென்று, உற்றபடாத்தக்கு (தன்முன்) உள்ள ஆடைக்கு, உற உணர்த்து - பொருந்த (இவ்வுறுதிமொழியை) கூறி, அதன் ஐ - அவ்வாடையின்கண், சென்று-போ

ய, எடுத்துப்போத்தது - எடுத்து விதிர்த்துப் போத்தது, தோவேந்தன் தன் முன் ஏ இருந்தாள் - தேரையுடைய கன்னன் முன்னே (இடையூறின்றி) இருந்தாள். எ-று.

உடம்பு என்றது வயிற்றை. முதற்சினைக்கு ஒற்றுமை உண்மையால் பெற்ற என்னும் இறந்தகாலச் சினைவினைப் பெயரெச்சம் உடம்பு என்னும் முதற்பொருளோடு முடிந்தது. பெற்ற வயிறு என வருதல் காண்க. பெற்ற: பெறு பகுதி, றுகணிலையெழுத்தாகத் தோன்றி நின்ற றகரமெய் ஒட்டு நிலை, ஈரக்கேடு சந்தி, அ விகுதி. நயந்து இறந்தகால வினையெச்சம்; நய பகுதி. இதனடியாக நயத்தல், நயந்த, நயந்தான் என வினைவிகற்பங்கள் வருதல் காண்க. பட்டம் என்னுஞ் சொல் ஏற்றுநின்ற அகத்துச்சாரியை தோட்டப்பொருண்மேல் நின்றது. பட்டம் எனவும் ஒருமை. என்றூடல் பொருட்பிரிநின்ற கிழமைப்பொருளில் வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். முன் என்னும் இடைச்சொல் இடப்பொருளையுணர்த்திப் பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நின்றது. ஐ உருபுமயக்கம். ஏ பிரிநிலைப்பொருட்டு. மற்று அசைநிலை. உரைத்து எடுத்துப்போத்தது என்னும் இறந்தகால வினையெச்சங்கள் ஒன்றனையொன்று கொண்டு இருந்தாள் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டன. (உ)

இப்பால்.

307. இ-ள். தன் உடைய முன் ஏ - தன்னுமுன்னே, படாம் போர்ப்ப - அவ்வாடையைப்போர்க்க, என் உடைய மாதா - எனது தாய், இவள் ஏ என்று - இவளேயென்று கருதி, பொன் அடிமேல் வீழ்ந்தான் - பொன்போலும் அரியதனது பாதத்தின்மேல் வீழ்ந்தவனாகிய, தாரவேந்தன் ஐ - வெற்றிமாலை

யையணிந்த கண்ணனை, நல்நுதலாள் - நல்ல நெற்றியையுடைய அக்குந்திதேவி, பொன்தடம்கையால் தழுவி - அழகு மிகுந்த கைகளால் தழுவி, தன்மடிமேல் - தனது மடியின் மேல், தளர்ந்துவைத்தாள் - மனங்கலங்கிவைத்தாள். எ-று.

பலநாளாய்க் கண்ணனைப் பிரிந்திருந்ததால் தளர்ந்து என்றார். மடி ஆடை. இதுவழக்கில் வயிற்றின்பாகத்திலுள்ள ஆடையின்மேல் நிற்கும். முன் என்னும் இடைச்சொல் இடப்பொருளையுணர்த்திப்பெயர்த்தன்மைப்பட்டு ஆறனுருபின் பயனிலையாயின்று. போர்ப்ப அகரவீற்று வினையெச்சம் காரணப் பொருள்மேல் நிற்றலால் இறந்தகாலத்தில் வந்தது. வீழ்ந்தான் என்னும் வினைமுற்றுப்பெயரெச்சமாய் நிற்றலால் வீழ்ந்தவனாகிய எனப்பொருள் கூறினும். இதனிறுதியில் நின்றவுருபு பொருத்தமில் புணர்ச்சியாதலால் தாரவேந்தன் இறுதியில் கூட்டிப் பொருள்கூறினும். "நடுவூருள" என வருதல் காண்க. தழுவி தளர்ந்து என்னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய் வைத்தாள் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தன. இவள் என்பதனிறுதியில் பிரிநிலை ஏ தொக்கது. (௩)

குந்திதேவிகூறல்.

308. இ-ள். வில் உலாம் வாள்நுதலாள் - வில்குடி கொண்ட ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய குந்திதேவி, மீட்டு - மீளவும், சுடர்வேலாய் - விளங்கும் வேலேந்திய கண்ணனே, உனக்கு இனிய - உனமனதுக்கினிய, தம்பிமார் ஐவரொடும் - தம்பிமாராகிய ஐவரோடும், ஒன்றி - கலந்து, வனம் கரிசூழ் மண - காட்டானை சூழ்ந்த அஸ்திநபுரியை, ஆள - நீ ஆளுகை

செய்ய, எண்ணி - (நான்) கருதி, இதனை உனக்கு சொல்லு வான் - இதனை யுனக்குச்சொல்ல, வந்தேன் - (யான்) வந்தேன், போது என்றான் - (என்னோடு) வருகவென்று கூறினான். எ-று.

அத்தினாபுரி அத்திபுரி கசபுரி என்று அவர்கள் ஆளும் நாட்டிற்குப் பெயராதலால் வனக்கரி சூழமண் என்றார். உலாம் என்றமையால்சூழ் கொண்ட என்பது. இதனிறுதியில் நின்ற உயிர்மெய்கெட்டது, ந-வி-உஉ. சூ. தம்பிமார் ஐவர் முன்னது பொதுவும் பின்னது சிறப்புமாயிற்றலால் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஐ உருபுமயக்கம். தம்பிமார் ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி. ஒன்றி இறந்தகாலவினையெச்சம் ஒன்று பகுதி, உகரங்கெட்டு சந்தி, இ எச்ச விகுதி. மீட்டு வினையெச்சத்திரிபு. எண்ணி சொல்லுவான் என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றனையொன்றுகொண்டு, வந்தேன் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலை கொண்டன. சொல் பகுதி, உசாரியை, லகரமெய் சந்தி, வான் எச்சவிகுதி. போது முன்னிலையேவலொருமை வினைமுற்று. புகு பகுதி, ஈறுகெடுதலும், உகரம் ஓகரமாகத் திரிதலும் சந்தி, து சாரியை. மமை முற்று. (ச)

309. இ-ள். மனை எலலாம் - மண்ணுலக மெல்லாவற்றையும், காத்து அளித்த (இடையூறுபுகாமல்) காவல்செய்து இரட்சித்த, எல்லாம் மன்னர் - எல்லாவரசர்களும், வந்து இறைஞ்ச - வந்து வணங்காநிற்கவும், கண் எல்லாம் - (கண்டோர்) கண்களெல்லாம், காதல் களிகூர - விருப்போடுகளிகூராநிற்கவும், பண உலாம-கட்டமைந்த, பொனதோ-இல்-

பொன்னுலாகியதேரில், போந்து ஏறி - வந்தேறி, போர்-
போராத தொழிலையுடைய, வேந்தர் ஐவரை உம-தருமன் முத
லிய ஐந்துபேரையும், குறித்து - (தம்பியராக) கருதி, நூற்றுவ
வலகொள்ளாய்-சிறறடிமைகொள்ளாய (என்று குந்திதேவி
சொன்னாள்) எ - று.

மண்ணெல்லாமமன்னரெல்லாம என்பவற்றினிறுதியில
இனைத்தெனஅறிபொருளில் வந்தமுற்றும்மையும், இறைஞ்ச
எனனும முதலவினை யெச்சத்தினிறுதியிலும கவி கூற என
னும் சினை வினையெச்சத்தி னிறுதியிலும் எண்ணும்மையும
தொக்குந்தல. இவ்வெச்சங்கள தனித்தனி பயக்கொள்ள-ப
எனனுமுதலவினைமுற்றின முதனிலையைக்கொண்டன. மண
ணெல்லாங்கவி கூற, (இணை றுநீருநிறறு) என்றறபோல அத்
திணையோடுசோந்த தொழில அமமுடிபு உடையது ஆதல ந-
பொ-உசு-ஞ. "உயர்திணைதொடாந்த" எனபதனுள "சொ
ன்றும" எனபதனறுகொளக. போந்து இறநதகால வினை
யெச்சம் புருபகுதி. இறைஞ்ச இறைஞசுபகுதி. மன்ன
வேந்தர் காரணப்பெயர்கள் - மன், வேந்து பகுதிகள். (ரு)

கன்னன் கூறல்.

310. இ - ள். அவி அனையாராகள் - உயிரை யொத்தவர்க
ளாகிய, ஐவர்க்கு உம - தருமன்முதலிய ஐவருக்கும், முன
தோன்றல - முனபிறந்தவனாகி, மேவிய அனைய - வந்த அச
தன்மையையுடைய, வினையேனே -, தீக்கருமம் உடையேனுக்
கு, பாவியேன - பாவியேனாகிய யான், முன்செய்த தீவினை
யால் - முற்பிறப்பிற்செய்த பாவததால், முன் ஏ உரையாது
முன்பேகூறாது, இனறு உரைத்தீர் - இப்பொழுதுசொன்னீர்

இனி என்செய்வேன் - இனியாது செய்வேன், சொல்லீர் - (நீரே) கூறுவீர். எ - று.

முன்றோன்றல் முன்றோன்றினவன் என நிற்றலால் இருபெயரொட்டுப்பின்மொழியாகுபெயர். மேவிய என்னும் ஈறுதொக்கதெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சமும் அனைய என்னும் குறிப்புவினைப்பெயரெச்சமும் தனித்தனியாய் வினையென்னுந்தொழிற்பெயரின் முதனிலைகொண்டன. ந. பொ. ௪-௫. பாவியன் பாவி என்னும் படர்க்கைப்பெயரொடுதன்மை ஒருமைவிகுதி புணர்ந்து நிற்றலால் இடவழுவும் பாவியனாகிய நான் எனப்பொருள் தந்துநிற்றலால் அமைதியும் ஆ லால. இடவழுவமைதி. முன் என்பது இடைச்சொல் இங்குக் காலப்பொருள்மேனின்றது, அதனிறுதியிற்பிரிநிலை ஏகாரம் தொகுத்தல். இனியென்னும் இடைச்சொல் இப்பொழுது, இனிமேல் எனக்காலத்தின்மேல் நிற்கும். (௬)

311. இ - ள். இன்னான் என - இன்னநாட்டு இன்னஅரசன் புத்திரன் இவனென்று, அறியா என்னை உம் - அறிதலரிய என்னையும், மன்னர் உம் வணங்க - அரசர்களும் வணங்க, முடிகவித்து - முடிசூட்டி, அரசு இயற்றி - அரசனாக்கி, பின்னை உம் - அதுவும் அமையாது, தன் எச்சில் உண்ணும் - தன்னுடன்பிறந்தார் எச்சிலை யுண்ணார், தலைமையான ஞானத்தன்மையையுடைய ஆரியோர் தன்னை, என் எச்சில் - என்னுடைய எச்சிலை, இனிது - அருவருக்காது, என் ஒடு உண்டான் - என்னொடுண்டான். எ - று.

அவனை எவ்வாறு கைவிடுவது என்பது எஞ்ச நிற்றலிற் குறிப்பெச்சம். இன்னான் உவமவுருபிடைச் சொல்லடியா

கடபிறந்த குறிப்புவினை முற்றுவினையும்பெயர். இன் பகுதி, ன சந்தி, ஆன உயர்திணையாண்பாற் படர்க்கைவிகுதி, என் னோ என்பதன் இறுதியில் இழிவு சிறப்பும்மையும், மன்னா என்பதனிறுதியில் உயர்வுசிறப்பும்மையும் தொக்கதல. முடி செய்யப்படு பொருளுணர்த்தும் இகரவிகுதியோடு புணர்ந்து குன்றிய தொழிற்பெயர் - எச்சில் எஞ்சுதல் (சேடம்) என் னும்பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். எஞ்சு பகுதி, மெல் லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி, இல் தொழிற்பெயர்விகுதி. கவித்து இயற்றி என்னும் இறந்த காலவினையெச்சங்கள் ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு உண் டான என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைக் கொண்டன. கவித்து சிறப்புவினை, கவி பகுதி. (௪)

312. இ - ள். தான் பின்னை உம் - தான் அரசனுக்குப்பின் னும், கொன் நவிலும்-பெருமையமைந்த. சோமபாகன் என் று - சூதன் குலத்திற் பிறந்தவனென்று கருதி, குலம்பேசி (எனது) குலத்தைப்பெடுத்துப்பேசி, னென்ன- பலர் உம் இகழ் ந்து உரைப்ப - பலரும் இகழ்ந்துபேசாநிற்க, என் எச்சில்- என்னுடைய எச்சிலை, என ஒடு உம் உண்டான் ஐ - என்னோடும் (கலந்து) உண்ட தீயோனாகிய இவனை, உன் நச்சி - உன்னை (இப்போற்றதாயாக) விரும்பி, எங்ஙன் இறப்பேன் எவ்வாறு கடப்பேன், உரை (நீ) சொல்லாய் எ - று.

உரைப்ப நிகழ்கால வினையெச்சம் உரைபகுதி, ப் சந்தி, ப்விரித்தல்விகாரம், அ எச்சவிகுதி என்றென்னும் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். ஐ உருபுமயக்கம். நச்சி இறந்த

காலவினையெச்சம் நசசு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இனச்ச விகுதி. இகரவீறுதொகுத்தல். எங்ஙனம் என்பதனிறுதியில அம்தொகுத்தல். (அ)

313. இ-ள். மருஆர் - வாசனை நிறைந்த, வணதாரான - வளவியநந்தியாவட்ட மாலையையணிந்தவனாகிய, மணிமுடியான் - இரத்தினமழுத்திய கிரீடத்தையுடைய துரியோதனன், செய்த அருள்தான் (என்கதை) செய்தகருணையை, அறியார் - தெரியாதார், இலலை (உலகிலொருவருமே) இல்லை, அடுகளிறறார (அவ்வினைசகாயாது) கொலலும்யானைச்சேனையையுடைய தருமனமுதலியோரை, அழிகொடா ஆறு (போரில) அழியாவண்ணம், தெருளா - தெளிந்து, காக்கில (யான) காபபேனெனில, பழிகள்தாம - பழிச்சொறகள, சாலபல - மிகவும (என்கருப) பலவாம எ - று.

மரு, மலாக்கு உரியதாதலால ஆர என்னும சினைவினை காலங்காநத பெயரெச்சமாதலால தார என்னு முதறபொருளோடு முடிநதது. செயத என்னும இறநதகாலப்பெயரெச்சம அருள என்னும செயப்படுபொருளோடுமுடிநதது. அடுகளிறறார வினைத்தொகை நிலைத்தொடா ஒருசொன்னீர்மைத் தாய உயாதிணைப்பொருணமேலநிறறலால இரண்டாம்வேற றுமைததொகையில ந-உயி-அ-கூ ஆல இயலபாகாது வல லெழுத்து மிகுதல் ஷை உரு-நகூ-கூ-இல "இயல்பினவிகார மும" என்றதனுல. தெருளாசெய்யா என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம இதுகாக்கில் என்னும் எதிர்கால வினையெச்சத தின்முதனிலையோடுமுடிநதது. துரியோதனன் அருளைக்கூறு

வார் உடைமமேல ஏதறி மருவார் வண்டாரான் என்றார்.
பழியென்னும் செயப்படுபொருள் எழுவாயாயப் பல என
னும் பயனிலையோடு முடிந்தது. (௯)

314. இ-ள். மதம் - மதத்தையுடைய, மா - பெரிய, மழ
களிற்றான் - இளமை தங்கிய யானைச்சேனையையுடைய துரி
யோதனன், எனக்குச்செய்த உதவி - எனக்குச்செய்த நன்றி
யை, உலகு அறியும்-உலகிலுள்ளோர் அறிவார், உதவிதன ஐ-
நன்றியை, நன்று செய்தோர் தங்களுக்கு - மனங்கொண்டு
செய்தவர்களுக்கு, நானிலத்து இல - பெரியவுலகினக்கண், நல்
லோர்கள் - நல்லவர்கள், செய்நன்றி (தாமசெய்யும்) வகை
மறந்தின்று, குன்றுவர் ஓ- குறைவுபடுவரோ (படாரென்ற
படி) கூறு - சொல்லாய். எ-று.

உதவி செயப்படுபொருளை வினைமுதல்போல ஒதி,
வினைமுதல வினையேற்றிக் கூறினமையால் கருமகருத்தா. நன்-
பொ-சுகூ-ரு உலகுவட சொல் ஆதலால் உயர்திணைப்பொரு
ளைமேல் நின்றது. நானிலம் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்
தல் இவை உலகின்மேல் நிற்றலசினையாகுபெயர். செய்நன்
றி என்பதனிறுதியில் நீக்கப்பொருளில் வந்த ஐந்தாமுருபு
தொக்குத்தல். ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு. மழகளிறு என்
உரிச்சொற்றொடர் ஆதலால், ந-உயி-சரு-சூ. ஆல்மிகாக ஷை
மெ-ஙகூ-சூ-ஆல இயல்பாயிற்று. செய்ந்நன்றி வருமொழி
மெல்லெழுத்துமிகுதல ஷை-ஷை-அ-ஆம்-சூ. இல் "குறில்வழி
ய" என்றதனால். (௧௦)

315. இ-ள். பலமணிகள (மேகலையின்னறு) பல இரத்தி
னங்கள், சிந்தியபரந்து கிடந்தனகண்டு-சிதறிப்பரவிக்கிடந்த
லைப்பார்த்து, இலமணிகளு-(என்று) இல்வாழ்க்கைக்குமணிக

சடபோல்வாருக்கு, புகுந்தது என - வந்ததுயாது, என்று மல - என்றுவினவாமல், நலமணியை (சிறிய அந்த) நல்ல இரத்தினத்தை, கோகக்கு ஓ - (எடுத்து) கோசகவா, பெறுகற்கு ஓ - (கோகக) பெறுகைகவா, என உன்னத்தாற்ச - என்றுகூறிய துரியோதனனிமித்தமாக, புகக (போரக்களத்தில்) புகுந்து, என, உயிரை - என்து உயிரை, போக்கா நழிவன ஓ - போக விக செகுசோற்றுக்கடனசழி பா தொழி வேஸ்ரேறு (ஒழிவேன என்றபடி)

துரியோதனன் மனைவியா ய லட்சணையோடு அந்தரங்கத்தில் கன்னனைகுதாடிக் கொண்டிருக்கையில்வெட்டைமேறசென்ற, துரியோதனன அங்கு வர, அவனைக்கண்டெழுந்தவட்சணையின் மடிபிடித்து ஆட்ட முடிவுபெறுகற்கு முன்னெங்குப்போகின்றாயென்று, அவனைப்பாராத்கன்னன் இழுப்பஅப்போது மேகலையற்றுவிழுந்தகலைய நவரலாறு. மணி வமையாது. பெயா கோகற்கு, பெறுகற்கு என்னம பொருண்மைவிளைமுற்றுகள சேரபகுதி, க சந்தி, குசன்மைபொருண்மைவிகுதி. பெறுபகுதி இவவிருதிசகிரியாலகத்தினமேல்வின்றத. கிடந்தது இடைநிலை பெறுவந்த தொழிறபெயா ஓட்டபகுதி. குவவுருபு நிமித்தப பொருட்டு. ஓ இரண்டனுள் முன்னதுவினா. பின்னது எதிா மறை. என்னுபிா ஒற்றுமை ழகமைப்பொருளிலவந்த ஆறும வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடா. மேகலைஎட்டுகோவை.

316. இ - ள். மைத்தடங்கண் - மையெழுகிய பெரிய கண்களையுடைய, மாதேவி - துரியோதனன் மனைவியினது, வாராதுகில - விலைவரம்பு அரிய மடியை. யான்பிடிப்ப (அடுதலொழிந்து எங்குச்செல்கின்றாயென்று) நானபிடித்திழுக்க அற்றுவிழுந்த - மேகலையறுபட்டுச்சிந்திய, அருமணி ஐ - பெ

றுத்தறுகரிய இரத்தினங்களை, அவற்றைக்கோக்கேன் ஓ - அக் கோவைகளிற் கோக்காதொழிவேனு (கோப்பேனென்றபடி) என்று உளாத்து - என்று கூறிய, கொற்றவன்கு - தரியோதன னிமித்தமாக, வெம் சமத்துப்புக்கு - வெய்யபோர்க் களத்தி றபுகுந்து, என் ஆர் உயிரை - என்னது அரிய உயிரை, போக்கே ன் ஓ - போக்காதொழிவேனு (போக்குவேனென்றபடி) எ-று.

வார்நெடுமை - தேவிளையாட்டுடையவள் இவ்வென்றும் பகுதியடியாகப்பிறந்தது. பிடிப்பளென்னும் வினையெச்சமச்சார ணப்பொருள்மேல் நிற்றலால் இறந்தகாலத்தின்மேல் நின்ற து. அற்றுப்படுக்கொக்கேவந்த செய்ப்பாட்டுவினையெச்சம், இதுவிழுந்தென்னும் சினைவினைப்பெயரெச்சம் தோற்றமேதுப்பெ யரெச்சம் மணி என்னும் சினைப்பொருளோடு முடிந்தன. சொ ற்றவன் கொல்லுதலையுடையவனென்பது பொருள் சொல் பகுதி, று அ இரண்டுஞ்சாரியைகள் லகரமும் தகரமுந்துரித் லும், உகரக்கேடும் வகரத்தோற்றமும் சந்திகள், அன் ஆண் பாலவிகுதி. தட்டியக்கண்ணாற்றெழுத்துக்கெட்டு வல்லெழுத்து மிகாது திரிதல் ந - மெ - கூஎ - கூஎ - ஆல். சோச்சேன போக் கேன் எதிர்மறைத் தன்மையொருமை வினைமுற்றுகள். சோ பகுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி ஆ எதிர்மறை யுருபுதொக்குத்தல், ஏ எதிர்மறை யுருபு என் னும் அமையும். போக்கேன என்பதற்கும் இவ்வாறுகொள்க.

317. இ-ள். நும் தமது புத்திரர்க்கு ஆ - உமது புதல் வருக்காக, நீர் நல்லீர் ஆயவந்தீர் - நீர் நன்மை செய்விப்பீ ராகவந்தீர், என்மேல் ஆசை - என்மேல் விருப்பம், உமக்கு இன்று இல்லை - உமக்கு இப்பொழுதில்லை, அன்று - கன்னிப

பருவத்தில், வடு அருசி (வருட) முற்றத்தனைத் தயஞ்சி, போகட்டோ-ஆற்றிற செல்லவிட்டோ, மாணடேன் ஏல (அன்றே)துறக்கேனுகில, இன்று - இப்பொழுது, நயந்து - விரும்பி, ஆனை நட்ட என்பீர்-யானை (தம்மொடு) நட்வென்று கூறுவீர். எ-று.

புதல்திராபும் என்னும் நாகத்தினீக்கிக்காப்பாற்றுகிறவர் நும் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை விகாரப்பெயரோடு படாமைக்குரியசாரியைவந்து புணர்ந்துநிற்பது இடவழுவமைதி. அயலினெயெச்சத்திரிபு. நுமஉம என்வருகலமஞூ. வடுத்தழும்பு அதுபோல்க்குற்றம பலரும அறியநிற்றலால வடு உவமையாகுபெயா. போகவிட்டோ போகவிட்டோ தொகுத்தல. மாணடேன மாள பகுதி. மாட்சிமைப்பட்டேன்னனும பொருளிலவநதால மாண பகுதி. வடு வஞ்சி எனபதற்கு வடுவினின்றுஞ்சி எனபபொருள கொள்ளலும ஒன்று. "அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டு-மெச்சமிலவே பொருள்வயினான" தொ-சொ-வேற்றுமை மயங்கியல்-௧௭-ஞ. (௬௬)

318. இ-ள். மன்னன் - அரியோதனன், எனக்கு நன்று ஆக - எனக்குக்குறைபாடில்லையாக, இந்த நாடு அறிய - இந்நாட்டிலுள்ளோரறிய, குன்றாத - குறைபடாத, நன்மைபலவும் கொடுத்தான் (அரசியல் முதலிய) செல்வங்கள் பலவற்றையுங்கொடுத்தான், என்றாலும் - என்றுசொல்லினும் (அவையும் அமையாமல் என்றபடி) மீண்டு - மீளவும், அவன்செய்த உதவிதனை-அத்த அரியோதனன்செய்த நன்றியை, யான்மறந்தால் - நான்மறப்போனுகில், தாமரையாள்-இலட்சுமி, சேர்ந்து (என்னை) அணுகி, திண்டுவளோ - பரிசிப்பாளோ என்று கூறினன், (பரிசியாள் என்றபடி) எ-று.

நாடு இடவாகுபெயர். மீண்டு வினையெச்சத்திரிபு. பல என்பதனிறுதியில் முற்றும்மை தொக்கது. இது பண்படியாகப்பிறந்த பலவின்பாற்படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுப் பெயர். பன்மைப்பகுதி, ஈறு கெடுதல் சந்தி, அ பலவின்பால் விகுதி. செல்வம்ஒழிதல் என்னும்பொருணிகழ்ச்சிதோன்றத் தாமரையாள்சேர்ந்து நீண்டவோ என்னும் தொழினிகழ்ச்சியால்உபசரித்தார். நன்மை பலஇருபெயரொட்டுப்பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர். உம்மைஉயர்வுசிறப்பு. ஒன்றாத எதிர்மறைபெயரெச்சம் ஒன்று பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, உசாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்சவிகுதி. உடன்பாட்டிலவரின் ஒன்றின என வரும். ஆவியனையார்கள் முதல் இதுகாறும் செய்யநன்றியறிதலின்மேல் நின்றன. (௪௬)

குந்திதேவி கூறல்.

319. இ-ள். குயில் அரும - குயிலிசையை யொத்த, மெல் மொழியாள் - இனியசொல்லையுடைய குந்திதேவி, கூர்ந்து (கன்னன் கூறியதைக்கேட்டுக்கவலை) மிகுந்து, நம்பி-ஆணிற்சிறந்தவனும், இயல் அரும (உரிய) இலக்கணம் நிறைந்த, வேல் வேலையேந்திய, நீள் அங்கநாடன் தன்னை - வளமிகுந்த அங்க நாட்டரசனுமாகிய கன்னனை (நோக்கி) உம்பர் - தெய்வத் தன்மையையுடைய, இகல் ஏறுபோல் - போரில்வல்ல நரசிங்கம்போல, உற்று -(போர்க்களத்தில்) வந்து, எதிர்ந்த அஞ்ஞான்று - (உன்னோடு போர்செய்ய) எதிர்ந்த அக்காலத்தில், தம்பியரைகொல்லற்க - (தருமன் முதலிய) உன் தம்பிமார்களைக்கொல்லுதலை, தவிர்என்றாள் -விடுவாயென்று கூறினாள். எ - று.

போரில் எவ்வாறு முடியுமோ என்று கருதினன் என்பது தோன்றக்கூர்ந்து என்றா, கூர்ந்து உரிச் சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம் கூர் பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. இதுகொல்கை என்னுந் தொழிற்பெயரின்முதனிலை யோடுமுடிந்தது. குயில் என்பது முதற்பொருள் அதில் இசை என்பது எஞ்சிநிற்றலால் சொல்லெச்சம்-இதனை அணியுள் உவமைத்தொகையென்பர். நம்பி ஆணிற்சிறந்தவன் - நங்கை பெண்ணிற் சிறந்தவள். கவலை சொல்லெச்சம்: மென்மொழியாள்கவலை கூர்ந்து உயர்திணையோடு கூட்டி முடித்தலால் திணைவழுவமைதி. தமபியர் ஒருமையிற் புன்மை வந்த வழுவமைதி. (௪௫)

சன்னை கூறுதல்.

320. இ - ள். பார்த்தனை - அருச்சுனனை, யான்கோறல் - நான்கொல்லுதல், அவன் கைபடுதல் (அன்றி) அவன்றனது கையாலிறத்தல், என்னும் வார்த்தை - என்கிற வார்த்தையை - மனமமகிழ்ந்து - மனங்களிகூர்ந்து, உரைசெய்தேன் - (பலரும் அறிய முன்னே) சொல்லி முடிவு செய்தேன், வேறகு, வேலால், பொரு - போர் செய்தற்குரிய, வெம்சமர்களத்து வெய்யபோர்க்களத்தில், அப்போது எதிர்ந்தால் - அக்காலத்தில் (போர்செய்ய) எதிர்ந்தால், ஆங்கு - அவ்விடத்து. மற்று ஒருவர் உம் தாம் - அருச்சுனனைவிட ஒருவரும், எதிர் - இல்லை எதிராவோரில்லையென்று (சன்னை கூறினன்) எ-று.

பிரதையின் புத்திரன்பார்த்தன் இது தத்திதாந்தபதம். கோறல்முதனிலைதிரிந்து விகுதிபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர் கொல் பகுதி, தல் விகுதி, லகரககேடுந் தகரததிரிபுஞ் சந்தி.

முதனிலைதிரிந்துவருந் தொழிற்பெயர் பேறு. வேற்று உருபு மயக்கம். மற்று வினைமாற்றுப் பொருளின் வந்த இடைச் சொல் - கைப்படுதல் ஏதுப்பொருளில் வந்தமூன்றும் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர். உம்மை தெரிநிலைப்பொருட்டு. பொருவெஞ்சமரக்களம் வினைத்தொகைக்குறிப்பு. எதிர் வாரா என்னும் வினைமுற்று ஈறுதொக்கு எதிர் என நின்றது. (கொள்வாருங்கள் வருநோ) என்பதனால் அறிக. (௧௯)

குந்திதேவிகூறுதல்.

321. இ-ள். ஆகம்உற (தனது) தேகத்தோடு பொருந்தத் தழீஇ - (கன்னனை) தழுவி, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், வெம் சரம் - கொடிய பாணங்களை, கோத்து எய்து - (நாணில்) ஏற்றிட்டெய்து, விறல் அழிக்கும் (எதிர்ந்தோர்) வன்மையைக் கெடுக்கும், நலமகனே - மிகுந்தவீரத்தையுடைய எனது புத்திரனே, பஞ்சவர் உள் - ஐவருள், பார்த்தன் உடன்மலைந்தால் - அருச்சுனனோடு போர்செய்தால், அஞ்சுதலைநாகம்- அஞ்சுதலையையுடைய அச்சுவசேனனென்னும் பாம்பை, இருகால்தொடர்ந்து ஒழிகென்று (ஒருகாற் றொடுத்தலன்றி) இரண்டாமுறை தொடுத்தல் ஒழிகவென்று, உரைத்தாள் - சொன்னாள். எ-று.

சரமழிப்பது. பஞ்சவருள் உள் கூட்டிப்பிரித்தற் பொருளில்வந்த ஏழாமுருபு. "உடையானரசருளேறு" என்பதனாற் காண்க. கோத்து என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் எய்து என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் அழிக்கும் என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் மகன் என்னும் வினைமுதற் பொருளையுங் கொண

டன. கோ, எய்பகுதிகள். ஐ ஈறு அஞ்சுபோலி. மரூஉ எனி னுமமையும். தழுவி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் ஈறு தோன்றாத் தழீஇ எனத்திரிந்து நின்றது தழுவு பகுதி. (௧௭)

322. இ-ள். செருக்கால - போர்செய்யும், தடம் கண்ணாள் - பெரியகண்ணையுடைய குந்திதேவி, தோந்து - மனந் தெளிந்து, வமபு அவிழ்தார் - வாசனையொடு மலர்ந்த மாலையையணிந்த, மன்னு - மன்னனே, மணிநெடுந்தோமேல-மணி நட்டிய நெடியதேரின்மேல், ஏறி - ஆரோகணித்து, நீ உம்பியைகொண்டு - நீ உன்தம்பியை (குறறேவல) கொண்டு, நிலலாய ஏல - நில்லாயாகில், ஒன்று அம்பு (அச்சுவசேனன என்னும) ஓரம்பினை, இருகால தொடாய ஆக-இரண்டு தடவை பிரயோகஞ் செய்யாதொழிவாயாக, நான வேண்டுவன என்றாள - நான (இந்தவரத்தை) வேண்டுகின்றேனென்று சொன்னாள். எ-று.

கால்ககருதல். உன்தம்பியர் உம்பியர் மரூஉ. நில்லாய உடன்பாடு எதிர்மறை இரண்டிற்கும் பொது. இங்கு எதிர்மறைமேல நின்றது நில பகுதி, ல சந்தி, ஆ எதிர்மறை விகுதி, அணைத்தும ஒருபகுதி, ஆய் ஏவல் ஒருமை விகுதி; விகுதியின் ஆ முதறகுறை. உடன்பாட்டில் வரில் நிலபகுதி ல் சந்தி, ஆய விகுதி. ஏல வினையெசச விகுதி இது குறிப்பினுல வினையெச்சத்தின மேல் நின்றது. ஆக வியங்கோள் விகுதி இது வழக்கு. வேண்டுவன வகர இடைநிலை நிகழ்காலத்தின மேல் நின்றது. ந-ப-கஅ-கூ-இல் "ஈங்கே" என்றமிகையால்.

323. இ-ள். என்மக்கள் ஐவர்க்கு உம - என்துபுத்திராக

னாகிய ஐந்துபேருக்கும்,மூத்தாய-மூத்தவனே, எழில உறை யும - பொலிவுமிகுந்த, மினஒக்கும-மின்னலையொத்த, பைம பூண - பசிய ஆபரணத்தையணிந்த, விறல வீரா - வெற்றி யையுடைய வீரனே, வனமைகண - வலிமைகளுள், வெம திறல - மிகுந்தவலிமையையுடைய, மாநாகம - பெரிய அச சுவசேனனென்னும பாமபினை, இரணடு ஆவது எயயாமை- இரண்டிதடவை பிரயோகஞசெயயாமையாகிய, இந்தவரம- இந்தவரத்தை, நான்இனறு வேணடுவன - நானிபபொழுது வேண்டாநின்றேன (என்று சொன்னாள) எ-று.

எல்லாபபாணங்களின வலிமைகளுள்ளும இது மிகுந்த வலிமையையுடைய தெனபாள வனமைகண வெந்திறல எனறாள. வெம்மைஎனனும பணபு மிகுதிமேல நின்றது. மக கள காரணபபெயா மகபகுதி, அகரவீறுதொகுத்தல, கள பலாபாலவிகுதி. மூத்தாய விளிவேற்றுமை. மூ பகுதி, த இடைநிலை, ஆனவிகுதி, தகரததோற்றமும னகரம யகரம ஆகததிரிதலும சந்தி. முதுமை எனனும பகுதி ஈறுகெட்டு முதனீணடது. எழில தொழிறபெயா எழுபகுதி, உகரககேடு சந்தி, இல விகுதி. ஆவது கட்டுரைச்சுவைபபொருளிலவந்த இடைசசொல. எயயாமை எதிாமறைத தொழிறபெயா. எய பகுதி, ய சந்தி,ஆ எதிர்மறைவிகுதி, உனைதநும ஒருபகுதி, மைவிகுதி.உடனபாட்டில வரில எயதமை,எயகினறமை என வரும. இது தனித்துநினறு முடிவு பெறுதலால முச்சகம ''முத்தகச்செயயுட்டனிநின்று முடியும'' எனபதனால அறிக. கனனன கூறுதல

324. இ-ள. கோவேந்தனபாரி - அரசாக் கரசனாகிய பா ணடுவினமனைவியே, இரவலாகக உம - யாசகாககும, அந்த

ணர்கக்கும் - மறையவர்க்கும், வேண்டுவது - வேண்டிய பொருளை, ஈவேன (மறுது) கொடுப்பவனுகியயான, அரவு-அச்சுவசேனனை, இருகால - இரண்டுதரம, எய்யானமை - பிரயோகஞ்செய்யாமையை, வேண்டில - நீவேண்டுவாயாகில், குரவா - (இருமுதுகுரவருள் ஒருவா)பணி-பணித்ததினின்று, மாறுகொள்வன ஒ - மாறுபடுவேனே, தணியாது சொல்லென்றுன - (இருப்பின) மறையாது கூறுபவென்று சொன்னுன. எ-று.

இதுகுரவாசொறபிழையாமைமேல்நின்றது. இரவலாதொழிலடியாகபபிறந்த பெயர்சசொல,இரவல(யாசகித்தல) பகுதி,ஆபலாபால விகுதி. அந்தணாசமுதாய ஆற்றலமேல நிற்றலால இடுகுறிபபெயா. பகுதி விகுதி முதலிய உறுப்பாற்றனமேல் நிற்பில காரணபபெயரில் வரும. வேண்டுவது வினையாலணையுமபெயர். குரவா. காரணபபெயா. குரவு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆபலர்பால விகுதி. குருகுரவு என வந்தது. பணிமுதனிலைத தொழிறபெயா இதனிறுதியில நீக்கப்பொருளில வந்த ஐந்தனுருபு தொக்கதல. கோ உயாதிணையியற்பெயா ஆதலால கோவேந்தன என்னுந தொடாக்கு அரசாககரசன எனறும. பாரிவட மொழித்திரிபுதற பவம. காப்பாற்றுகிறவள எனபது பொருள். (௨0)

325. இ - ள். நாகம் - (அச்சுவசேனன) என்னும் பாணத்தை, இருகால் - இரண்டுதரம, தொடாது ஒழியவேண்டும் என்று - பிரயோகஞ் செய்யாதிருக்க வேண்டுமென்று, ஆக உரைத்தீர் - பொருந்தசசொன்னீர், அதுகேண்மின - அசசெயலைகசேளும், வேகத்து - விரைவோடு, ஒருகால் - ஒருதரம்,

தொடுத்தால் (ஒருபாணத்தை) பிரயோகஞ்செய்தால், உது பிழைத்தால் - அப்பாணந்தப்பில், யான் - நான், பின்னும் - மீட்டும், இருகால்தொடாது ஒழிவேன் - (அதனை) இரண்டாந்தரம் (கையாலும்) பரிசிக்கா தொழிவேன் (அது எனதியற்கை யென்று கூறினன்).

இது கன்னன் தனது வீரத்தின் மேம்பாட்டையுணர்த்தியது. பின்னைப்பின்பு, இது மீட்டு என்னும்பொருள் மேல்நின்றது. நகத்திற்பிறந்தது நாகம்; இது தத்திதாந்தபதம். மலையினிடத்ததாவது அல்லது மரத்தினிடத்ததாவது. நகம்சஞ்சரிப்பில்லாதது. கேண்மின் முன்னிலைப்பன்மை யேவல்வினைமுற்று. கேள் பகுதி, ளகரம் ணகரமாகத்திரிந்தது சந்தி, மின் விகுதி. கேளும் என வழக்கில்வரும். அத்துச்சாரியை வினையெச்சப்பொருளில் வந்த மூன்றனுருபின்பொருள்மேல் நின்றது. "குறுகலோடும்" "வரலோடும்" என்பனவற்றுற் காண்க. (உக)

குந்திதேவி கூறல்.

326. இ - ள். புத்திரனே - புதல்வனே! தருமன் ஒடு, வீமன் - தருமபுத்திரனோடு வீமனும், தனஞ்செயன் உம் அல்லால் - அருச்சுனனுமன்றி, இருவர் உம் - நகுலசகதேவரும், பொருகளத்து வந்து - போர்க்களத்தில் வந்து, உன் ஒடு ஏன்று - உன்னோடெதிர்த்து, முட்டி - தாக்கி, நேர்வந்தால் உம் - போர்செய்யினும், கொல்லாய் என்று - (அவர்களை) கொலைசெய்யாயென்று, நான் உற்று ஓட்டினேன் - நான் (உன்னை) அடைந்து வரையறை செய்தேன், வேண்டுவன் (இதுதான்) இரக்கின்றேன் (என்று குந்திதேவி கூறினாள்) எ - று.

பதவுரை.

தருமனைமுதலிய மூவருமபோரில்மிகவும் வல்லவர்; நகுலன் சகதேவன அவாகள் போற சிறநதவரல்லா எனபாள வேறுபிரித்துக் கூறினள். வீமசேனன நடுக்கஞ்செயயும் சேனையையுடையவன. பினமொழிதொக்கு முனமொழி அப பொருள்மேல் நினறது. முனமொழி தொககுப பினமொழி அபபொருள மேல்வருதல இநதிரகோபமகோபம எனககாணக. தருமபுததிரன தருமன என்பதும் அது. தநஞ்செயன பொருளால் திககிலுளளவரை சு செயிததவன-ஏனறு இறநத கால வினையெச்சம ஏல்பகுதி, லகரம ணகரம் ஆகததிரிதல சநதி, ற இடைநிலை, உ எசசவிகுதி. ஒட்டினேன இறநதகாலததனமை யொருமை வினைமுறறு ஒட்டுபகுதி. (உஉ)

கனனன் கூறல்.

327. இ-ள். பொனனே - இலடசுமியே, எனையயநத என்னைபபெறற, பொனகொடியே - பொற்கொடி போனறவளே, மினநோ இடையாய - மின்னலையொத்த இடையையுடையாய், அன்னய - தாயே, இனறு - இபபொழுது, உனக்கு மறுபபன ஓ - உனக்கு (கூறியவுறுதி மொழியை) மறுப்பேனு (மறுப்பேனுகில) முன ஏ-தன்முன்னே, பெறற தாய்வேணட (தனனை) பெற்றதாய இரக்க, மறுததான் என னும்வார்ததை - மறுத்தா னென்னுமொழி, உலகு - உலகில உற்று அழியாநிற்கும - பொருந்தி யழியாமல் நிலைபெறும். எ-று.

வார்த்தை பழிச்சொல் - இச்செயப்படுபொருள் வினைமுதலாய் செயப்படுபொருள்குனறியநிற்கும் எனனும் வினைமுறறோடுமுடிநதது. பெற்ற எனனும் இறநதகாலபபெயரொச்

சம தாய எனனும் வினைமுதறபொருளோடு முடிநதன. முன எனபதனிறுதியில பிரிநிலை ஏ தொகுத்தல இது இசைசசொலலாயினும இடததை யுணாததிய பெயாததனமைப படுகினறது. அழியா ஈறுதொக்க எதிாமறைத தெரிநிலைவினையெசசம. வாாததை உறறுஅழியாநிறகும் - ஓா எழுவாயினபயனிலையாகியஇடையினினறஎசசங்கள தனிததனியாயநிறகும எனனுமவினைமுற்றின முதனிலையைக்கொணடன. (உரு)

328. இ - ள். கொறறமருடையால் - வெண்கொறறக்குடையினுல, உலகு ஆணட - உலகினையாண்ட, கோவேநதன தேவி-பாணடுமகாராசாவின தேவியே, பெறறஉனக்கு (எனனைபெறறவுனககு, அரிது (யாது) அரிது (எலலாம்உன்னுடையன) நான-யானே, போ ஆழி - பெரியகடல் (சூழநத) வையகதது - உலகில, மறறொருவா - பிறா, வேண்ட - இரகக, மருதவன - மறுககாதுகொடுபபவன, படை ஆனபோதினகண (போாமுகததில) ஆயுததைததொடுஙகாலத்தில், பாா (செயலால்) பாராய. எ - று.

தேவி அண்மைவிளி. ஆழி வினைமுதற் பொருளில வநத தொழிறபெயா ஆம்பகுதி, இ விகுதி. படை கருவிப பொருளில்வநத தொழிறபெயா-படுபகுதி, உகரக்கேடுசநதி, ஐ விகுதி.மறறொருவர் பிறிதுபொருளிலவநதமறறெனனும் இடைசசொல் விகாரப்பட்டுநின்ற ஒன்று எனனும் எணணுபபெயரோடு கூடி ஒருசொன்னீா மைத்தாயநின்ற மறறொரு பகுதி, வ் சநதி, அர்பலர்பால்விகுதி. இதுபெயர்ப்பொருளையுணர்த்திப்பெயர்ச சொல்லாய்நின்றது. நான் என்பதனிறுதியில் பிரிநிலை ஓகாரம் தொகுத்தல். ஓ அசைநிலை. ஆ லுருபு கருவிப்

பொருட்டு. மருதவனை என்னும் வினைமுற்று ஈறுதொக்குமருத னனின்றது. (உச)

329. இ-ள். மற்றவர்க்கு - பிறர்க்கு, எனை - சிறிதும், மருதனனை - மறுக்காது கொடுக்கும் என்னால், வாய்ந்த வரம் - செய்யக் கூடியவரத்தை, பெற்றாய் - அடைந்தாய், பெற பேசல் வேண்டும் ஓ (அதனை மீட்டும் பெற) பேசுதல் தக்கதா, கற்றபோர் - பயின்றபோரில், வெல்லும் கணை - வெல் லும் அச்சுவசேனனென்னும் அம்பை, ஒருகால் தொட்டால் உம் - ஒருதரம் (அருச்சுனன்மேல்) பிரயோகஞ்செய்தாலும், நாலவரை உம் (அவனொழிந்த) தருமன் முதலிய நாலவரை யும், ஒரு கால் உம் - ஒருபோதும், படி - உலகில், கூறது கொல்லேன் (உனக்குக் கூறியதைக் கருதி) கொல்ல மாட் டேன். எ-று.

தருமனொடு என்னும் செய்யுள் முதல் இச்செய்யுள் காறும் கூறிய சொற்பிறழாமைமேல் நின்றன. சாரியையேற் றுநின்ற என் என்னுங்குறிப்பு வினைமுற்றுச் சிறுமைமேல் நின்றது. ஐ உருபு மயக்கம். கற்ற என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் போர் என்னும் செயப்படுபொருளோடு முடிந் தது. ஒருகால் என்பதனிறுதியில் தெரிநிலையும்மை தொக்குத் தல். தொட்டால் என்னும் வினையெச்சம் தொடுவேன் என் னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் அதனிறுதியினின்ற உம்மை யும் தெரிநிலைப்பொருட்டு. "அவனுக்குக்கொடுத்தாலுங்கொ டுப்பன உனக்குக்கொடேன்" என வழக்கில் வருதல் காண்க.

330. இ-ள். அம்மே - அன்னையே, நீர் வேண்டிற்று - நீர் வேண்டியதொன்றை, பெற்றீர் - அடைந்தீர், அது ஈந்தேன்.

அதனை (நானும்) தந்தேன், இங்கு - இவ்விடத்தில், நான் உம்மை வேண்டுவது-நான் உம்மை இரப்பதாகிய, ஒன்றுஉண்டு- ஒருசெயலுண்டு (அதுயாதெனனில்) செம்மை அலர் - செந்நிறம்பரந்த, கதிர் - கிரணத்தையுடைய, வேலவையான- வேலையேந்திய கையை யுடையவனாகிய, அருச்சுநன் கை பட்டால - அருச்சுநன் கையால (நானபோரில) மடிந்தால, பல் அரசர் முன் ஏ (போர்க்களத்திலுள்ள) பல அரசர்கள முன்னே, முலை தருவீர (உன புதல்வனெனறறிய) முலைப்பாலூட்டி நிற்பீர. எ-று.

அருச்சுநன் வெண்மை நிறமுடையவன. அம்மை அம்மே விளிபுருபு. ஐகாரம ஏகாரம ஆகததிரிதல ந-பெ-௩௧௬-சூ. இலமன் என்ற மிசையால. பெறறீர வினைமுற்று எச்சமாய்ப் பெற ●னனும்பொருள்மேலநிறறலால விரைவு பற்றிவந்தகாலவழுவமைதி ஷை-பொ-௩௩-சூ. ஒன்று பண்பாகுபெயர். முலைபாலமேல நிற்றலால முதலாகுபெயர், வேண்டிறறு வனெருடர் குறறியலுகரம ஆதலால வருமொழி முதல் வல லெழுத்து மிக்கது ஷை - உயி-௩௧-சூ. முன என்பதனிறுதியில பிரிநிலை ஏ தொக்கதல. ஈந்தேன தனமை யொருமை இறந்தகால வினைமுற்று ஈ பகுதி. (௨௬)

331 இ - ள். தாரபொலியும்-வெற்றிமாலையால் விளங்கும தோளான் - தோள்களையுடையவனாகிய, தடம்சிலைகை - பெரியவில்லையேந்தியகையையுடைய, பார்த்தன்ஆல் - அர்ச்சுனனால், போர்க்களத்தில் - யுத்தகளத்தில்,யான்மாண்டபோது அகத்து - நானிறந்தகாலத்தில், அமர்உள்தாக்கு - போரில மோதுதலையுடைய, தேர்வேந்தர்காண - தேரையுடையஅரச

ர்கள்காண், செருக்களத்து - அப்போர்க்களத்தின் கண்ணே, நீர் ஆங்குவந்து - நீர் அவ்விடத்துவந்து, ஆர் அமுதம் தருவீர் - பெறுதற்கரியமுலைப்பாலூட்டுவீர். எ-று.

தாக்குமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். காலங்கரந்தபெயரெச்சமாகக்கொண்டால் தாக்குமென்பொருள்படும். காணென்னும் நிகழ்கால வினையெச்சம் தருவீரென்னும் முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது. செருக்களம் என்னுந்தொடர்முன் அகரச்சுட்டுத்தொக்கதல். ஆர் அருமையென்னும் பண்புப்பகுதியினாற்றிலுள்ளன கெட்டு முதனீண்டது. ஈறுகெட்டு முதனீண்டு 'முற்றுமற்றொரோவழி' என்றதனால் முற்றியலுகரங்கெட்டு நின்றதெனினுமமையும். தாரப்பொலியும் ஏதுப்பொருளில்வந்த மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகையாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கது. தடஞ்சிலை உரிச்சொற்றொடர். (உஎ)

332. இ-ள். போர்க்களத்து இல் - யுத்தபூமியில், யான் பொருது - நான்போர்செய்து, பொன்றினால் - மடிந்தால், தீக்கடன் உம் - தகனகிரியைகளையும், நீர்க்கடன் உம் - திலதர்ப்பணமுதலிய கிரியைகளையும், எம்பியால் - தருமன்முதலிய என்தம்பிமார்களால், சேர்க்கும் - பொருந்திய, மருமலரும் தாரார் - வாசனையொடு மலர்ந்தமாலையையணிந்தவர்களாகிய, மணிமுடியார்காண் - இரத்தினம் அழுத்திய கிரீடத்தையுடைய அரசர்கள்காண், செயவிப்பீர் - நடப்பிப்பீர், உரிமை உடன் - உரிமையோடு, உவந்து - வெறுக்காது, செய்மின் (இடையிலுள்ள கிரியைகளையும்) செய்யுங்கள். எ-று.

தீக்கடனுக்கும் நீர்க்கடனுக்கும் இடையிற் சில பெண்களால் நடப்பனவும் உளவாதலால் உவந்து செய்மின்

எனத் தனவினையாற் கூறினான். நீக்கடன நீாக்கடன் உருபும பயனும் உடன்றொகக்குவந்த மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடாகள். பொருது இறந்தகாலவினையெச்சம பொருபகுதி, த இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி-இது பொனறினானென னும எதிாகாலவினையெச்சத்தின முதனிலையோடு முடிந்தது பொன்று பகுதி. எனறம்பியா எமபியா மரூஉ. சேர்க்கும தன்வினைபபொருளில் வந்த பிறவினைப பெயரொச்சம "நிலா யாமா சோக்கு நெடுங்குன்றநாட" எனபதனுற காண்க. உடன உருபு வினையிலுடனிகழ்ச்சிபபொருட்டு. (௨௮)

333. இ-ள் உனஉடையமைந்தாக்கு - உன்னுடையபுத்திராகளுக்கு, இ உண்மைதனை - இந்தவுண்மையை, உரைக்கில (நீா) எடுத்துச்சொன்னால, அன்னவாகள - அத்தருமன முதலிய ஐவர்களும, பாகம் - (தமக்குரிய) பாகத்தை, எனக்குப அளிப்பாா - எனக்கேகொடுக்காநிறபா, யான அதனை - நான அப்பாகத்தை, பின - பினபு, ஈங்கு - இவவிடத்து, என்று தோழற்கு ஏ - எனனுடைய சினேகனாகிய துரியோதனனுக்கே, கொடுப்பேன - கொடுக்காநிறபேன, ஆதல ஆல்-ஆகையால, ஆங்கு - அவவிடத்து, அவாகட்கு அரசு இலலை - அத்தருமனமுதலிய ஐவாககும் அரசியல் இல்லை (என்று கன்னன கூறினான) எ - று.

உரைக்கில எனனும் வினையெச்சத்தினீறு இறந்தகாலத்தின்மேலநினறது. மைந்தர்காரணபபெயர்மைந்து (வலிமை) பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, அர்பலாபாலவிகுதி. ஈங்கு தனமை யொருமையிலும, கொடு ஆங்குபடாக்கைககணணும்வருதல் வழாநிலை. எனக்கு என்பதனிறுதியில் பிரிநிலை ஏ தொகுத

தல. அன்னவர்கள் சுட்டிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பலர் பாற்படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல் அ பகுதி, ன் விரித்தல் விகாரம், னகரமும்வகரமுமதோன்றுதல் சந்தி. அர் விகுதிப்பொருள் விகுதி, கள்விகுதிமேல்விகுதி. (உக)

குந்திதேவிசெய்கை.

334. இ - ள். முன்செய்தபாவத்தால் - (நான்) முற்பிறப்பிற்செய்த பாவத்தினுல், மூத்தாய (ஜவாகரும) முன்பிறந்த வனுகிய கன்னனே, உன்னைப்பிரிந்தேன் - உன்னைப்பிரிந்திருந்தேன், என்செய்தால் - என்னபுண்ணியஞ்செய்தால், இப்பிழைதான் - இந்தப்பாவம், தீருமென்ன - கழியுமென்று, பொன்செய்த - விசித்திரமாக அலங்கரித்த, மட்டு அவிழுமதாரன ஐவாசனையோடுமலர்ந்த மாலையையணிந்த கன்னனை, மார்புஉற - மார்பிலழுந்த, தான் அணைத்து - தானிறுகத்தழுவி, விட்டு (தழுவியதையை) நெகிழ்த்து, அவள் உம் விரைந்து மீண்டாள் - அக்குந்திதேவியும்விரைந்து திரும்பாநின்றாள். எ-று.

இடைக்குறையாய் நின்ற எவன் என்னுங்குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர் புண்ணியத்தின் மேல்நின்றது. என் செய்தால்ஆசகப்படுபொருளில்வந்தஇரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர். அணைத்துவிட்டு என்னுமவினையெச்சங்கள் ஒன்றனை யொன்று கொண்டு மீண்டாள் என்னும் வினைமுற்றினமுதனிலையோடுமுடிந்தன. மீண்டாள்விரைவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. (௩0)

335. இ - ள். பார்ஆளும் - உலகினையாளுதல்காரணமாய பாண்டவர்க்கு ஆ - பாண்டுபுத்திரர்பொருட்டாக, என்மகனை. என்துபுத்திரனுகிய கன்னனை, கோள்நாகம் - குற்றத்தை

(செய்யும) அசசுவசேனனை, வேண்டி (இரண்டுதரம்எய்யா மல்) வேண்டி, கொலைசெய்ததேன - கொலைசெய்யவுடம்பட் டேன், ஆனலஉம் - ஆயினும, பாவம் இது-பாவமாகிய இச செய்கை, தேவர்க்கு ஆங்கு இல ஓ (என்னையேயிட) கண்ணனுக்கு இல்லாதுபோமோ, திரிவு இல ஓ (அவரிடத்து) செல்லுதலில்லாது என்மேல வந்து தீருமோ, தாங்கு இல ஓ- (அவரும) சுமததலில்லையோ, யாவர்க்கு ஆம ஓ-யாவரிடதத சாமோ (நான அறியேன என்று குந்திதேவி மனந்நொந்து கூறிக் கவலையடைந்தாள.) எ-று.

பாண்டு புத்திரா பாண்டவர் இது தத்திதாந்த பதம்: ஆளும என்னும் பெயரெச்சம் ஆளுதல என்னும் தொழிற் பெயாபபொருளில் வந்தது "நினமுகங் காணுமருந்தினேன" எனபதாறசாணக. பாா காரணப்பெயா பர வினைபபகுதி, முதனீளுதல்விகாரம், றறகரங்கெடுதல சந்தி. "கிழுவீழ்" என விழுதினமேல் நிறறல்காணக. விகுதியொடு கூடிநின்ற சுட்டு, பாவததினமேல நிறறலால பாவமிதுஎனனுந்தொடா இருபெயரொட்டுப் பணபுததொகை. தேவா உயாவின கண வந்த பால்வழுவமைதி.- ஆங்கு அசைநிலை. ஓஐயபபொருட்டு. யாவாககாம் எனபதனிறுதியில் ஓகாரம தொகுததல. (௩௧)

336. இ-ள். நல் தவததின மிககோன (கொடைமுதலிய) நலல தவத்தில் உயர்ந்தோனாகிய கன்னன, ஆர் அணங்கே- அரிய தெய்வப்பெண்போலவாய், பாரதத்து உள்பட்டேன் ஆயில்-பாரதபபோரி லிறந்தேனாகில் (வருதல் இல்லை) பட்டேன ஆயில - இறவேனானல், பாண்டவர் பால்;- பாண்டு புத்திராகிய தருமன முதலியோரிடத்து, நான ஆர்வம் ஒடு

வருவேன் - நான் விருப்பத்தோடுவருகிறேன், சீர் மிகுந்த உன - சிறப்பு மிகுந்த வுனது, பொன்கமலம் - பொன்னிறமாகிய தாமரை மலர்போன்ற, பாதம் பணிகின்றேன் - திருவடியை வணங்காநிற்பேன், போம் என்றுன - எழுந்தருளும் என்று கண்ணன் கூறினான். எ-று.

செய்ந்நன்றியறிதல், சொற்பிறழாமை, குரவர் சொல் தவறாமை, வீரத்தின்மேம்பாடு, கொடை, கொடுத்ததுமறுமை முதலிய நற்குணங்களை நற்றவம் என்றார். ஆயில் என்னும் வினையெச்சம் பாரதத்துட்பட்டேன் என்பதனோடு கூடுதலால் கடைநிலைத்தீவகவணி வருதலில்லை சொல்லெச்சம் "பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார்" என்பதில் புரிந்தார் இடைவிடாது சொல்லுதல்மேல் நிற்றல்போல இங்கு வணங்குதல் மேல் நின்றது. மிகுந்த அகரவீறு தொகுத்தல். (கஉ)

குந்திதேவிசெய்கை.

387 இ-ள். மாயன் உடன்நிற்க - கண்ணன் தன்னோடுநிற்றலால், மலஉயர்தோள் - மலயுத்தத்தால் ஓயாத தோளையுடைய, பார்த்தன் - அருச்சுனன், இவனைகொல்லும்என - இக்கண்ணனைக் கொல்லுவானென்று, குலையா, (மனம்) நிலைகலங்கி, நல்லமலர் - நல்லவாசனையையுடைய மலரை [அணிந்த) கார் ஆரும் - மேகத்தையொத்த, பூகுழலாள் - பொலிவையுடைய கூந்தலையுடைய குந்திதேவி, நினைந்து (வருங்கேடுதியை) நினைந்து, காதல் ஓடு (புத்திர)விருப்பத்தால், கண் இணைகள் - இரண்டுகண்களும், நீர்வாரபோனாள் - நீர்சிந்தப் போயினாள். எ-று.

மாயன் மாயையில்வல்லவன். கொல்லும் திணைபாலகட்குப் பொதுவாகிய வினைமுற்று, பார்த்தன் என்னும் சிறப

புபெயரால பொதுமை நீஙகி உயாதிணை யாண்பானமேல் நினறது. காரகாரணபடெயா கருமைபணபுப பகுதி, ஈறுகெடுதலும முதனீளுதலும சநதி, இது மேசததனமேல நிறறலால பணபாகுபெயா. வாரனனும சினைவினையெசசம போனுள் எனனும முதலவினைமுறறின முதனிலையோடு முடிநதது. வாரபகுதி. குலைடாசெயபடா எனனும வாயபாட டிறநதகாலவினையெச்சம. நிறககாரணப பொருணமேல நிறறலால இறநதகாலவினையெசசம. (ருரு)

338. இ-ள். வேயஅனையதோளாள - மூஙகிலை யொதததோளையுடைய குநதிதேவி, வெனறி - வெறறியையுடைய, நெடுவேல - நெடியவேலை (ஏநதிய) விசயனமேல - அருசசுனனமேல, கணைகள வேறுஆக - மறறைபபாணஙக ளொழிய (அசசுவசேனன எனனும பாணததை) எனறுஉம - எபபொழுதும், இருகாலதொடாமை ஆகி (சனனன) இரணடுதரம பிரயோகஞ்செயயாதவனாகச செயது, அங்குவிரைநது சென்று - (கணணமூர்த்தி இருககும) இடததிறகு விரைநது போய, கோயிலகுறுகி (அவாஎழுநதருளியிருககும) கோயிலையடைநது, குலமாலுககு - சிறநத கணணமூாததிககு, உறறு உரைதததாள - பொருநத (விடாது) கூறினாள். எ-று.

விசயன விலலால் வெறறியை யடைநதவன. குநதிதேவிவேணடியது அசசுவசேன னெனனும பாமபை யாதலால கணைகள வேறுகளனரர். உறறு செயவெனெசசததிரிபு. வெனறிதொழிறபெயா வெலபகுதி, தி விகுதி, லகரமுந தகரமும றகரமாகததிரிநல் சநதி, றகரம் னகரமாதல் மெலிததல விகாரம். கோவில் கோயில இலககணபபோலி, கோயில

ஏறும் ந - மெ - உகூ - சூ அலகிரியாது - ஷை - உரு - ககூ - சூ இல் "விகாரத்தியல்பும்' என்ற விதி பெறாது. வெங்கணைகள் எனவும் பாடம் உண்டு. (௩௪)

கண்ணமூர்த்திசெய்கை.

939 இ - ள். தாரணிமேல் - உலகின்கண், முன் ஒருகால - முன்பு ஒருகாலத்தில், வல்நெடும்புள்வாய் - வலியநெடியபறவையின்வாயை, பிளந்தமால்-பிளந்தகண்ணமூர்த்தி, எழில்-தோற்றத்தையுடைய, மணித்தோள் - மணிகட்டியதோள்கள், பின் ஆக-பின்னேவர, சேனை (யானைமுதலிய) படைகளை, முன்னேசெல-முன்னேபோம்படி, பணித்து-ஏவி, ஏனை(முன்னும்பின்னும்) ஏதி ...டையிசை, ஆக-ாறுக, வானவர்முன்னேசொரிகாண, ... நெடுந்தேரேறினன்-நெடியதேரின் மேல ஆரோகணித்தான். எ-று.

தன்னைக்கொல்லக் கொக்கின்வடிவமாய்வந்த ஒரு அசுரனது வாயைப்பிளந்தார் என்பது புராணவரலாறு. அவ்வசுரன் பெயர் பகாசுரன். செலப்பணித்து எனவும்பாடம். பணித்து இறந்தகாலவினையெச்சம் பணி பகுதி, த் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. ஆகப்பணித்து என்னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய ஏறினான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைக்கொண்டன. வாய்பிளந்த வொருமொழி வல்லெழுத்தியல்பாதல் ந-மெ-உக - சூ - இல் மேல் என்றமையால். (௩௫)

340 இ - ள். கொடி-கொடிபோல (விழும்) மாரி-மழைத்தாரையை, தடுத்த - (கோவர்த்தனகிரியால்) தடுத்த, மாரி அணையில் - வலிமையமைந்த ஆதிசேஷனாகிய சயனத்தில

(எழுந்தருளிய) மால் - கண்ணமூர்த்தி, வரி-வரிபொருந்திய திண்-வன்மையையுடைய, அரவக்கொடியான் - சர்ப்பக்கொடியையுடையவனாகிய துரியோதனன் (செய்த) வஞ்சனையை வென்று - வஞ்சனையைக்கடந்து, பரிவாரம்-தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும். பார்வேந்தர் - உலகினையாளும் அரசர்கள், சூழ-சூழ்ந்துவர, மூரிகொள்-பெருமையமைந்த, தீஆல-வேள்வித்தீயால், ஒலிமுழங்கு - வேதவொலிமுழங்காநிற்கும், மாநாடு-பெரியஉபப்பிலாவியத்தை, அணைந்தான்-சேர்ந்தான். எ-று.

தார் தாரை, பிரிதல் பிரிதல் எனவழங்குதல் போல முறி முரி எனவந்தது எனக்கொண்டு, ஆலிலையாகிய சயனத்தில் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. துரியோதனனுடையகொடுமையை யுணர்த்துதற்கு அரவக்கொடியான் என்றார். நந்தன்முதலியோர் தனக்கு இடும்பலியைக் கண்ணமூர்த்தியினனுஞையாற்றவிரப்ப, அதுகண்டுதேவேந்திரன்மனம் புழுங்கிச்சத்த மேகங்களையும் ஏவ, அவற்றாற்றுன்பமடைந்த பசுக்கூட்டங்களைக் காத்தற்பொருட்டுக் கோவர்த்தனகிரியைக்குடையாக எடுத்தான் என்பது புராணவரலாறு. மாரி கொடி என்பதற்கு மழையாகிய கொடுஞ்செயல் எனப்பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. கொடி பண்படியாகப்பிறந்தபெயர்ச்சொல் கொடுமைபகுதி, ஈறுகெடுதலும் உகரத் திரியும் சந்தி, இ பெயர்விகுதி. வென்று சூழ என்னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாய் அணைந்தான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைக்கொண்டன. மூரி முரி, தீயால தியால் குறுக்கல் விகாரம் "திருந்தார் நன்றென்றேன் றியேனே" என்பனுற் ஜறீ F.

(௩௬)

341. இ - ள். ஓதம் வண்ணன் - கடல்போலுங் கரியநிறத்தையுடைய கண்ணமூர்த்தி, பலநாடுகடந்து - (இடையிலுள்ள) பலநாடுகளைக் கடந்து, நல நெறிகள் நீங்கிப்போய் - நல்ல வழிகளினின்று நீங்கிப்போய், காடும்மலையும் யாறும் - காடு மலை ஆறும் ஆகிய, கை - இடத்தை, கடந்துபோய் - தாண்டிச் சென்று, கோடாத (நடுநிலைமையினின்றும்) தவறாத, செங்கோல் - நீதியை, நடத்தும் - செலுத்தும், தருமனகர் - தருமனது உப்பிலாவியநகரை, சென்று - அணுகி, அங்கு அடைந்தான் - அங்குச்சேர்ந்தான். எ - று.

செங்கோல் என்னும் உவமைப்பெயர் உவமிக்கப்படுபொருளாகிய நீதியின்மேல் நிற்றலால் உவமையாகுபெயர். கோடாத என்கிறமறைப்பெயரெச்சம் கோடு பகுதி, உகரங்கெட்டுச் சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, து சாரியை, உகரங்கெட்டுச்சந்தி, அ எச்சவிகுதி. இப்பகுதி கொடுமை என்னும் பண்படியாகப்பிறந்தது. நெறிகணீங்கி நீக்கப்படுபொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். கடந்து நீங்கிப்போய் கடந்துசென்று என்னும்வினையெச்சங்கள் அடைந்தான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைத் தழுவித் தனிகொண்டன. கடவினைப்பகுதி. கை இடம். (௩௭)

கண்ணமூர்த்தி கூறல்.

342. இ - ள். நாகக்கொடியானைக்கண்டது உம் - துரியோதனனைப்பார்த்ததும், நல நெடுந்தேர் - நல்லநெடிய தேரில் வல்ல, மேகம் கொடியான்தன் - மேகக்கொடியை யுடைய விதுரன், தன வில் இறுப்பு உம் - தனது வில்லைமுறித்ததும், பாகத்து ஆல் - (உங்களுக்குரிய) பாகமுறையால், ஐந்தூர

களவேண்டியது உம் - ஐந்தூர்களை (துரியோதன னிடத்து) இரந்ததுவும், வேண்டாமறுத்தது உம் (நான்) இரக்க (அவன்) கொடேனென்றதும், நயந்து - விரும்பி, நஞ்சு ஊர - நஞ்சு போலக்கோபந்தலைக்கொள்ள சொன்னனன். கூறினன். எ - று

ஐவர் ஆகலாலபாகத்தால் என்றார். கண்டது, வேண்டியது, மறுத்தது, இறுப்பு என்னுந்தொழில் நிகழ்ச்சியாலவருங்காரியங்களை அந்தொழில்களாற்கூறியது உபசாரவழக்கு. துரியோதனனை நீகருணைதரையம் விதுரனென்றியையுங்கூறுவார் நாகக்கொடியான் மேகக்கொடியான் என உடைமை மேல் ஏற்றிக்கூறினார் கண்டதுவும் மறுத்ததுவும் வருமொழி முதலில் உயிர்வரக்குற்றியலுகரங் கெடாதுடம்படு மெய்பெறுதல் ந - உயி - கஐ - சூ - இல் ஓடும் என்றமையால். கொல்லுந்தன்மையில் இரண்டுமொரு தன்மைய ஆதலாலகோபத்தை நஞ்சு என்றது உவமையாகுபெயர். (௩௮)

343. இ-ள். கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, அரவு உயர்த்தோன் - துரியோதனனது, கோயில் கண் நின்றும்போய் - கோயிலிடத்தினின்றும் போய், வெற்றி - வெற்றியை யுடைய, விதுரன் அகத்து - விதுரன்வீட்டில், உண்டமை உம் - உண்டதும், பெற்றிமிகு - நல்லொழுக்கமிகுந்த, மாதாவைகண்டு - குந்திதேவியைக்கண்டு, மனமதேற்றியதுஉம் - (கவலையினீங்கி) மனந்தெளியச் செய்ததும் ஆகிய, அவற்றை - அவைகளை, வேத அதிபன் - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய கண்ணமூர்த்தி மிக்கு உரைத்தான் - விளங்கச்சொன்னனன். எ - று.

அரவுயர்த்தோன் அரவக்கொடியை யுயர்த்துப் பிடித்தவன். அரவுகொடிமேல் நிற்றலால் தானியாகுபெயர். கண

இடப்பெயர்ச்சொல் ஆதலால் நின்று என்னும் நீக்கப்படு பொருளில் வந்த ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு ஏற்று நின்றது. உம்மை அசைநிலை. உண்டென்ம் ஒடைநிலை பெற்று வந்த தொழிற்பெயர் உண் பகுதி, ட இறந்தகால இடைநிலை, அ சாரியை, மை தொழிற் பெயர் விகுதி. வேதம் தெரிவிப்பது. வேதஅங்கபனவேதாங்கபன நீர்க்கசந்தி. மிக்கு செய்வென்னச் சந்திரிபு. மற்று அசைநிலை. (ருக)

344. இ-ள். வாள் - ஒளியையுடைய, இரவிமைந்தன்-சூரியன் புத்திரனாகிய கன்னன்து, மணி - இரத்தினம் அழுத்திய, கவசகுண்டலங்கள் - கவசத்தையும் குண்டலத்தையும், கோளற - (அவனது) வலிமைகெட, யானேவ - நானனுப்ப, மாமறையோன் - பெரிய அந்தணனா (வடிவமாகத்தேவேந்திரனசென்று) கொண்டமை உம் - பெற்றதுவும், செம்மை உரைத்தது உம் - (அத்தேவேந்திரன் சிகாமணியைப் பற்) இனியசொற்களைக் கூறியதையும், ஆழியான் - சக்கரமேந்திய கண்ணமூர்த்தி, தேர்வேந்தனுக்கு - தேரையுடைய தருமபுத்திரனுக்கு, ஓர்ந்து - ஆராய்ந்து, உளமகிழ - மனமகிழ, உற்று உரைத்தான - பொருந்தக்கூறினான். எ - று.

ஆழியான உற்று[illegible]னெனவும்பாடம். கவச குண்டலங்கள் "சங்கபட்கம்" போலப்பிளவுபடாது நிற்றலால் உம்மைத்தொகை, இது அஃறிணையாதலால கவசகுண்டலம் என ஒருமையினும்வரும். செம்மை எனனும் பண்பு இனிமை மேல நின்றது, இது சொல்லையுணர்த்தலால பண்பாகுபெயர். உளமகிழ்திணை வழுவமைதி. ஓர்ந்து இறந்தகால வினையெச்சம் ஓர் பகுதி, ந சந்தி, த இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. உற்று செய

வெனெச்சத்திரிபு. கோள்முசனிலை திரிந்ததொழிலாகுபெயர் அற ஏவ என்னும் வினையெச்சங்கள் தனித்தனியாயகொண்டமை என்னும்தொழிற்பெயரின முசனிலையோடு முடிந்தன.

345. இ - ள். கொன்னவில - அச்சம அமைந்த, வேல - ஆயுதமாகிய, நாகமகொடி - அச்சுவ சேனனாகிய நீயசொன்றை, தடுப்ப (இரண்டுதரம எய்யாமல) தடுச்க, குந்திதனஐ - குந்திதேவியை, கன்னன இடை, கன்னனிடத்து, விட்டது ஒருகாரணம் உம - அனுபபியதாகிய ஒருகாரணத்தையும, முன்னி வருவாாதமக்கு - (தன்னை) கருதிவரும அடியவா களுக்கு, அருள - (வேணடியதொன்றை) அருளசெயய, அததிகிரிமன னும - அததிகிரியி லெழுந்தருளிய, பெருமான - இறைவனாகிய கண்ணபோதறி, பெயாாது உனாததான - மீளவுஙகூறினான. எ - று.

அததிகிரி காஞ்சி புரததிலுள்ள ஒருதிருபபதி. கொடி கொடுமையுடையதுகொடுமைபகுதி, ஈறுமஉகரககேடுமசந்தி இ பெயாப பொருளவிகுதி. விட்டது என்னும வினைமுறறுப பெயரொசசப பொருளிலவந்தது. முன்னி இறந்தகால வினையெச்சம முன்பகுதி, னசந்தி, இ எச்சவிகுதி. பெருமான பெரியமகான என்பதுபொருள. மனனுமு இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பெயரொச்சம, மன (அசை) இடைச்சொறபகுதி, இதுபெருமான என்னும் வினைமுதற்பொருளோடு முடிந்தது. பெயாந்து வினையெச்சத்திரிபு பெயர்பகுதி. கொன அச்சப பொருளிலவருதல் "கொனமுனை" எனபதனாறகாண்க. ()

தருமன கூறல்.

346. இ - ள். உலகதது - உலகத்தில, இருள் நீங்கல் உம் - இருளநீஙகுதலும ஒளிவருதலும், உனபொருட்டு அன்று ஓ-

உனதிமிசதத்தா லல்லவா, நிலனஉம்விசும்புஉம்ஆய் நினறுய-பிருதிவிமுதல ஆகாயமிறதியாகியபஞசபூதஙகளுமாகநினற வனே, உலகுககு உம (எலலா) உலகஙகளுககும, ஒனறு உரு ஏ நீ ஆனய-ஒருமூாததியே நீயானய, எஙகள திரு - எஙகள செலவம, உன அல ஏவநத திரு அனறு ஓ - உனனலேவாத செலவம அலலவா (எனறுதருமனகூறினுன) எ - று.

எலலாவறறையுமபடைத்தபிரமன என்பான உலகததிரு ணிஙகல உனபொருட்டே எனவும, எலலாவறறிலு நினறு காககும திருமால எனபான நிலனும விசுமபுமாய நினறுய எனவும, மகாபிரளயததில் எலலாததேவரையும ஒடுக்கி நிற கும்உருததிரமூாததி எனபான உலகுக்கு தருவொனறேயானய எனவுஙகூறினுன். இருள்நீங்கலஎனறதனுலஒளிவருதலெனற தாக-பொ-எ-கு-ஆல. இதனை வடநூலாாஉபலககணம எனபா. நிலனும விசுமபுமாயஎனனுந தொடரின இடையிலஉளளனம றைநதுநிறறலமொழிவருவிததல எனனுமவிதி "இடையிலுள ளன எலலாமறைதலால" இலககணககொதது. எஙகள திரு பொருடபிறிதின் கிழமைப பொருளில வநத அருமவேறறு த்தொகைநிலைததொடா. திரு அரியசெிதைவுதறபவம. செய படடுபொருளில வநத இததிரு எனனும எழுவாய உனனலே வநததிரு எனனுமபயனிலையோடு முடிநதது.எங்கள செலவம உனனலே வநதது எனவழககில வரும. நிலம நிலன இறுதி நிலைபபோலி. நிலம எனபது நிறறல எனனும பொருளமேல நிறறலாலகாரணபபெயாஎனபாரும் உளா. தொழிறபெயரா யினபோலிவிதிபெறறது எனபாரும உளா. உலகுககு எனபுத னிறுதியில முறறுமமை தொகுததல். (சஉ)

சஞ்சயன் தூது.

காந்தாரிகூறல்.

347. இ-ள். குருகுலத்தார்கோவே - குருகுலத்தார் அரசனே, மாயன் - கண்ணபிரான், எழுந்தருளி வந்தக்கால் - (இங்கு அவர்களது தூதுவனாக) எழுந்தருளிவரின், மற்றவர்க்கு - தருமன் முதலிய ஐவர்க்குரிய, தாயம்கொடுக்கை - பாகத்தைக் கொடுத்தல், தாம் அன்றோ (நமக்கு) நன்றியல்லா, ஒருகுலத்தார்கூடி - ஒருகுலத்திற் பிறந்தவர் (தமருள்) ஒருமித்து, உலகு ஆள்வது அன்றோ - உலகினை யாளுதல் அல்லவோ, குணம் (அரசகுடியிற்பிறந்தவர்) குணம் (என்று காந்தாரி துரியோதனனை நோக்கிக் கூறினாள்) எ-று.

மாயன் மாயையில் வல்லவன். எழுந்தருளி உயர்வினைச்சொல் வந்த இறந்தகால வினையெச்சம் எழுந்தருள் பகுதி. இ எச்ச விகுதி. கொடுக்கை தொழிற்பெயர் கொடு பகுதி, க் சந்தி, கை தொழிற்பெயர் விகுதி முன்பு தொடங்கியதை முடித்தற்குப் பின்பு உலகியல்பு எடுத்துக்கூறியதால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி "முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப் பின்னொருபொருளி னுலகறிபெற்றி - ஏற்றிவைத் துரைப்பது வேற்றுப்பொருள்வைப்பே" தண்டியலங்காரம். (௬௩)

துரியோதனன் கூறல்.

348. இ-ள். நல்லாளே - நற்குணமுடையவளே, பண் விடா - இசையையொத்த, மென்மொழியாய் - தண்ணிய சொற்களையுடையாய், எல்லாம் உம் இழந்திடினும் - எல்லாச்செல்வத்தையும் நான் இழப்பினும், இன்று - இப்பொழுது, என் உயிர் விடினும் - எனது உயிரைவிட்டாலும், மல்ஆர்தோள் -

மற்போர் நிறைந்த தோளையுடைய, மன்னர்எல்லாம்-அரசர்களெல்லாரும் - மாண்டிடின் உம் - இறந்தாலும், பாண்டவர்க்கு - பாண்டவர்களுக்கு, யான் உள் அளவும் - நான் உயிரோடுள்ளவளவும், மண்விடேன் - (அவர்களுக்கு உரிய) பூமியை விடேன், என்றான் மற்று, அ - என்று மற்றந்தத் துரியோதனன் கூறினான். எ-று.

மென்மை தண்மைமேல் நின்றது. பணவிடார் என்றமையால் ஒந்தனரும். எல்லாம் என்பதனிறுதியில் [illegible] அறிபொருளில் வந்த முற்றும்மை தொக்கது. எல்லாம் என்னும் பொதுப்பெயர் மன்னர் என்னும் சிறப்புப் பெயரால் பொதுமை நீங்கி நின்றது. (௪௪)

திருதராஷ்டிரன் கூறல்.

349. இ-ள். பார்வேந்தே - உலகினையாளுந் துரியோதனனே, பஞ்சவர்கள் பாகம் கொடாய் ஆகில்-பாண்டவர்களுக்குரிய பாகத்தைக் கொடாதொழியில், மாயன் உடன் விசயன் - கண்ணனோடு அருச்சுனன், மிஞ்ச - மிகவும், வெம்சமத்து - வெய்யபோர்க்களத்தில், பொன்றிவிழ - (நீ) மாண்டுவிழ, செற்று - கோபித்தலால், இந்தப்பூமி இடை - இப்பூமியிடத்தில், மாளாது, இறவாமல், நன்றி உடன் - நட்போடு, நயந்து நல்காய் - விரும்பித் தாராயென்று (திருதராஷ்டிரன் கூறினான்) எ-று.

மிஞ்ச விழ என்னும் எச்சங்கள் தனித்தனியாய்ச் செற்று என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், மாளாது என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சம் நல்காய் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையையுங் கொண்டன. மாள பகுதி, ஆ எதிர

மறை விகுகி, அனைநதம ஒருப நதி, ஆ சாரியை, உகரககே
டு சநதி, உ எசசவிகுதி. செறறு செறனைலும எசசதிரிபு.
இ இநத மரூஉ. பொனறி இறநதகாலவினையெசசம பொனறு
பகுதி, உகரககேடு சநத, இ எசசவிகுதி. நனறிஎனனுமபண
புடபெயா நடபினமேல நினறது.

திருதராஷடிரன சஞசயனைபபாாததுக கூறுசல.

350. இ-ள். தருமன குஉம - தருமபு திராணுககும, தம
பியாககுஉம - அவன தமபியராகிய வீமன முதலியோாககு
மும, தாமரையாள போகதுஉம - இலடசுமி தலைவனாகிய
கணணமூாததிககும, வருவது ஈன - வருமபோகூழப பகு
தியை, காபபு அரிது ஆமஎனறு - (முனனறிநது) காததல
(யாவாககும) அரிபதெனறு கூறி, குருபதி ஐ - அததருமபுத
திரனை, (வெருககநோககி) கோளநாகம-வலியசாபபககொடி
யையுடைய, வேநதனமேல - துரியோதனனமேல, கோபம
விடஇ-கோடதனதவிடடு, காணுதககாடடில (எவருமு) நுழை
தறகரிய காடடினிடததில, கடிதுபோகசொல - விரைவாகப
போகசசொலலாய. எ-று.

துரியோதனன சணத சொலவழி நிலலாதது தருமன
முதலியோா திவினைபபயன எனபான வருவததான என
வும, இதனைததடுததல பிரமன முதலியோாககும அரிது என
பான காபபரிதாம எனவும கூறினன. காணுத காடு கடபாா
வை செலலுதறகு அரியசாம எனபது பொருள ஆதலால எவ
ரும நுழைதறகரிய எனருமம. விடிஎனனும இறநதகாலவினை
யெசசம விடஇ என விகாரபபடடுச சொலலிசை நிறைக
கும அளபெடையிலவாசது. கடிது உரிசசொல லடியாகக

- குறிப்பு வினைமுற்று இது வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது, கடிப்பத்தி, அன்றமையால் விகுதி. கப்பு தொழிற்பெயர்கொப்பது, ப் சந்தி, பு தொழிற்பெயர் விகுதி. (சக)

351. இ-ள். ஏத்து - கடவினைகளை. அரவு அணைமேல- பாம்பணைத்துணைமேல், பல ஊழி - பலவூழிகாலமாகவும், கிட ... ஒரு இறுதியிலமைந்த) அநாதியிலமைந்த, கேத்து அருமணி ஐ - வேதங்களால் பெறுதற்கரிய மாணிக்கம் போலப்பயனாகிய கண்ணனாதலைய, வேறு இறைஞ்சி-வேறாககண்டுவணங்கி, பேதத்தால - வேறு படுதலோடு. அ தருமன் - அந்தத்தருமபுத்திரன, நம் ஒடு அமராபுரியாவண்ணம்-நம்மோடு போர்செய்யாதவகை, அவாசிப்தம அதுசேற-அவ்வாது இதயந்தெளிய, நீ செப்பு-நீ கூறுய என்று (சஞ்சயனுக்குத் திருதராஷ்டிரன கூறினன்) எ-று.

திருமாலினதுசிறறல், இருத்தல், கிடத்தல என்னுந்தொழில்களுள் இது கிடத்தறெழில என்பார் அரவணைமேறகிடந்த என்றூர், சிதசமது அதுபகுதிப்பொருள விகுதி. பேதத்தால ஆலுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்டு "தூங்குகையாலோங்குநடைய" எனபதனல அறிக. இறைஞ்சி என்னும இறந்தகாலவினையெச்சமசெயப்பனெனுமவாய்பாட்டுவினைமுற்றூடு முடிந்தது. இறைஞ்சுபகுதி. (சஎ)

சஞ்சயன் உபப்பிலாவியத்திறகுச்செல்லுதல்.

352. இ-ள். என்று - என்று திருதராஷ்டிரன் சொல்ல, நான்மறையோன் - அந்தணனுகியசஞ்சயன், நன்முக என்று உரைத்து - நலமாகுக என்று ஆசீர்வாதங்கூறி, எழில்-தோற்றத்தையும், மன-ஆக்கத்தையும் உடைய. இருசேனைதன்குழு-

பெரியசேனைதனைச் சூழ்ந்தவர், படம்தாழ - படங்களையுடைய, அரவின்மிசை - சர்ப்பசயனத்தின்மேல், பார் அடங்க உலகமுழுமையும், கோடு ஆல - தன்றுகொம்பினால், இடந்தான (வராகஅவதாரத்தில்) பேர்த்தவனுகியகண்ணமூர்த்தி, இருந்த இடத்து சென்றன-இருந்த உபப்பிலாவியத்திற்குப்போனுன. எ-று.

இரணியாட்சன் உலகினைப் பாயபோற்சுருட்டிக் கொண்டு செல்ல, அவனபின்தொடரா நீடக வராகவடிவாடப்பட்டு மீட்டியமையால் திருமாலுக்கு ஆதிவராக அவதாரம் பிறந்ததாக புராணவரலாறு. எனறு இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம் என இடைச்சொற்பாங்கு, ற இடைநிலை, ஆ எச்சவிகுதி, இது என்வெனச்சத்திரிபு. இடந்தான இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர் இடபாதி, ந சந்தி, த இடைநிலை ஆன் உயர்திணை யாண்பாற் படர்க்கை விகுதி. இதனடியாக இடந்தல இடந்த இடந்து என வினை விகற்பங்கள்வரும. அடங்கல எனபது அடங்கஎன வந்தது "ஊரடங்கவந்தது" என முழுமையும் எனனும பொருளில வழக்கிலுமவரும. உரைத்து சென்றன எனமுடிகக. (சஅ

தனனையுணராதவனபோலப பள்ளிகொண்ட
கண்ணமூர்த்தியைச சஞ்சயனசென்றுவணங்கல்.

353. இ-ள். விழந்தான - (கண்ணமூர்த்தியைக்காண) விருமபினவனுகிய சஞ்சயன, சென்று - போய, கோவர்த்தனம் - கோவர்த்தனகிரியை, எடுத்த (பசுக்களைக்காத்தற் பொருட்டுக்குடையாக) ஏந்த, சோளரியை - (பள்ளிகொண்டருளிய கண்ணமூர்த்தியை, இறைஞ்சி வணங்கி, ஆபத்ம.

(வழிவந்த) வருத்தத்தையும், துயரம் - மனத்துன்பத்தையும் அகற்றினான் - நீக்கினான், வைப்பு உற்றான் - சேமநிதியை யடைந்தவன்போல், மேவி - அடைந்து, மிகவாழ்ந்தான் - மிகவும்வாழ்வு கூர்ந்தான், மனம்கூர மகிழ்ந்தான் - மனமிகவு மகிழ்ந்தான், விழுந்து எழுந்தான் (நிலத்தில்தண்டம்போல) விழுந்து எழுந்தான். எ - று.

கோளரிசிங்கமது உவமைப்பாற்பெயராயின்றது. துயரம் ஆவது எப்போது காண்போம் என்னும் வருத்தம். அகற்றினான் வாழ்ந்தான் மகிழ்ந்தான் எனக்கூறிய மூவினைமுற்றுக்கள் அகற்றிவாழ்ந்து மகிழ்ந்து எனவெச்சமாக்கி எழுந்தான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிக்க. கோளரிசிங்கம் பகைக்களைக் காய்தலால் அம்மலைக்கச்ச தொழில் பற்றிய பெயராய்வந்தது. ஆபத்தம் ஆறுதொந்தத்தல். ஆபத்தம் துயரம் இப்பற்றி மிகுதியில் எண்ணும்மை தொகுத்தல். வைப்பு தொழிலாகுபெயர். வை பகுதி, ப் சந்தி, பு தொழிற்பெயர் விகுதி. உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுண்மைபால் மகிழ்தல் வினையையுவமைக்குக் கூட்டித் தொழில் உவமையாகக்கொள்க. (௪௯)

கண்ணமூர்த்தி திரௌபதிக்குக்கூறல்.

354. இ-ள். பார்த்தன் தன்பாதத்தில் உம் - அருச்சுனனுடையகாலிலும், செங்கரத்தில் உம் - செவந்தகையிலும், பல இலக்கம் உம் - தாமரைமுதலிய பலகுறிகளும், கொடி - துவசக்குறியும், கண்டு (இருந்தநிலை) கண்டு, இங்கு - இவ்விடத்து, இனி - இனிமேல், ஓர் பார்த்தனே - அருச்சுனனொருவனே, பார் ஆள் - உலகினையாள், பார் உலகை (ஆளும்)

வேந்தர் எல்லாரும் - அரசரெல்லாரையும், மாய்த்திடுமென்று - அழிப்பானென்று, தெளிந்திருந்தேன் - தெளிந்து, இருந்தேன் - இருக்கின்றேன், மற்று-வேறு செயல் (இல்லை என்று கண்ணபிரான் திரௌபதியை நோக்கிக் கூறினன்.) எ - று.

அவசத்தை வேறு பிரித்தமையால் பலகுறிகள் ஆவனதாமனா, சயல் சந்ரு, சக்கரம், தோட்டி. எனக்கொள்க " வரிக்கயற் செங்கமலம் வரிவளை - இருக்கையால், எனப் பிர புலிங்க லீலையிற்காண்க. தெளிந்திருந்தேன் தன்மை யொருமை யிறந்தகாலவினைமுற்று இது எச்சமாய் நின்றது. தெளிபகுதி, ந சந்தி, த சாரியை, இருபகுதிப்பொருள் விகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஆனேகதும ஒருபகுதி. இருந்து எனப் பதை அசைநிலையாக்கி, தன்பனை இறந்ததால் இடைநிலை யாகக் கொள்ளினும் அமையும். மற்று பெயர்ச்தன்மைப் பட்டு நின்ற இடைச்சொல்லெழுவாய்சரு இல்லை யென்னும் பயனிலை தொக்கது. எழுவாய் தொகுநிற்றல் வா எனபது ஞறகாணக. இருந்தேன் வினைவுபற்றி வந்தகாலவழுவமைதி.

சஞ்சயன் கண்ணபிரானத்தியை நோக்கிக்கூறல்.

355. இ-ள். கருதியது எல்லாம (அடியார்) நினைத்த வெல்லாவற்றையும், முடிக்கும் - முடிவுபெறச்செய்யும், கார் வண்ணா - மேகம்போலுங் கரிய நிறமுடைய கண்ணனே, கொல் - கொல்லும், வாள - ஒளியையுடைய, அரவம் - பாம்பு, கொடிமேல் - கொடியினகண், வலன்-வெற்றிமிக, உயர்த்தோன - உயர்வுபெறச் செய்தவனாகிய துரியோதனன், இல் வாழ்வோர் - (தனது) இல்லில்வாழும் வீடுமன் முதலி

யோர், சொல் (சருமபுத்திரன முதலியோரபாகம் கொடுகக வேணடுமெனறு கூறிய) சொலலை, கேளாது - கேட்காமல, ஈஙகு இருநதான - வாளாவிருநதான, யாஙகள - நாஙகள், செருவில - போரில, மடிவது ஒ - வநதிறபபரா, செபபு-(ந்) சொலலாய. எ-று.

எஙகளமேம குறையிலலை எனபாளை இலவாழ வோர சொல எனவும, அவ்விமிதநம யாஙகள மடிவது முறையோ எனபான செபபு எனவுங கூறினன. கருதியது இடைநிலை பெறறுவாக தொழிறபெயர. முடிகதும, உயாததோன எனனும இவவிரணடும இருவினைமுதலால வநத ஒருவினைகள. யாஙக என்னும இடைசசொல வாளாளனபடும பொருளமேல நினறது. (௫௩)

ANCIENT NAME.	MODERN NAME.
MAGADHA.	*Bahar*
அஙகதேசம.	ANGA COUNTERY.
குருக்ஷேததிரா.	Kurukshètra is the country watered by the upper course of the Ganges. Hustinapúr, its capital, is 60 miles N. E. of Delhi.
Patalipura (பாடலிபுரம்.)	Patna is situated on the Ganges, a little beloow the junction of the Gunduck (கணடகி)

PERUNTHEVANAR.

Hindu mythology says that Saraswathi was, for having offended Bramha, accursed to live out in the lower world in numberless human shapes and that on further prayer on her part it was ordered that she should appear only in forty eight forms corresponding to 48 letters of the 52 that are said to perfect as it were her person. Accordingly there arose in the various contries 48 authors, these authors after attaining mastery of all the branches of learning were all, once, on a visit to Madura. This city was then noted for the many pundits that had settled there and also as a very learned city and the seat of the Pandian kings. Here the floated on the waters of a tank a plank which is said to have been resorted to, by the Pundits to judge of the merit of any literary work. The sign of approval was to give a book room to stand on and its rejection was manifested by its contraction whereby the works sank into the waters. Our author was one of the said visitors. His work Bharathum consisting of 12,000 stanzas was submitted to the judgment of this plank and on success in the trial the work was approved and the author applauded He lieved 3,000 years ago. His contemporaries were நக்கீரர், கபிலர் and பரணர். He has also contributed to the பாயிரம் of திருக்குறள்.

எப்பொருளுமியாருமியல்பினறிவுறச்
செப்பியவள்ளுவர்தாஞ்செப்பவரும்—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீராமகதைமனுப்பண்டைமறை
நேர்வனமற்றில்லைநிகர்.

செய்யுளியற்சுருக்கம்.

செய்யுளானது பலசொல்லாலும் பொருளுக்கிடனாகக் கற்றுணர்ந்த வல்லோரால் அலங்காரம் பெறச் செய்வதாம். செய்யுளெனினும் பா எனினும் ஒக்கும். அதற்கு உறுப்பா வன எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை. என ஆறும். எழுத்து எழுத்தியலிற்காண்க.

அசை - நேர், நிரையென இரண்டுவகைப்படும்.

நேரசை குறிலேனும்நெடிலேனும் தனித்தும், ஒற்றடுத்தும் வருவது உ-ம் அ, ஆ, அம், ஆம்.

நிரையசை குறிலிணைந்தும்குறினெடிலிணைந்தும் ஒற்றடுத்தும்வருவது உ-ம. கட, கடா, கடம், கடாம.

சீர் அவ்வசை தம்முளியைந்துசீர்கொள நிற்பது.

அச்சீர் ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் என நான்குவகைப்படும். அவைமுறையே அசைச்சீர், இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் எனவும் பெயர்பெறும். ஓரசைச்சீர், நேர், நிரை உ-ம். நாள், மலர்.

இயற்சீர் நேர், நேர்.நிரை, நேர். நேர்,நிரை.நிரை,நிரை.

இது அகவற்சீர் எனவும் பெயர் பெறும.

உம. தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம்.

உரிச்சீர் வெண்பா உரிச்சீர் எனவும் வஞ்சியுரிச்சீர் எனவும் இருவகைப்படும். இவைமுறையே இயற்சீரிறுதியில் நேரசைபெற்றும், நிரையசைபெற்றும் வரும்.

செயயுளியற்சுருககம.

வெணபா வுரிச்சீர் நேர்நேர், நேர். நிரைநேர், நேர். நோநிரை, நேர். நிரை நிரை, நேர். உ-ம. தேமாஙகாய், புளிமாங்காய, கூவிளங்காய, கருவிளங்காய.

இதுகாய்சசீர்எனவும் வெணசீரெனவும பெயா பெறும.

வஞ்சியுரிசசீரும் பொதுச்சீரும் வெண்பாவினுள்வாரா.

தளை அசசீா இறுதியுமுதலும் தம்முளதளைபட்டு நடபபது. தளைகட்டு அது எழுவகைப்படும். அவற்றுள் வெணசீர்வெண்டளையும, இயறசீா வெணடளையும் வெண்பாவினுள்வரும்.

அடி அத்தளையடுத்துநடபபது.

அது ஐநதுவகைபபடும. அவறறுள் சிந்தடியும அளவடியும் முசசீராலும் நாறசீராலும அமைநது நடக்கும்.

வெணபாமுதல் மூனறடியும் அளவடியாயும், ஈறறடி சிநதடியாயுமநடககும்.

தொடை அவ்வடிதொடுக்கப்பட்டு நடப்பது.

அது பலவாம - அவறறுள் எதுகைத்தொடையும் மோனைதொடையும் அறியவேண்டுதலால் கூறுகினறனம்.

எதுகைதொடை ஐநதுவகைப்படும் அவறறுள்முதலெழுத்துததம்முள் ஒததுநிற்ப இரண்டாமெழுதது ஒன்றிவரத் தொடுப்பதும், இனவெழுத்து ஒன்றிவரத்தொடுப்பதும் என இரண்டு.

முதலெழுத்துத்தம்முள்ஒத்து நிற்ப இரணடாமெழுதது ஒனறிவரததொடுப்பதறகு உ-ம். இகழ்விகழ்நதாங்கிறைமகனென்றுபுசழினும்.

இனவெழுத்து ஒன்றிவரத்தொடுப்பதற்கு உ-ம்மைத தடங்கண்மா தேவிவார் துகிலையான் பிடிப்ப அற்றுவிழுநத.

செய்யுளியற்சுருக்கம்.

மோனைத்தொடை ஓரடியின்முதற் சீர்முதலெழுத்துமற்றைச்சீர்களின் முதலில் வரத்தொடுப்பது, அது எழுவகைப்படும.

அ, ஆ, ஐ, ஔ, இவை, தம்முள் இனமாம்.	இ, ஈ, எ, ஏ, இவை தம்முள் இனமாம்.	உ, ஊ, ஒ, ஓ, இவை தம்முள் இனமாம்.	ஞ, ந, ம, வ, ச, த, தம்முள் இனமாம்.

அத்தொடை பாவிகடத்தலாலாகியபா வெண்பா, அகவற்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா எனநான்கு வகைப்படும்.

வெண்பா குறள்வெண்பாமுதல எழுவகைப்படும அவற்றுள் இந்நூல் நேரிசைவெண்பாவால் நடக்கும்.

நேரிசைவெண்பா இரண்டு குறளாய நடுவே எதுகைக்கேற்ற தனிச்சொல்லால் அடிநிரம் பிஆசுபெற்றும் பெறுதும் செப்பலோசைத்தாய ஒருவிகற்பமாயும், இருவிகற்பமாயும், நாள், மலர், காசு, பிறப்பு எனனுமவாய்பாடுகளுள ஒன்றுபெற்றுவரும்.

ஆசிடையிட்டுவருதல் ஆவது-முதற் குறட்பாவி னிறுதியும் தனிச்சொல்லும் விட்டிசைத்துநிற்பின ஒற்றுமைப்பட்டு நடக்க ஓரசையேனும் ஈரசையேனுங் கூட்டி யுச்சரிக்கப்படுவது.

ஓரசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்படுதலால் ஓராசிடை யிட்டுச் செப்பலோசைத்தாய் நாள் எனனும் வாய்பாடு இறுதியிற் பெற்றுமுடிந்த இருகுறளிருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா "எனைத்துணையவேனும்"

செய்யுளியற்சுருக்கம்.

ஈரசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்படுதலால் ஈராசிடையிட்டுச் செப்பலோசைத்தாய் மலாஎனனும் வாய்பாடு இறுதியிற பெறறுமுடிந்த இருகுறளிருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா "பா ராளுமபாண்டவாக காப்பாவியேன"

ஈரசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்படுதலால் ஈராசிடை யிட்டுச் செப்பலோசைத தாய்ப்பிறபபு என்னும்வாய்பாடு இறுதியிற பெற்றுமுடிந்த இருகுறளொரு விகற்ப நேரிசைவெண்பா "தன்னுடைய முன்னேபடாம் போர்ப்ப"

செப்பலோசை.

ஏந்திசைச்செபபல, தூங்கிசைச் செப்பல். ஒழுகிசைச செப்பலென மூன்றுவகைபபடும், ஏநதிசைச்செப்பல் வெண்சீர்வெண்டளை யால்வருவது, தூங்கிசைச்செபபல இயறசீா வெண்டளையால் வருவது. ஒழுகிசைச் செப்பல் வெண்சீர் வெண்டளையாலும் இயற்சீா வெண்டளையாலும் வருவது. ஒழுகிசைச்செப்பல் பெரும்பாலும் இச்செய்யுள்களில் வருதல் காண்க.

செய்யுளியற்சுருக்கம் முற்றியது.

பெருநதேவனார் பாரதத்திற்கும் ராஸிலஸ் கதைக்கும் இங்கிலீஷ் மொழி பெயர்ப்பும் அரும்பதப் பொருளும் 80ளு மார்ச்சுமாதத்தில் அனுப்பப்படும்.

சிலப்பதிகாரம் உரையோடு அச்சிட்டுவருகின்றோம்.
புகார்காண்டம் க - இ நூ - க - அணு - கஉ.